ការប្រព្រឹត្តគឺសម្ដែងពីជំនឿ

សូមអរគុណ។ ជាការប្រសើរណាស់ដែលបានមកទីនេះ នៅយប់នេះ ម្ដងទៀត។ ខ្ញុំមិនដឹងថា ពួកគេធ្លាប់ដឹងឬក៏អត់ថាខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជម្ងឺ។ គ្រប់គ្នាចូលមកដើម្បីឱ្យខ្ញុំអធិស្ឋានឱ្យ។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំជឿថាបើអ្នកធ្វើតាមការដឹកនាំនៃ ព្រះវិញ្ញាណនោះវាមិនអីទេ។ គឺវាល្អបំផុតហើយ វាជារាជ្យសារ ដែលមិនចេះ សាបសូន្យ។

2 ឥឡូវ ខ្ញុំកំពុងអង្គុយនៅក្នុងបន្ទប់នៅថ្ងៃនេះ បន្ទាប់ពី...មានគ្រូគង្វាលខ្លះដែលគួរឱ្យស្រឡាញ់ក្នុង ចិត្តខ្ញុំ (មានបីនាក់) ដែលជាមិត្តភក្តិបីនាក់របស់ខ្ញុំ ពួកគេបានប្រាប់ខ្ញុំថាពួកគេនឹងមកទទួល ទានអាហារថ្ងៃត្រង់ជាមួយខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំ គិតថា "ល្អណាស់" អ្នកដឹងទេ។

3 ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែញ៉ាំអាហារពេលព្រឹកបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ពីព្រោះខ្ញុំដឹងច្បាស់ថាពួកគេនឹង ចំណាយសម្រាប់ការបរិភោគនោះ អ្នកឃើញទេ ហើយខ្ញុំ...នឹងបានទទួលទានអាហារពេលល្ងាចយ៉ាង ពេញលេញ។ ដូច្នេះម៉ោង១២:00បានមកដល់ ឈានចូលម៉ោង១:00 រហូតដល់ម៉ោង២:00 នៅតែគ្មាននរណាម្នាក់មកដល់នៅឡើយទេ។ ដូច្នេះក៏មាន...ប៉ូលីសដេញតាមចាប់អ្នកទោស នៅក្នុងទីធ្លា ដូច្នេះហើយខ្ញុំក៏ បានទៅមើលរឿងទាំងនោះ។ ខ្ញុំមិនអាចរកបងប្រុសដែកឃើញ ទាល់តែសោះ។ ដូច្នេះខ្ញុំក៏រកឃើញថា បុរសជាម្ចាស់សណ្ឋាគារបានអោយលេខខុសទៅគាត់។ ហើយគាត់បានចុចកណ្ដឹងទ្វារខុស អស់រយៈពេលយ៉ាងយូរ ជាកន្លែងដែលខ្ញុំ មិននៅ។ ខ្ញុំនឹងអោយគាត់ប៉ាវខ្ញុំ ម្ដងទៀត ទោះបីពេលណាក៏ដោយ។ គាត់និងបងប្រុសត្រាស៊ី ខ្ញុំប្រាកដជារីករាយដែលបានជួបពួកគេនិងបងប្រុស ប្រោននាយប់នេះ។ វាហាក់ដូចជាយើង ត្រឡប់ទៅកាន់រដ្ឋអារីហ្សូណា ម្ដងទៀតអ៊ីចឹង។

4 ខ្ញុំអាចចាំបានពីការឆ្លងកាត់វាលខ្សាច់នៅថ្ងៃផ្សេងមុន។ ខ្ញុំបានប្រាប់ភរិយារបស់ខ្ញុំដែលនៅខាង ក្រោយនោះ ខ្ញុំបាននិយាយថា "នេះជាកន្លែងដែលបងប្រុស ដែកបានអង្គុយនៅខាងក្រោយឡានឆៃ វ៉ូឡែតតូចនេះ។" បងប្រុសប្រោនហើយនិងគាត់បានប្រកែកគ្នាអំពី—រឿងនៃការបង្កើតវត្ថុធាតុដើម ទោះបីវាត្រូវបាន

ធ្វើរួចក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ ឬថាតើវាត្រូវបានធ្វើរួចក្នុងរយៈ ពេលប្រាំមួយលាន ឆ្នាំ ក៏ដោយ។ នោះជាការល្អ។

5 ពួកគេឈ្លោះប្រកែកគ្នា ពួកគេចេញក្រៅហើយយកដុំគ្រួសមួយក្តាប់ពេញ ហើយម្នាក់នៅ ពីក្រោយបង្គោលមួយ និងម្នាក់នៅបង្គោលមួយផ្សេងទៀត ហើយ គប់ដុំថ្មដាក់គ្នាទៅវិញទៅមក គប់យ៉ាងញាប់តាមដែលពួកគេអាចធ្វើបាន។ ពួកគេ មិនអាចដោះស្រាយវាតាមវិធីនោះបានទេ ក៏បាននិយាយថា "ខ្ញុំអាចរត់ប្រណាំង លឿនជាងអ្នក។" ចុះទៅតាមផ្លូវដែលពួកគេទៅ បងប្រុសដែក រាងទាបបន្តិច បាន ខំប្រឹងយ៉ាងលំបាក ហើយនិងបងប្រុសឃុំាងដែលមានជើងវែង អ្នកដឹងទេ។ ខ្ញុំ មិនដែលសើចខ្លាំងដូចពេលនោះទេក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ!

6 បន្ទាប់មកបងប្រុសដែកបានចូលទៅក្នុងឡាន ហើយដោះស្បែកជើងរបស់ គាត់ចេញ។ បងប្រុសសារិតបានផ្តល់ឱ្យយើងនូវក្រូចមួយបាវដ៏ធំ ហើយគាត់ បាន សម្អាតកន្លះបាវមុនពេលយើងទៅ ដល់ស្រីវផត។

7 អ្នកដឹងទេ វាជាថ្ងៃមាស។ មែនហើយ ពួកគេជាថ្ងៃពិសេស។ ខ្ញុំដឹងថា វា ស្តាប់ទៅដូចជាកំប្លែង គួឲ្យអស់សំណើច ប៉ុន្តែវាជាការពិត។ ប៉ុន្តែយើង... មានអ្វីមួយអំពីរឿងនេះ នៅពេលដែលអ្នកមានវ័យ ចំណាស់ហើយចាប់ផ្តើម មានការគិតឃើត។ អ្នកនឹងគិតពីថ្ងៃនោះហើយអ្នកប្រាថ្នាថាអ្នកអាចរស់ ម្តងទៀត ពិតមែនហើយ សម័យកាលវ៉ៃក្មេង។ ហើយនៅពេលដែលយើងចាស់ទៅ រឿង ទាំងនោះក្លាយ ទៅជារូបភាព។ ខ្ញុំពិតជារីករាយណាស់ដែលវាបរិសុទ្ធ និងស្រស់ ស្អាត ហើយជាការរាប់អានគ្នាជា បងប្អូន ក្នុងក្តីស្រលាញ់។ ដោយដឹងថាយើង នឹងទៅទឹកដីដែលយើងលែងចាស់ទៀតហើយ ដែលជាកន្លែង...ដែលជាទឹកដីដ៏ អស្ចារ្យ នៅទីនេះ ដែលជាកន្លែងដែលយើងមិនចាស់ មិនចាស់ហើយក៏ មិនចេះ ស្លាប់ដែរ។

8 បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់យើងម្នាក់ ដែលជាទីស្រឡាញ់ដល់យើងទាំង អស់គ្នា គាត់ទើបតែ បានឆ្លងកាត់នៅក្នុងទឹកដីនោះ។ ហើយរាល់ពេលដែលខ្ញុំ មក លើវេទិកានេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងគិតពី បងប្រុសឡៃ។ ខ្ញុំបានសម្លឹងមើល នៅ យប់ម្សិលហើយបានឃើញក្មេងតូចជូឌីនៅអង្គុយនៅទីនោះ ហើយបេះដូង ខ្ញុំលោត ខ្ញុំកំពុងគិតពីអារម្មណ៍របស់នាង។ ហើយខ្ញុំដឹងថានៅពេល ឪពុកស្លាប់

យ៉ាងម៉េច...ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែឆ្លងកាត់សាលានៃការរងទុក្ខទាំងនោះ ដើម្បីដឹងថាតើមិត្តផ្សេងទៀតមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា។

9 ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើលមិត្តភក្តិដែលជាគ្រូគង្វាលចាស់ម្នាក់ ដែលអង្គុយនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនអាចហៅឈ្មោះគាត់បានទេ។ តើត្រូវឬទេដែលអ្នក ធ្លាប់អធិស្ឋានសំរាប់អ្នកជម្ងឺនៅទីនេះ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមក? ហ្គូហុលស៊ើរជា—ជាឈ្មោះអាឡឺម៉ង់ ខ្ញុំមិនអាចប្រកប បានត្រឹមត្រូវទេ។ បងប្រុសត្រាស៊ី ខ្ញុំបានជួបគាត់នៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំស្គាល់ គាត់ប្រហែលដប់ឆ្នាំហើយ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកមិនមានអាយុ ៦ខែក្នុងរយៈ ពេល១០ ឆ្នាំនោះទេ។" យើងកំពុងរស់នៅក្នុងលោកិយដែលត្រូវតែបញ្ឈប់ នៅថ្ងៃណាមួយ។

10 ឥឡូវ យប់នេះ ខ្ញុំបាន...ធ្វើឲ្យអ្នករង់ចាំយូរកាលពីយប់ម្សិលមិញនេះ ដូច្នេះខ្ញុំ នឹងព្យាយាមមិន ធ្វើយូរទៀតទេនៅយប់នេះ។ បញ្ចប់រឿងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានគិតអំពី ការអធិប្បាយ យប់នេះ អំពី—អំពីប្រធានបទមួយនៃ*ការលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌* ទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។ ក្នុងកាលៈទេសៈណា ដូចដែលខ្ញុំឃើញវានៅក្នុងបទគម្ពីរ តើលក្ខខណ្ឌអ្វីខ្លះដែលក្រុមជំនុំនឹងត្រូវតែមានការលើកឡើង ហើយតើមានអ្វី ដែលនឹងកើតឡើងមុនពេលការលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌បានមកដល់ ហើយតើវាកើតឡើងយ៉ាងដូចម្ដេច។ យើងទាំងអស់គ្នាជឿលើការលើកឡើង ទៅស្ថានសួគ៌ តើមែនទេ? យើងជឿលើវា។ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលតែមួយ អ្វីមួយបាននិយាយថា "សូមអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជម្ងឺ នៅយប់នេះ។" ហើយខ្ញុំទើបតែញ៉ាំអាហារពេលល្ងាចជាមួយប្អូនប្រុស ម៉ិកស៊ិកម្នាក់នៅទីនោះ ខ្ញុំបានទៅហើយយកគាត់នៅតាមផ្លូវ។ ខ្ញុំគិតថាគាត់នៅទីនេះនៅយប់នេះ គាត់និង ភរិយារបស់គាត់។

11 ហើយបន្ទាប់មកមានម្នាក់បានមក ផ្ដល់ទីបន្ទាល់មកខ្ញុំ។ ដោយនិយាយថា "បើសិនជា...នៅលើដីឬក្នុងព្រះវិហារ" នាងនិយាយដូច្នេះ "មានបុរសម្នាក់ នៅទីនោះ ខ្ញុំជឿថាប្រហែលជាមួយឆ្នាំ កន្លងមកហើយ ដែលគាត់បានចូលក្នុងជួរបន្ទាត់អធិស្ឋាន។" ហើយខ្ញុំបានគិតនៅយប់នេះ ពីការដែលមានបន្ទាត់អធិស្ឋានតាមម៉ូដែលចាស់ ដូចជាបងប្រុសដែកនិងបងប្រុស...

12 បងប្រុសយ៉ាំងប្រោនធ្លាប់ចែកប័ណ្ណអធិស្ឋានអោយខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានរកឃើញថាគាត់មានភាព ស្មោះត្រង់ពិតប្រាកដ ហើយមិនដែលលក់ប័ណ្ណរឺ ក៏ធ្វើអ្វីខុសនោះទេ គាត់ស្មោះត្រង់ណាស់។ ហើយយើងបានចាប់ពួកអ្នកខ្លះដែល

ព្យាយាមធ្វើការនោះ អ្នកដឹងទេ។ ដូច្នេះ—ដូច្នេះយើង... បងប្រុសឃ៉ាំង គាត់បាន ធ្វើការយ៉ាងត្រឹមត្រូវក្នុងកិច្ចការនេះគ្រប់ពេលវេលាដោយស្មោះត្រង់។ ហើយខ្ញុំ ចាំថា គាត់តែងតែឈរហើយយកកាត ហើយនាំយកវាមកតាមជួរ។ ខ្ញុំអធិស្ឋាន សម្រាប់ពួកគេ ហើយពួកគេបានធ្វើតំណើរទៅ វាជាសេចក្ដីជំនឿដែល គ្មានការ កំផិតដែលពួកគេទាំងនោះមាន បើសិនជាគេអាចនៅជិតអ្នកនោះពួកគេ នឹងបាន ជាសះស្បើយហើយ។ ហើយខ្ញុំគិតថាមានការជាសះស្បើយ ២០នាក់ ចំពោះអ្នក ដែលយើងមានឥឡូវនេះ។

13 បន្ទាប់មក រឿងនេះកើតឡើងនៅរសៀលនេះអំពីបុរសម្នាក់ គាត់ប្រហែល ជានៅទីនេះដែរ ឥឡូវនេះ។ ដែលគាត់បានស្ថិតនៅក្នុងជួរអធិស្ឋាន កាលពីមួយឆ្នាំ កន្លងមក ហើយនៅកន្លែងណាមួយ ហើយ—ហើយគាត់ បាន...និយាយ ... តាម ការរែកញែកត្រូវបានប្រាប់ថាគាត់មានជំងឺស្រឡទែន។ ហើយគ្រូពេទ្យបានប្រាប់ គាត់ បន្ទាប់ពីជាពីស្រឡទែន ហើយគាត់មិនអាចមានកូន ស្រីបានទេ ហើយ គាត់តែងតែប្រាថ្នាចង់បានកូនស្រីមួយ។ ខ្ញុំគិតថាគាត់មានកូន ប្រុសច្រើន។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងនិមិត្ត មកពីព្រះអម្ចាស់ គឺបានប្រាប់គាត់ថា "ប៉ុន្តែអ្នកនឹងមានកូនស្រី នោះ។

14 ហើយគាត់បាននិយាយថាគាត់មានកូនស្រីតូចម្នាក់នៅទីនេះនៅយប់នេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាបុរសនោះ ប្រហែលជា...នឹង—នឹងនៅក្នុងចំនោមទស្សនិកជនឬ —អ្នកដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយនេះ? កន្លែងណាមួយ? ខ្ញុំមិនដឹងទេ មានគេប្រាប់ ខ្ញុំអំពីរឿងនេះនៅខាងក្រៅ។ អូ! នៅទីនេះគឺក្មេងស្រីដែលកំពុងលេងនៅខាង ក្រោយនេះ អង្គុយនៅទីនោះ។ ហ្នឹងហើយ។ ល្អណាស់។ ជាក្មេងស្រី តូចដ៏ ស្រស់ស្អាត។ វាមិនជាឆ្ងាយប៉ុន្មានទេបើដើរពីអ្នករាល់គ្នា ទៅឯក្មេងស្រី ដ៏គួរឱ្យ ស្រឡាញ់នោះ ទារកតូច ខ្ញុំមាននាងមកទីនេះដើម្បីធ្វើទីបន្ទាល់។ ប្រហែលជានាង នឹងធ្វើនៅថ្ងៃស្អែក ឬពេលណាមួយដែលយើងមានកម្មវិធីថ្វាយ បង្គំរបស់យើង។

15 ឥឡូវព្រឹកស្អែកគឺជាអាហារពេលព្រឹករបស់ក្រុមធុរៈកិច្ចដំណឹងល្អ។ តើ អ្នកមានបាន ប្រកាសវាឬទេ? ខ្ញុំគិតថា...វាមិនអីទេ។

16 ហើយឥឡូវនេះ សូមមានមេរៀនបន្តិច—បន្តចអំពីការប្រោសអោយជា របស់ព្រះជាម្ចាស់។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ជឿលើការនេះ? អូ ខ្ញុំអើយ វានឹងក្លាយជា

រាត្រីដ៏អស្ចារ្យ នៅពេលដែលអ្នកមានជំនឿដូច្នេះ។ មនុស្សដែលជឿ វាជាអ្វីដែលត្រូវការ។ វាគឺសម្រាប់អ្នកជឿ។

17 ឥឡូវ សូមយកខ្មៅដៃមួយមកឯខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងចាប់ផ្ដើមសរសេរអត្ថបទខ្លះៗជាដើម ហើយបន្ទាប់មកប៊ីលីបានគោះទ្វារនិងបាននិយាយថា "ប៉ា?"

18 ខ្ញុំនិយាយថា "សូមរង់ចាំបន្តិចទៀត ខ្ញុំមិនទាន់បានបញ្ចប់នៅឡើយទេ"

19 គាត់បាននិយាយថា"ប៉ុន្តែបងប្រុសដែកកំពុងរង់ចាំអ្នក" ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែមក។ ខ្ញុំជាប់គាំង មិនមានប្រដាប់កឹបក្រដាសទេ ខ្ញុំមានរបស់មេដា "ដង្កៀបតូច"។ ឬម្ជុលប្រភេទណាមួយនៅទីនេះ ដែលពួកគេហៅថា"ដង្កៀបកឹប"។ នោះហើយវាគឺ"បូណ៍ដង្កៀបកឹប" គ្រាន់តែជាប្រភេទអ្វីមួយ នៃប្រដាប់កឹប។ ហើយ—ខ្ញុំមិនដឹងច្រើនទេអំពីរឿងទាំងនោះ អ្នកដឹងទេ ហើយខ្ញុំទើបតែឃើញវា ដាក់នៅទីនោះ។ ដូច្នេះ ឥឡូវនេះដើម្បីបង្កើតឃ្លីបក្រដាសនៅទីនេះ ដើម្បីបំបែក អ្វីដែលខ្ញុំមាន... មានកំណត់ចំណាំខ្លះនៅពេលព្រឹក ដើម្បីបំបែកពួកគេពីមួយ ទំព័រទៅមួយទំព័រ។

20 ហើយនៅពេលខ្ញុំកាន់តែចាស់...វាជាទម្លាប់ដែលខ្ញុំអាចចាំបានបទគម្ពីរ និងរឿងបានយ៉ាងងាយ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ វាដូចជាពិបាកក្នុងការធ្វើ។ តើលោកដែកជួបការលំបាកដូចខ្ញុំហើយឬនៅ រកឃើញបញ្ហានោះហើយឬនៅ? ហ្នឹងហើយ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំបានប្រាប់បងប្រុសដែកនៅទីនេះ មិនយូរប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ បងប្រុសដែក" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំចាស់ហើយដូច្នេះខ្ញុំមិនអាចចាំបានទេ។" ខ្ញុំបន្តថា "ខ្ញុំចាប់ផ្ដើមនិយាយអ្វីមួយ ហើយខ្ញុំត្រូវរង់ចាំ"

គាត់បាននិយាយថា "តើ—អ្នកនៅបានត្រឹមចម្ងាយហ្នឹងឬ?"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ អញ្ចឹងតើវាមិនល្អមគ្រប់គ្រាន់ ហើយទេឬ?"

21 គាត់ឆ្លើយថា "អត់ទេ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំទូរស័ព្ទទៅនរណាម្នាក់ ហើយនិយាយ'តើអ្នកចង់បានអ្វី?'" ខ្ញុំគិតថាអ្នកកំពុងតែលេងសើចនឹងខ្ញុំហើយ បងប្រុសដែកខ្ញុំបានរកឃើញថាវាជាការពិត។

22 មែនហើយ ខ្ញុំអើយ តើអ្នកភ្លេចយ៉ាងម៉េច។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យយើងធ្វើ កិច្ចការទាំងអស់របស់យើង ត្រឹមត្រូវ ព្រោះវាមាននៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាដែល ត្រូវចាក់នៅពេលថ្ងៃនៃការជំនុំជំរះ។

23 ឥឡូវនេះ យើងដូចជាគ្រួសារដ៏ធំមួយ។ ហើយខ្ញុំមិននឹកស្មានថាយើងបាន ភ្ជាប់ជាមួយគ្នាទេ នៅយប់នេះ នៅឆ្លងកាត់ប្រទេស ដូចដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយ សារកាលពីយប់ម្សិលមិញ។ ខ្ញុំគិតថាវាប្រហែលជាសន្និបាតមូលដ្ឋាននៅទីនេះ។ ដូច្នេះ យប់មិញ ខ្ញុំប្រាកដជាកោតសរសើរ ចំពោះសុជីវធម៌នៃជំហរ របស់អ្នក...ខ្ញុំមិនបានព្យាយាម...ខ្ញុំមិនបានព្យាយាមដើម្បីទាញយកគុណប្រយោជន៍ពីបងប្រុសជែកទេ។ ប៉ុន្តែគាត់តែងតែប្រាប់ខ្ញុំថា "និយាយអ្វីដែលអ្នកចង់ និយាយ។" ដូច្នេះហើយខ្ញុំទើបតែឡើងលើវេទិកា ហើយបានផ្សព្វផ្សាយ គោលលទ្ធិបន្តិចបន្តួច។ ប៉ុន្តែ ដូច្នេះយើងរាល់គ្នា...បើបងប្អូនខ្លះដែលជានិកាយ។

24 ខ្ញុំមានសុបិនមួយ នៅព្រឹកផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំមិនសុបិន្តញឹកញាប់ទេ ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកប៉ិនមានសុបិនទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំសុបិនថាខ្ញុំបានឃើញបុរសម្នាក់ ដែលជាមិត្តវ័យក្មេងម្នាក់ ហើយគាត់បានព្យាយាមចេញទៅក្រៅ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយថា...មាននរណាម្នាក់បានប្រាប់ខ្ញុំថា"អ្នកទាំងនោះគឺជាមនុស្ស ដែលគួរឱ្យខ្លាច កុំធ្វើអ្វីជាមួយពួកគេ។

25 ហើយខ្ញុំបានឃើញមិត្តវ័យក្មេងម្នាក់នេះបានដោះអាវរងារគាត់ចេញ ហើយដើរចេញទៅ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ទៅតែម្នាក់ឯង។ ខ្ញុំបាន គិតថា "ខ្ញុំនឹងឃើញអ្វីដែលគាត់ធ្វើ" ដូច្នេះពេលគាត់ចេញក្រៅគាត់ជាមិត្តល្អ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញអ្នកផ្សេងទៀតព្យាយាមចេញ។

26 ឥឡូវនេះ នេះគ្រាន់តែជាសុបិន្តមួយ។ ហើយខ្ញុំបានដើរលើផ្លូវនេះ ហើយខ្ញុំបានឃើញបងប្រុស—ម្នាក់ ឈ្មោះរ៉យប័រដ័រ ដែលជាមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំម្នាក់ រស់នៅកាលីហ្វ័រញ៉ា។ មើលទៅដូចជាមាន អ្វីមួយមិនប្រក្រតី ភ្នែករបស់ គាត់ពាក់កណ្តាលបិទ ហើយមានអ្វីធំ...ប្រហែលជាមហារីកឬអ្វីមួយនៅ លើភ្នែក របស់គាត់។ ហើយខ្ញុំ...មានគេកំពុងព្យាយាមទាញខ្ញុំចេញពីគាត់។ ខ្ញុំស្រែក "បងប្រុសប័រដ័រ! នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ចូរចេញពីការនោះ!"

27 ហើយគាត់ស្ទើរតែ និយាយមិនចេញ "បងប្រុសប្រាណហាំ វានឹងត្រូវយក អ្វីច្រើនជាង នេះទៅទៀត។ ខ្ញុំមិនអាចយល់បានទេ បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំមិនអាចយល់បានទេ។

28 ខ្ញុំបាននិយាយថា"អូបងប្រុសប័រដ័រ" ខ្ញុំស្រឡាញ់គាត់។

29 ហើយមានគេទាញខ្ញុំចេញ ហើយខ្ញុំបានក្រឡេកមើល ហើយនោះគឺជាស្រ្តី ឈរនៅទីនេះ ដែលកាលពីខ្ញុំនៅក្មេង ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្លាប់ដឹកទំនិញពីហាងលក់គ្រឿងទេសដល់មនុស្ស។ ហើយឈ្មោះរបស់នាងគឺលោកស្រីហ្វៀនតុន អ្នកស្រីរស់នៅក្នុងរដ្ឋ ជេហ្វ័រសាន់វៀលនៅឡើយទេ ដែលជាមិត្តភក្តិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ប្រពន្ធខ្ញុំនិងខ្ញុំ។

30 ហើយនាងបាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ សូមរំដោះយើងខ្ញុំពីការនេះ" បាននិយាយថា "នេះគឺជាផ្ទះនរក។" ហើយនិយាយថា "អ្នកត្រូវបានគេយល់ ច្រលំ។" ហើយបាននិយាយថា "ទាំងនេះ...ហើយអ្នក—អ្នកបានយល់ ច្រឡំមនុស្សទាំងនេះ ផងដែរ។" បាននិយាយថា "អ្នកទាំងនេះគឺជា មនុស្សល្អប៉ុន្តែ..." ហើយខ្ញុំបានមើលទៅកាន់ទីនោះ ហើយដូចជាមនុស្សនៅ បន្ទប់ក្រោមដីដ៏ធំ មួយ ឬ—ឬជញ្ជាំងធំៗ នៅខាងក្រោមល្អាងធំមួយ និងរបាដែក ដ៏ធំកម្រាស់ ៨ ឬ ១០ អ៊ីញ។ ហើយមនុស្ស ចេញពីគំនិតរបស់ពួកគេ ប្រើដៃនិងជើងវ៉ៃក្បាល *ដូច្នោះ*។ ហើយនាងកំពុងយំដោយនិយាយថា "សូមសង្គ្រោះមនុស្ស បងប្រាណហាំ។" បាននិយាយថា "សូមជួយយើងផង យើងកំពុងមានបញ្ហា។" នាងខ្លួនឯង ខ្ញុំស្គាល់នាង នាងជាកម្មសិទ្ធិ របស់...ខ្ញុំជឿថាក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទ ឬព្រះវិហារគ្រីស្ទានហៅថា ក្រុមជំនុំនៃបងប្អូន ប្រុសស្រី។ ដូច្នេះនាង...

31 ខ្ញុំក្រឡេកមើលជុំវិញ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំអាចធ្វើបាន" ហើយបន្តទៅមុខទៀតជុំវិញ ហើយខ្ញុំ...រាងកាយតូចរបស់ខ្ញុំហើយ—និងពួកគេមានដែកបារធំ និងមនុស្សក្រើក្រនៅទីនោះ។ ហើយអ្នកមិនអាចទៅដល់ ពួកគេបានទេ ពួកគេដាក់ដែកនៅជិតគ្នា។ ហើយខ្ញុំបានមើល ហើយគេបាន វាយក្បាលរបស់ពួកគេដូចជាមនុស្សឆ្កួត។

32 ហើយខ្ញុំបានឃើញពន្លឺភ្លើងពាសពេញនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំសម្លឹងទៅមើល នៅក្បែរនោះមានព្រះ អម្ចាស់យេស៊ូវនៅ—នៅ—ជាមួយនឹងពន្លឺនៃឥន្ទនូព័ទ្ធ ជុំវិញទ្រង់។ ទ្រង់បានសម្លឹងមើលមកខ្ញុំ ហើយមានបន្ទូលថា "សូមដោះ លែងមនុស្សទាំងនោះ" ហើយទ្រង់បានយាងទៅ។

33 ហើយខ្ញុំបានគិតថា "មែនហើយ តើខ្ញុំអាចដោះលែងពួកគេដោយរបៀបណា? ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្មានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងដៃដើម្បីបំបែករបារទាំងនោះទេ។"

34 ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា "ផ្ទះនរក សូមប្រគល់ទៅឱ្យព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ"

35 ហើយរាល់ការបង្កើតបានញាប់ញ័រថ្ម—បានរមៀលហើយរបារធ្លាក់ចុះ ហើយមនុស្សកំពុងរត់ ស្រែក "បានសង្គ្រោះហើយ!" ហើយស្រែកយ៉ាង អស់សំលេងរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេត្រូវបានដោះ លែង។

36 ហើយនៅពេលនោះខ្ញុំកំពុងស្រែកថា"បងប្រុសរ៉យប័រដ័រ តើអ្នកនៅឯណា? តើអ្នកនៅទីណា? ព្រះជាម្ចាស់កំពុងតែរំដោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ហើយ! តើបងប្រុសនៅឯណា បងប្រុសប័រដ័រ?" ខ្ញុំឆ្ងល់អំពីរឿងនោះ។

37 អ្នកដឹងទេ បងប្រុសប័រដ័រវាគួរឱ្យខ្លាចខ្លាំងណាស់។ អ្នកដឹងពីទំនាយ... អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនបានដឹង អ្នកយកកាសែតជាដើមទៅកាន់ឆ្នេរភាគខាងលិច។

38 មានបុរសកំពុងអង្គុយនៅទីនេះ នៅយប់នេះ ដែលនៅទីនោះនៅពេលការនោះបានកើតឡើង (នៅពេលដែលយើងកំពុងឈរនៅទីនោះ ក្នុងដំណើរបរបាញ់សត្វ) ជាអ្នកដឹកនាំម្នាក់ដែលបានស្តាប់ នៅយប់ម្សិលមិញ។ ដោយភ្នែកពិការគាត់ទើបតែឡើងមកនៅទីនោះ ហើយគាត់បាននិយាយថា...បានណែនាំ ខ្លួនគាត់។ គាត់មានវ៉ែនតាខ្មៅដើរឡើងលើភ្នំ។ គាត់បាននិយាយថា "ប្អូនប្រុស ប្រាណហាំ" គាត់បន្តថា "ខ្ញុំគឺជាម៉ាកហ្ស៊ូហ្គេស។" គាត់បានបន្តថា "ខ្ញុំបានជួយឧបត្ថម្ភការប្រជុំមួយរបស់អ្នកម្តងនៅកាលីហ្វ័រញ៉ា។"

39 ខ្ញុំបាននិយាយថា"ខ្ញុំពិតជារីករាយណាស់ដែលបានស្គាល់អ្នកបងប្រុស ម៉ាកហ្ស៊ូហ្គេស។"

40 ដូច្នេះមានប្រហែលជា២០នាក់កំពុងតែឈរនៅទីនោះ។ យើងមានលំពែងប្រមាញ់សត្វឆ្កែ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា នៅមុនពេលឡើងភ្នំ ខ្ញុំបាននិយាយទៅបងប្រុសបែងវ៉ូឌ...អ្នកទាំងអស់គ្នា ស្គាល់គាត់ ដែលជាមិត្តផ្ទាល់ខ្លួន។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "បងប្រុសវ៉ូឌ..." រើសថ្មហើយបោះវាទៅលើអាកាស ហើយវា ធ្លាក់ចុះមក។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "**ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា** នឹងមានអ្វីមួយកើតឡើង"

41 ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា"តើវាជាអ្វីបងប្រុស ប្រាណហាំ?"

42 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលម្ភៃបួនម៉ោងអ្នកនឹងឃើញ។ នឹងមានអ្វីមួយកើតឡើង។ នោះគឺជាសញ្ញាដ៏អស្ចារ្យមួយ។"

43 នៅថ្ងៃបន្ទាប់...គឺជាថ្ងៃរសៀលមួយ។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ប្រហែលម៉ោង១០ យើងកំពុងទាញចេញ។ គ្រប់គ្នាមានលំពែងរបស់ពួកគេ ហើយយើងកំពុង ឈរនៅទីនោះ។ ហើយបងប្រុស អឹមស៊ីអាណាលលី អ្នកដឹងទេ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានស្លៀកពាក់ ហើយ—បងប្រុសប័រដ័រនិងខ្ញុំ និងបងប្រុសរ៉យរ៉ូប៊ើសាន់ ដែលជាជើងចាស់ពិការម្នាក់ ជាទីស្រឡាញ់ ជាមិត្តដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ ហើយគាត់កំពុងឈរនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបានមើល ឡើង ហើយបងប្រុសម៉ាកហ៊ូហ្គេសបាននិយាយ ថា"បងប្រុសប្រាណហាំ តើទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ធ្លាប់លេចមកឯអ្នកនៅពេលដែលអ្នកធ្វើដំណើរ ប្រម៉ាញ់ ទាំងនេះឬទេ?

44 ខ្ញុំបាននិយាយថា"បាទ បងប្រុសម៉ាកហ៊ូហ្គេស។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចេញមកទីនេះ គឺដើម្បីឈប់សំរាក។

45 គាត់បាននិយាយថា"មិនអីទេ បងប្រុសប្រាណហាំ" បានបន្តថា"ខ្ញុំមិនមានន័យចង់រំខាន អ្នកទេ។"

46 ខ្ញុំបាននិយាយថា" អ្នកមិនរំខានដល់ខ្ញុំទេ"

47 ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែក្រឡេកមើលជុំវិញ ហើយខ្ញុំបានឃើញគ្រូពេទ្យកំពុងសម្លឹងមើលភ្នែករបស់ គាត់។ ឥឡូវខ្ញុំមិនស្គាល់គាត់ទេ គាត់បានពាក់វ៉ែន តាខ្មៅដែលភ្លឺថ្លានិងមានពន្លឺថ្ងៃនៅអារីហ្សូណា។ ហើយខ្ញុំបានមើលវា ហើយខ្ញុំ បានឃើញគ្រូពេទ្យប្រាប់គាត់ថាដោយពាក្យថា"លោក ខ្ញុំបានព្យាបាល ភ្នែកនោះអស់រយៈពេល ពីរឆ្នាំហើយ" បាននិយាយថា"អាឡែរហ្សីដែលអ្នកមាន នៅក្នុងភ្នែករបស់អ្នក អ្នកនឹងបាត់បង់ភ្នែករបស់អ្នក វាកំពុងរាតត្បាតទៅកាន់ប្រស្រីភ្នែករបស់អ្នក ហើយគ្មានផ្លូវណាដែលខ្ញុំអាចបញ្ឈប់វាបានទេ។

48 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា" តើអ្នកសូមខ្ញុំរឿងនោះធ្វើអី គឺដោយសារតែភ្នែករបស់អ្នក។ វ៉ែនតាទាំងនេះគឺមកពីអ្នកមានភ្នែកមិនល្អ។

49 គាត់និយាយថា"ត្រឹមត្រូវហើយ"

50 ខ្ញុំបាននិយាយថា"គ្រូពេទ្យរបស់អ្នក" (បានពណ៌នាគាត់)" គាត់បានប្រាប់អ្នកកាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃមុនថា 'អ្នកនឹងបាត់បង់ភ្នែកព្រោះអាឡែរហ្សីកំពុងរាតត្បាតដល់ប្រស្រីភ្នែក។' ហើយគាត់បានធ្វើការព្យាបាលវាអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ ហើយគាត់មិនអាចបញ្ឈប់វាបានទេ។"

51 គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំគឺជាការពិត"

52 ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមងាកមើលជុំវិញ ហើយខ្ញុំបានឃើញ—ស្ត្រីម្នាក់មានវ័យចាស់ជាងគាត់ឆ្ងាយណាស់បើធៀបទៅ។ ពួកគេដើមឡើយនៅកន្លែងណាមួយនៅទីនេះ ក្នុងរដ្ឋអាកាន់សាស។ ដូច្នេះគាត់បានគាត់—គាត់—គាត់លើកសំពត់ហើយបង្ហាញជើងរបស់គាត់ដល់កូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយគាត់និយាយថា "កូនប្រុសអើយបើឯងបានឃើញបងប្រុសប្រាណហាំ សូមប្រាប់គាត់អោយអធិស្ឋានសំរាប់ជើងម៉ែផង" ហើយមានដុំសាច់វែងដុះរវាងម្រាមជើងរបស់គាត់។

53 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម្តាយរបស់អ្នកគឺជាស្ត្រីដែលមានសក់ស្កូវហើយ ហើយគាត់បានលើកសំពត់ឡើង ទាញត្រឡប់មកវិញ—ហើយបង្ហាញជើងរបស់ គាត់ទៅអ្នក បើអ្នកបានឃើញខ្ញុំប្រាប់អ្នកឱ្យអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ផង។

54 ហើយគាត់និយាយថា "អូ សេចក្តីមេត្តាករុណា!

55 ខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅខាងក្រោយហើយខ្ញុំបានឃើញគាត់ឈរនៅទីនោះ ដោយគ្មានវ៉ែនតា។ និមិត្តខ្ញុំបាននិយាយថា "**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** ព្រះបានប្រោសព្យាបាលភ្នែករបស់អ្នក ហើយបានព្យាបាលម្តាយអ្នកផងដែរ។"

56 ចាប់ពីពេលនោះមក ខ្ញុំបានក្រឡេកមើល...ឥឡូវនេះ មានបុរសម្នាក់កំពុងអង្គុយនៅទីនេះ គឺបានគេឈរនៅទីនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅបងប្រុសរ៉យប័រដ័រ... ឬបងប្រុសរ៉យ រ៉ូប៊ើសាន់ បានដាក់ដៃលើស្មារបស់គាត់ ព្រោះគាត់ជាជើងចាស់ ខ្ញុំបាននិយាយថា "បងប្រុសរ៉យ ទៅនៅក្រោមអ្វីមួយ ឲ្យលឿន មានអ្វីមួយនឹងកើតឡើង"

57 គាត់បាននិយាយថា" បងប្រុសប្រាណហាំ តើអ្នកចង់មានន័យអ្វី?"

58 ខ្ញុំនិយាយថា" កុំនិយាយ! ទៅនៅក្រោមអ្វីមួយឲ្យលឿន! ហើយខ្ញុំបានងាកហើយរើសយកប៉េលមួយ នៅក្បែរកន្លែងនោះ ហើយដើរចេញពីនោះពីព្រោះខ្ញុំ ដឹងថាវានឹងមកដល់កន្លែងដែលខ្ញុំនៅ។

59 នៅក្បែរអន្លង់ដ៏ធំ ដែលខ្ពស់ជាងនេះ៨ឬ១០ដងពីអគារនេះ វាជា "ប្រអប់" អន្លង់ ដូចភ្លើងធ្លាក់ពីឋានសួគ៌ ដូចជាខ្យល់គួចដែលមានចម្ងាយតែពីរបី ហ្វីតពីលើកន្លែងដែលខ្ញុំកំពុងឈរ។ ហើយហែកថ្មនៅខាងលើនៃភ្នំ ទៅកាត់កំពូល នៃដើមឈើ ចម្ងាយមួយរយម៉ែត្រជាង។ មនុស្សគ្រប់គ្នាកំពុងរត់ ព្យាយាមរត់ចុះ ទៅ

ក្រោមឡាន និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ វាបានកើតឡើងម្តងហើយម្តងទៀត ទទះដូចផ្គរលាន់យ៉ាងខ្លាំង។ បានត្រឡប់ទៅលើមេឃម្តងទៀត ហើយចុះមក ម្តងទៀត។ វាបានធ្វើដូច្នេះចំនួនបីដង។ ហើយនៅពេលវាចប់ហើយ ពួកគេបានមកហើយសួរថា "តើវាមានន័យដូចម្តេច"?

60 ខ្ញុំបាននិយាយថា"ខ្ញុំមិនចង់ប្រាប់អ្នកទេ វាជាទីសំគាល់នៃការជំនុំជំរះ។ នៅក្នុងពីរបីថ្ងៃមកហើយមានការរញ្ជួយដីដ៏អស្ចារ្យ នឹងវាយប្រហារនៅភាគខាងលិច។ ហើយវានឹងមិនបញ្ឈប់ទេ។ កាលីហ្វ័រញ៉ា ឡូសអេនជីលេសនឹងលិច។ វានឹងរលំចុះ។ នាងនឹងរុញចូលទៅក្នុង មហាសមុទ្រ។ ហើយពីរថ្ងៃបន្ទាប់ពីការនោះ អាឡាស្កានិងមានការរញ្ជួយដី អង្រួនអាឡាស្កា។

61 ហើយបន្ទាប់មក ការប្រជុំចុងក្រោយដែលខ្ញុំមាននៅកាលីហ្វ័រញ៉ា ខណៈពេលកំពុងអធិប្បាយ ហើយវាមិនបានដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងទេរហូតដល់ខ្ញុំទៅ តាមផ្លូវ។ បាន—និយាយថា"ក្រុងកាពើណិម ក្រុងកាពើណិមអើយ ជាទីក្រុងដែលត្រូវបានហៅតាមឈ្មោះរបស់ទេវតា" (នោះគឺឡូសអេនជីលេស) "អ្នកបានលើកតម្កើងខ្លួនអ្នកស្ទើរឋានសួគ៌ប៉ុន្តែអ្នកនឹងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងនរក។ ដ្បិតបើការដ៏អស្ចារ្យ បានធ្វើនៅក្រុងសូដុមដូចបានធ្វើចំពោះអ្នកវិញនោះវានឹងអាចឈររហូតដល់ថ្ងៃនេះ"

62 ឥឡូវនេះ នៅប៉ុន្មានថ្ងៃចុងក្រោយនេះ គឺជាការគ្រហឹមដ៏អស្ចារ្យ។ បន្ទាប់មកនៅទីនេះចេញមកនូវឯកសារវិទ្យាសាស្ត្រមួយឃ្លា បាននិយាយថា "វាជាសំបុកឃ្មុំ វាត្រូវតែនៅក្រោម។" ពួកគេទើបតែដឹង។

63 ហើយអ្នកបានមើល ទឹកនឹងត្រឡប់ចូលទៅក្នុងសមុទ្រសាល់ថុនវិញ។ ទីក្រុង ឡូសអែនជីលេសនឹងត្រូវទទួលទោស។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកមុនពេលវាកើតឡើង ដែលអ្នកអាចដឹងថាតើវាកើតឡើងនៅពេលណា។ ខ្ញុំមិនដែលនិយាយរឿងនេះដោយខ្លួនឯងទេ។ ហើយក៏មិនដែលថាទ្រង់ប្រាប់ខ្ញុំ ហើយមានរឿងណាមួយដែលមិនបានកើតឡើងឡើយ។ និងអ្នកអាចថ្លែងអំពីរឿងនោះ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ពេលណា? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

64 ខ្ញុំបានចេញទៅក្រៅ ហើយពួកគេបានប្រាប់ខ្ញុំ ពីអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ។ ហើយខ្ញុំបានស្តាប់ ក៏ត្រឡប់ទៅវិញហើយស្វែងរកក្នុងបទគម្ពីរ។ អ្នកដឹងទេ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូល ស្ទើរតែនៅក្នុងគ្រប់ព្រះបន្ទូលអំពីកាពើណិម ក្រុងសូ

ដុំមនិងកូម៉ូរ៉ាគឺ—នៅបាតសមុទ្រស្លាប់ ខ្ញុំគិតថានៅពេលនោះ។ ហើយក្រោយមក ទៀត ប្រហែលមួយរយឆ្នាំក្រោយមក កាពើណិមបានរអិល ចូលសមុទ្រ ហើយ វាស្ថិតនៅក្នុងសមុទ្រ។ គឺជាព្រះតែមួយដែលបានដាក់ក្រុង សូដុំមនៅក្នុងសមុទ្រ ដោយព្រោះបាបរបស់វា គឺជាព្រះតែមួយដែលបានដាក់ ក្រុងកាពើណិមនៅក្នុង សមុទ្រ សម្រាប់អំពើបាបរបស់វា ព្រះតែមួយនឹងដាក់ ឡូសអែនជឺឡេសទៅក្នុង សមុទ្រចំពោះអំពើបាបរបស់វា ដែលជាទីក្រុងនៃ—អំពើ ពុករលួយ។

65 បងប្រុសរ៉ូយប័រដ័រខ្លាចស្ទើរស្លាប់។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវ...អ្វីដែលមានន័យដូច្នោះ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

66 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយវាល្អណាស់ ដែលបានផ្តល់ទីបន្ទាល់ទៅកាន់អ្នកស្តាប់ ពិតប្រាកដ។ យើងជឿថា ព្រះអម្ចាស់ជួយការមិនជឿរបស់យើង។ ហើយយើង ដឹងថាយើងនឹងចុះឥឡូវនេះ ដល់ទីបញ្ចប់នៃលោកិយ។ គ្រាន់តែម៉ោងប៉ុន្មានយើង មិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែអាចកំបាំងនោះឆក់យកកូនក្រមុំនៅថ្ងៃណាមួយព្រះអម្ចាស់អើយ យើងនឹងក្លាយជា—យើងនឹងលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ទៅជាមួយទ្រង់។ ហើយ យើងកំពុងរង់ចាំថ្ងៃនោះ។ រៀបចំដួងចិត្តរបស់យើងព្រះអម្ចាស់អើយ។

67 យើងមានជាច្រើន មើលឃើញនៅទីនេះ ផ្អែកនៅលើគ្រែតូចនិងប្រដាប់ បន្ទោងទាំងនេះ។ បុរសនិងស្ត្រីដែលត្រូវបានចង ដោយសត្រូវ។ មានមនុស្ស អង្គុយនៅទីនោះ ប្រហែលជា បើទ្រង់មិនប៉ះពួកគេទេ ពួកគេនឹងស្លាប់ដោយ គាំងបេះដូង។ ប្រហែលជាពួកគេខ្លះត្រូវជំងឺមហារីករាត ត្បាត។

68 ព្រះវរបិតាអើយ ទ្រង់ជ្រាបពីចិត្តរបស់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ ទ្រង់បានយល់ថាតើវា ពិតរឺមិនពិត។ ហើយយើងនិយាយរឿងទាំងនេះពីព្រោះថាយើងដឹងនូវអ្វីដែល ទ្រង់ បានធ្វើ អំណាចដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់បានចែកចាយជាច្រើន។ យើងជាសាក្សី អំពី រឿងនេះ ទោះបីពួកគេព្យាយាមប្រាប់យើងថា "កិច្ចការទាំងនោះវាមិនកើត ឡើង ទេ។" ប៉ុន្តែវាជាព្រះអម្ចាស់។ យើងជាសាក្សី។

69 ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋាននៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ថាទ្រង់នឹងសង់សេចក្តី ជំនឿនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់មនុស្សទាំងនេះ ថាពួកគេម្នាក់ៗនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ អ្នកជម្ងឺនិងមនុស្សដែលរងទុក្ខទាំងអស់នេះ។ សូមឱ្យវាសាមញ្ញ ព្រះអម្ចាស់អើយ

សូមអនុញ្ញាតឱ្យយើង ដែលយើងបានព្យាយាមដើម្បី បង្រៀនព្រះបន្ទូល។ សូមឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទទួលយកកំហុសរបស់ទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយកែវានៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស។ ហើយធ្វើឱ្យវាក្លាយជារាត្រីពិតប្រាកដដែល...ទ្រង់អាចចូលទៅក្នុងបេះដូងរបស់អ្នកជឿម្នាក់ៗនៅទីនេះ។ យប់នេះយើងបានកំណត់សម្រាប់គោលបំណងនោះព្រះអម្ចាស់អើយ។ សូមអោយអ្នកដែលមិនទាន់បានសង្គ្រោះ សំខាន់ជាងអ្វីៗទាំងអស់ ចូរត្រៀម ខ្លួនជានិច្ច សូមត្រៀមខ្លួនឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលទ្វារនៃសេចក្តីមេត្តា ករុណានៅតែបើក យើងសូមការនេះនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

70 ឥឡូវនេះយើងនឹងត្រឡប់ទៅរកបទគម្ពីរ ដើម្បីចាប់ផ្តើមជាមួយ និងនៅក្នុង...

71 មាននរណាម្នាក់បានដាក់—កំណត់ត្រាមួយនៅលើតុនេះ ហើយបាននិយាយថាពួកគេបានដាក់ដង្វាយ" សម្រាប់ខ្ញុំនៅយប់នេះ។ វាមិនចាំបាច់ទេកុំធ្វើអញ្ចឹងអី។ ខ្ញុំមិនអាចយកវាមកវិញទេ។ ខ្ញុំចាំបានថាមានពេលមួយ នៅកាឡារីប្រទេសកាណាដា យើងបាន...ដាក់ដង្វាយ ត្រូវបានគេយកឡើង។ បងប្រុសជែកកំពុងព្យាយាមប្រាប់ខ្ញុំ...ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំអង្គុយនៅខាងក្រោយនោះ។ នាង កូនៗមានបន្ទប់ចាស់ពីរ ក្នុងផ្ទះដែលយើងធ្លាប់រស់នៅ នាងត្រូវដាក់ភួយនៅមាត់ ទ្វារដើម្បី—បិទទ្វារ ដូច្នេះកូនៗនឹងមិនមានជំងឺរលាកសួតទេ។ ហើយនាងបាននិយាយថា...ទ្រង់បាននិយាយមកខ្ញុំថា"បងប្រុសប្រាណហាំ វាគឺមិនយុត្តិធម៌ទេក្នុងការព្យាបាលនាងក្នុងវិធីនេះ។" ដូច្នេះតើអ្នកចងចាំករណីនេះទេ។ ពួកគេបាននាំយកមកខ្ញុំភ្លេចថាតើមានប៉ុន្មានពាន់ដុល្លារ។

72 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា"អូ យកវាទៅវិញទៅបងប្រុសជែក។"

73 គាត់និយាយថា"ឥឡូវ តើយើងនឹងធ្វើវាយ៉ាងដូចម្តេច?" ដូច្នេះខ្ញុំទិញកន្លែងមួយ ហើយវានៅទីនោះ។ ដូច្នេះ ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងនិង កិត្តិនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងរក្សាទុកវាប៉ុន្មានឆ្នាំមកហើយ ភរិយាខ្ញុំនិងខ្ញុំ វាជាអំណោយពីព្រះវិហារគឺជាក្រុមជំនុំ។

74 ហើយខ្ញុំបានគិតថា"វាមិនត្រឹមត្រូវទេ។ ខ្ញុំមិនបានយកអ្វីទាំងអស់ចូលក្នុងលោកិយនេះ វាប្រាកដថាខ្ញុំនឹងមិនយកអ្វីចេញបានទេ។" ដូច្នេះខ្ញុំបានងាកជុំវិញ ហើយដាក់វាហើយប្រគល់វាទៅក្នុងត្រសាលវិញ។ ពេលនោះហើយដែលខ្ញុំបាន

បញ្ចប់ ហេតុអ្វី អ្នកបម្រើផ្សេងទៀតរបស់ព្រះ បើមានថ្ងៃស្អែកនោះនឹងប្រើវា។ ឃើញទេ? ដូច្នេះសូមអរគុណមិត្តល្អ។ ព្រះប្រទានពរអ្នកសម្រាប់ការនេះ។

75 ឥឡូវ នៅក្នុងគម្ពីរយ៉ាកុបជំពូក២។ យើងចង់អានចាប់ផ្តើមនៅខ២១។

76 ហើយឥឡូវ ខ្ញុំប្រហែល...មានពេលបន្តិចដើម្បីបង្រៀន ហើយបន្ទាប់មកយើង នឹងចាប់ផ្តើមអធិស្ឋានសំរាប់អ្នកជម្ងឺអោយបានឆាប់តាមដែលយើងអាចធ្វើបាន ហើយទទួលមនុស្សជាច្រើនតាមរយៈខ្សែអធិស្ឋាននេះដូចដែលយើងអាចធ្វើបាន។ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យ សូមចងចាំផងដែរ...ខ្ញុំមិនចង់ភ្លេចបងស្រីអាណាជៀន និងបងប្រុសដុនហើយនិងពួកគេ ខ្ញុំគិតថាពួកគេបានទៅដល់ប្រទេសថៃហើយ។ មែនទេ? ទៅណា? ទីក្រុងបាងកក និង—និងតំបន់បេសកកម្ម។ មានរឿងជាច្រើនដែលអ្នកគិតនៅពេលថ្ងៃ អ្នកចង់និយាយមុខមនុស្ស។ បន្ទាប់មកនៅពេលអ្នកមកទីនេះ អ្នកមិនអាចគិតទេអ្នកកំពុងរៀនមេរៀននោះ។

77 ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងគម្ពីរយ៉ាកុបត្រង់ជំពូក២។ ហើយយើងនឹងចាប់ ផ្តើមជាមួយនឹងខ២១នៃជំពូក២ យ៉ាកុប ហើយអាន—ចំណែករបស់វា។ ខ២១នៃជំពូកទី២។

ចុះលោកអ័ប្រាហាំ ជាឰយុកោយើង តើមិនបានរាប់ជាសុចរិត ដោយការលោកប្រព្រឹត្ត ក្នុងកាលដែលលោកបានថ្វាយអ៊ីសាក ជាកូនលោកនៅលើអាសនាទេឬអី

ដូច្នេះ អ្នកឃើញថា សេចក្តីជំនឿបានរួមជាមួយនឹងការដែលលោកប្រព្រឹត្ត ហើយសេចក្តីជំនឿបានគ្រប់លក្ខណ៍ ដោយសារការនោះឯង

នោះទើបបានសំរេចបទគម្ពីរ ដែលថា អ័ប្រាហាំបានជឿដល់ព្រះ ហើយសេចក្តីនោះ បានរាប់ជាសេចក្តីសុចរិតដល់លោកព្រះក៏ហៅលោកជាសំឡាញ់របស់ទ្រង់ដែរ

78 ឥឡូវនេះ ប្រធានបទរបស់ខ្ញុំនៅយប់នេះ...ហើយកាន់ព្រះគម្ពីររបស់អ្នកឥឡូវ នេះពីព្រោះខ្ញុំមានបទគម្ពីរជាច្រើនត្រូវបានសរសេរនៅទីនេះ។ បើយើងមិនចំណាយពេលយូរខ្ញុំនឹងយោងទៅពួកគេជាច្រើន។ ប្រធានបទរបស់ខ្ញុំគឺៈ *ការប្រព្រឹត្តគឺបញ្ជាក់ពីសេចក្តីជំនឿ។* ឥឡូវនេះសូមចងចាំ: *ការប្រព្រឹត្តគឺបញ្ជាក់ពីសេចក្តីជំនឿ។* ការប្រព្រឹត្តបង្ហាញថាជំនឿមានរួចហើយ វាបានកាន់កាប់។ ឃើញទេ

ឃើញទេ? ឥឡូវនេះយើងជ្រើសរើសវាពីព្រោះយើង... ខ្ញុំជឿថាវាអាចជួយឱ្យយើងយល់។ ឥឡូវនេះសូមស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ ហើយយើងនឹងចូលទៅវាដូចជាមេរៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យ។

79 នៅទីនេះយ៉ាកុបកំពុងតែបង្ហាញនៅក្នុងការបង្រៀនរបស់គាត់ ពីលោកុប្បត្តិ ២២:១—៩ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះ*បុរស*ដែលជាអ័ប្រាហាំ។

80 សូមត្រឡប់ក្រោយវិញ ខ្ញុំមានបទគម្ពីរដែលត្រូវបានកត់សំគាល់នៅទីនេះ។ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិជំពូក២២និងខទី១ដល់ខ៩។

ក្រោយការទាំងនោះមក ព្រះទ្រង់ល្បងអ័ប្រាហាំ ដោយមានព្រះបន្ទូលហៅគាត់ថា អាប់រ៉ាម...*អ័ប្រាហាំអើយ គាត់ក៏ទូលឆ្លើយថា ព្រះករុណាវិសេសព្រះអម្ចាស់*

រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរយកអ៊ីសាកកូនឯង ដែលជាកូនសំឡាញ់តែ១នោះទៅឥឡូវ នាំគ្នាទៅឯស្រុកម៉ូរីយ៉ា រួចថ្វាយវាជាដង្វាយដុត នៅលើភ្នំ១ក្នុងស្រុកដែលអញនឹងបង្ហាញប្រាប់ឯងនោះ។

ឃើញទេ ទ្រង់មិនមានប្រាប់គាត់ថាមួយណា អ្នកគ្រាន់តែធ្វើដំណើរទៅមុខ នៅពេលព្រះទ្រង់មានបន្ទូល អ្នកធ្វើដំណើរទៅមុខ ឃើញទេ?

អ័ប្រាហាំក៏ក្រោកឡើងពីព្រលឹម ចាត់ចែងចងកែបលាខ្លួន ហើយពុះឧសសំរាប់ដង្វាយដុត រួចនាំយកបាវ២នាក់ និងអ៊ីសាកជាកូនទៅជាមួយ ក៏ដើរដំរង់ទៅឯកន្លែង...ដែលព្រះមានព្រះបន្ទូលប្រាប់នោះ...ប្រាប់នោះ

លុះដើរបាន៣ថ្ងៃហើយ នោះគាត់ងើបភ្នែកឡើង មើលទៅ ឃើញកន្លែងនោះពីចំងាយ

រួចប្រាប់ទៅបាវថា ចូរឯងនៅទីនេះសិនមើលលាផង អញនឹងទៅឯណោះថ្វាយបង្គំជាមួយនឹងកូនអញ រួចសឹមមកឯឯងវិញ

81 ឥឡូវនេះ គាត់មាននៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ឥឡូវនេះ គាត់នឹងឡើងទៅសំលាប់កូនប្រុសរបស់គាត់ ពីព្រោះព្រះបានប្រាប់គាត់។ប៉ុន្តែសូមក្រឡេកមើលបទគម្ពីរនៅទីនេះ។

...អញនឹងទៅឯណោះថ្វាយបង្គំជាមួយនឹងកូនអញ រួចសឹមមកឯឯងវិញ(គាត់និងកូនអញ។)

នោះគាត់ចាប់យកឱសដែលសំរាប់ដង្វាយដុតដាក់ឲ្យអ៊ីសាកជាកូនលី ហើយគាត់យកភ្លើង និងកាំបិតកាន់នៅដៃ បណ្តើរ...គ្នាទៅ

អ៊ីសាកនិយាយនឹងឪពុកថា លោកឪពុកអើយ គាត់ក៏ឆ្លើយថា អីកូន រួចវានិយាយថា នេះមានភ្លើង និងឱសហើយ តែកូនចៀមសំរាប់ដង្វាយដុតតើនៅឯណា

អ័ប្រាហាំឆ្លើយថា កូនអើយ កូនចៀមដែលសំរាប់ជាដង្វាយដុត នោះព្រះទ្រង់នឹងផ្តត់ផ្គង់ឲ្យ ដូច្នេះ ក៏នាំគ្នាទៅទៀត។

លុះដល់កន្លែងដែលព្រះបានមានព្រះបន្ទូលប្រាប់គាត់ហើយ នោះអ័ប្រាហាំក៏ស្អាងអាសនា១នៅទីនោះ រួចដំរៀបឧស ហើយចងអ៊ីសាកជាកូនដាក់លើឱសនៅលើអាសនា

គាត់លូកដៃទៅចាប់យកកាំបិតមកប្រុងនឹងសំឡាប់កូន

តែទេវតានៃព្រះយេហូវ៉ាមានព្រះបន្ទូលពីលើមេឃហៅគាត់ថា អ័ប្រាហាំៗអើយ នោះគាត់ទូលឆ្លើយថា ព្រះករុណាវិសេសព្រះអម្ចាស់

រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា កុំឲ្យលូកដៃទៅលើកូនក្មេងនោះឡើយ កុំឲ្យធ្វើអ្វីដល់វាឲ្យសោះ ដ្បិតឥឡូវនេះអញដឹងថា ឯងកោតខ្លាចដល់ព្រះហើយ ដោយព្រោះមិនបានសំចៃទុកនូវកូន...ឯងតែ១នេះនឹងអញ...សោះ(វាជាការប្រព្រឹត្ត)

82 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថានៅទីនេះលោកយ៉ាកុបកំពុងតែរាប់លោក អ័ប្រាហាំដោយការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់។

83 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ នៅក្នុងប៉ូល នៅក្នុងសៀវភៅរ៉ូម៨...ជំពូកទី៤:១ដល់៨។ ខ្ញុំមិនអានវាទាំងអស់នោះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែអានផ្នែកខ្លះប៉ុណ្ណោះ។

បើដូច្នេះ យើងនឹងថា លោកអ័ប្រាហាំ ជាឰយុកោយើង បានអ្វីខ្លះខាងឯសាច់ឈាម

ដ្បិតបើសិនណាជាលោកអ័ប្រាហាំបានរាប់ជាសុចរិត...(អ្នកចាំបានទេយើងយកពាក្យរាប់ជាសុចរិតកាលពីយប់មិញ)*...ដោយ*

ការដែលលោកប្រព្រឹត្ត នោះលោកមានកន្លែងនឹងអួតខ្លួនហើយ តែមិនមែនចំពោះព្រះទេ

តើគម្ពីរថាដូចម្ដេច គម្ពីរថា អ័ប្រាហាំបានជឿដល់ព្រះ ហើយសេចក្ដីជំនឿនោះ បានរាប់ជាសេចក្ដីសុចរិតដល់លោក

84 ឥឡូវនេះ—អ្វីដែលប៉ូលចង់និយាយនៅទីនេះ គឺជាអ្វីដែល*ព្រះ*បានឃើញនៅក្នុងអ័ប្រាហាំ។

85 ឥឡូវសូម...បើអ្នក...បើយើងមិនមើលច្រើន យើងនឹងទៅត្រលប់ទៅ លោកុប្បត្តិជំពូក១៥និង២៦។ ១៥:៦ ខ្ញុំជឿថាត្រូវ។ យើងនឹងចាប់ផ្ដើមនៅខទី៥ ។

រួចទ្រង់នាំគាត់ចេញទៅក្រៅប្រាប់ថា ចូរមើលទៅលើមេឃឥឡូវ ហើយរាប់ផ្កាយចុះ បើឯងអាចនឹងរាប់ទាំងអស់បាន រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលប្រាប់ថា ពូជឯងនឹងបានដូច្នោះដែរ

គាត់ក៏ជឿដល់ព្រះយេហូវ៉ា ហើយទ្រង់រាប់សេចក្ដីជំនឿនោះ ទុកជាសេចក្ដីសុចរិតដល់គាត់

86 ឥឡូវ បុរសទាំងពីរនាក់ដែលកំពុងនិយាយអំពីជំនឿ ប៉ូលបានរាប់អ័ប្រាហាំជាសុចរិតតាមអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ទតឃើញនៅក្នុងអ័ប្រាហាំ។ ប៉ុន្តែលោកយ៉ាកុបបានរាប់លោកអ័ប្រាហាំជាសុចរិតពីអ្វីដែល*មនុស្ស*បានឃើញនៅក្នុងអ័ប្រាហាំ។

87 ឃើញទេ ឥឡូវនេះ យ៉ាកុបបាននិយាយថា" គាត់ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់។"

88 លោកប៉ូលបាននិយាយថា"គាត់ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារ សេចក្ដីជំនឿ"

89 ប៉ុន្តែ ឃើញទេ អ័ប្រាហាំជឿលើព្រះជាម្ចាស់ ដែលជាអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានឃើញនៅក្នុងគាត់។ គាត់ជឿវា។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក នៅពេលដែលគាត់ទៅ ប្រព្រឹត្តវា ហើយវាបានសម្រេច ហើយនោះគឺជាអ្វីដែល*មនុស្ស*បានឃើញនៅក្នុងគាត់។

90 ហើយវាដូចគ្នានឹងយើងដែរ ពីព្រោះកាប្រព្រឹត្តរបស់យើងបង្ហាញពីអ្វីយើងជឿ។ ប៉ុន្តែបើយើងខ្លាចនឹងធ្វើអ្វីដែលយើងជឿ នោះយើងនឹងមិនជឿទេ។ ឃើញទេ អ្នកត្រូវតែជឿវា។

91 ការប្រព្រឹត្តរបស់អ័ប្រាហាំបានសម្តែងនូវជំនឿរបស់គាត់នៅក្នុងសេចក្តី សន្យារបស់ព្រះ។ ឥឡូវនេះ អ័ប្រាហាំ ចាំថា គាត់អាយុកៅសិបឆ្នាំ ឬមួយរយឆ្នាំ ហើយសារ៉ាមានអាយុកៅសិបឆ្នាំ។ ហើយឥលូវនេះពួកគេបានធ្លាក់ខ្លួនចាស់ ហើយឆ្លងកាត់ការបង្កើតកូនកន្លងមក បានអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។ ហើយពួកគេបានរស់នៅជាមួយគ្នាជាប្តីប្រពន្ធតាំងពីពួកគេនៅក្មេងហើយមិនទាន់មានកូននៅឡើយ។ ប៉ុន្តែព្រះបានប្រាប់គាត់នៅពេលគាត់មានអាយុ៧៥ ហើយសារ៉ា៦៥ថា "អ្នកនឹងមានកូន" ហើយគាត់បានជឿព្រះការសន្យា។ គាត់បានជឿ។ ឥឡូវនេះ ឃើញទេ គាត់បានរៀបចំអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់កូននេះ។ ឃើញទេ នេះជាអ្វីដែលព្រះបានឃើញនៅពេលដែលគាត់ជឿព្រះ។ ហើយមនុស្ស បានឃើញអ្វីដែលគាត់បានធ្វើដើម្បីបង្ហាញពីអ្វីដែលគាត់ជឿ។ (នោះជារឿង ដដែលដែលធ្វើការនៅយប់នេះ វិធីដូចគ្នាជាមួយយើង) វាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹង ទៅគាត់។ ឃើញទេ វាត្រូវបានគេបង្ហាញឱ្យដឹងដល់គាត់ ដូច្នេះគាត់ជឿវា ដូច្នេះហើយគាត់ដើរតួហាក់ដូចជាវាបានកើតឡើងរួចហើយ។

92 ឥឡូវនេះ សូមឈប់នៅទីនេះបន្តិច។ ពេលខ្លះយើងយល់ច្រឡំការនេះ។ មនុស្សទទួលបានអារម្មណ៍ ហើយពួកគេព្យាយាមធ្វើការតាមអារម្មណ៍។ វានឹងមិន ដំណើរការទេ។

93 ឥឡូវនេះខ្ញុំចូលចិត្តបងប្រុស គើហ្វូលស៊ើនៅទីនេះ ពួកយើង—គឺជាមនុស្សចាស់ ហើយយើងបានស្ថិតនៅក្នុង...នេះជាយូរមកហើយ ហើយយើងបានឃើញគុណសម្បត្តិនិងគុណវិបត្តិនិង—និងអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយអធិស្ឋានសំរាប់អ្នកជម្ងឺ នៅជុំវិញលោកិយ និងការមើលឃើញ—ការខកចិត្តរបស់មនុស្ស និងមើលឃើញ—នេះ"ហាលេលូយ៉ា" មកពីគ្រប់ទិសទី។ និងការទាំងអស់នេះ យើងបានរៀន។ ឥឡូវ កាលពីក្មេង ហើយយើងបានចាប់ ផ្តើមអធិប្បាយ បងប្រុសគើហ្វូលស៊ើ ដូចជាពួកយើងដែរចាប់ផ្តើមហែលទឹក។ រឿងដំបូង អ្នកដឹងទេ វាធ្លាប់ជាអ្វីដែលខ្ញុំទទួលបាន ហើយខ្ញុំនឹង...បងប្រុសដែក ខ្ញុំមានបងប្រុសប្រោនដើរឱ្យតាមខ្ញុំនៅតាមផ្លូវ ពីមួយយប់ទៅមួយយប់ដើម្បី ព្យាយាមធ្វើឱ្យខ្លួនខ្ញុំនៅជុំវិញខ្លួនខ្ញុំ។ ខ្ញុំឈរនៅទីនោះ ដូចជាក្មេងតូច ពុះវាយទឹក មើលនិមិត្តអ្នកដឹង ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែស្ទាក់នៅទីនោះរហូតដល់បងប្រុសប្រោន...

94 ខ្ញុំចាំបាននៅយប់មួយ ខ្ញុំមិនដែលភ្លេចវាឡើយ នៅសានចូសឬកន្លែងណាមួយនោះ។ គាត់មកដាស់ខ្ញុំអោយភ្ញាក់ ខ្ញុំមិនបានដេកជាច្រើនថ្ងៃមកហើយ ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយបុរសនោះទេ ប៉ុន្តែបាននិយាយថា ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់។ ចាប់ផ្តើមយំហើយនិយាយថា" ខ្ញុំនឹងទៅផ្ទះហើយ" ឃើញទេ?

95 គាត់បាននិយាយថា"ហេតុអ្វីអ្នកមិនអាចត្រឡប់ទៅផ្ទះបាន។ មានការប្រជុំកំពុងបន្តនៅទីនោះ"

96 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំនឹងត្រៀមរួចរាល់ក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទីដើម្បីត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ" ឃើញទេ លើសពីនេះ នៅក្បែរខ្លួន ខ្ញុំស្ទើរតែ។ ឃើញទេ ខ្ញុំជាក្មេងប្រុសម្នាក់។

97 ដូចជាអ្នកកំពុងរៀនហែលទឹក អ្នកដឹងទេ អ្នកហែលទឹកនិងទៅកាត់អាងហែលទឹកហើយ "ហូសហូ ហូសហូ ខ្ញុំធ្វើបាន!" ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីអ្នករៀនហែលទឹក មានគុណប្រយោជន៍បន្ថែមទៀតគឺជំងឺដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាល ហើយវាមិន"ពាក់ចេញ" ច្រើនទេ។ ឃើញទេ ហ្នឹងហើយ អ្នករៀនពីរបៀបធ្វើវា។ ហើយកាត់គ្រប់ជ្រុងទាំងអស់និងធ្វើឱ្យវាកាន់តែប្រសើរ ហើយនោះគឺជាភាពងាយស្រួលជាងមុន។ ឃើញទេ?

98 ក្មេងតូចម្នាក់ដែលមិនដែលដើរ វានឹងព្យាយាមដើរនៅតាមច្រកផ្លូវនេះ គាត់នឹងដួលរាប់សិបដង និង "អស់កម្លាំង" មុនពេលគាត់ទៅដល់ ទីនោះ។ ប៉ុន្តែតើមានអ្នកណាដែលដឹងពីរបៀបដើរ ជាអត្តពលិក នឹងដើរតាមច្រកផ្លូវនោះហើយមិនដែលកត់សំគាល់ធ្វើវាទេ។ មែនហើយ គាត់មានរឿងនោះដើម្បីចាប់ផ្តើមជាមួយ នោះគឺជាអ្វីដែលគាត់ឥឡូវនេះ។

99 មែនហើយ នោះជាវិធីដូចគ្នាជាមួយការអធិប្បាយការប្រោសឲ្យជានិងអ្វីផ្សេងទៀត។ នៅពេលដែលអ្នកឆ្លងកាត់ អ្នកចាប់ផ្តើមរៀន។ បើអ្នកមិនរៀន មានអ្វីមួយខុសប្រក្រតី។ ឃើញទេ អ្នកត្រូវតែរៀន ហើយអ្នកត្រូវតែរៀន ពីរបៀបទទួលយកព្រះនិងអត្ថន័យរបស់វា។

100 យើងអនុញ្ញាតវា ពេលខ្លះនិយាយថា "បុរសនេះមិនមានជំនឿគ្រប់គ្រាន់ទេ បុរសនេះមិនបានធ្វើ*រឿងនេះ*មិនបានធ្វើ*រឿងនោះ*។" មានហេតុផលនៅទីនោះ មានហេតុផលមួយ។ ពេលខ្លះវាជាអំពើបាបដែលមិនបានសារភាព។ អ្នកអាច

ចាក់ប្រេងមួយហ្គាឡុងលើមនុស្សម្នាក់ ហើយស្រែករហូតទាល់តែអ្នកឡើងស្អក វានឹងមិនធ្វើឲ្យអារក្សផ្អើរផង។ អត់ទេ! អ្នកត្រូវតែសារភាព។ នោះជាអ្វីការវែក ញែកបាននិយាយថា "ចូរទៅធ្វើឱ្យត្រឹមត្រូវ សារភាពចេញមក។"

101 ប៉ុន្តែវាយឺតណាស់ក្នុងការធ្វើវា។ អ្នកឃើញទេ ហើយបន្ទាប់—មកអ្នកសេសសល់ក្នុងពួកគេមិនចេះអត់ធ្មត់ ហើយពួកគេនិយាយថា "អូខ្ញុំមិនដែលបានអធិស្ឋានទេ" ប៉ុន្តែយើងចង់រកវិធីឥឡូវនេះ អ្វី...ដែលកើតឡើង ដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះពិតប្រាកដនៃការប្រោសឲ្យជា។

102 ឥឡូវ អំណោយ ដូចជាអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញ "អំណោយទានពិតជាអស្ចារ្យណាស់ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចកំណត់គោលដៅដ៏អស់កល្បរបស់អ្នកលើអំណោយទានបានឡើយ។" អ្នកមិនអាចយកការតូចប្រៀបជាមួយការធំបានទេ—ហើយអំណោយទានគឺជាការតូច។ ហើយសាតាំងអាចក្លែងបន្លំអំណោយទានដែលព្រះមាន វាអាចធ្វើឱ្យអ្វីដែលដូចគ្នា ឃើញទេ ប្រាកដណាស់។ ដូច្នេះយើងត្រូវមើលវា។

103 ដូចពេលខ្លះខ្ញុំសូមបង្ហាញអំពីការស្រែក។ ខ្ញុំបានឃើញអារក្សស្រែក។ អាហ្ហា—ហាំ។ និយាយភាសាដទៃ ខ្ញុំបានឃើញអារក្សនិយាយភាសាដទៃ។ ប្រាកដណាស់ ក្លែងបន្លំ។ វាមិនមែនជារបស់ពិតទេ ប៉ុន្តែវាក្លែងបន្លំវា អ្នកឃើញទេ ធ្វើឱ្យវាមើលទៅដូចជាវាពិត។ ហើយមនុស្សពេលខ្លះ អ្នកដែលមិនស្គាល់ភាព ខុសគ្នាប្រកាសថា*វាជា* "ពិត" នៅពេលវាមិនពិតសោះ។

104 ហើយរឿងដដែលដែលពួកគេធ្វើអំពីការប្រោសឲ្យជា។ ពួកគេគិតថា "មែនហើយ វាជាចំណុចផ្តោតអារម្មណ៍ឬអ្វីមួយដូចនេះ។" វាមិនមែនទេ។ វាជាការពិត សេចក្តីជំនឿដែលគ្មានការកំផិតនៅក្នុងអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលថា ជាសេចក្តីពិត។ ហើយនោះជាយុថ្កា! ហើយនៅពេលដែលវាបោះយុថ្កាហើយនោះគ្មានអ្វីនឹងរំកិលវាបានទេ។ វាជានឹងស្នាក់នៅទីនោះ។ ដូច្នេះហើយ កាត់ជ្រុងទាំងនេះ...

105 ឥឡូវនេះ *សេចក្តីជំនឿ*គឺជា "ការបើកសម្តែងមកពីព្រះ" ឥឡូវនេះ សេចក្តីជំនឿគឺជាការបើកសម្តែង។ កន្លែងនេះហើយដែលខ្ញុំចង់នៅ ចាំមួយភ្លែត។ វាជាការបើកសម្តែង។ ទ្រង់បានបង្ហាញវាដល់អ្នកតាមរយៈព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ វាមិនមែនជាអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើទេ។ អ្នកមិនបានធ្វើឱ្យខ្លួនអ្នកឡើងទៅក្នុងសេចក្តី

ជំនឿនោះទេ។ អ្នកមិនមានជំនឿដោយខ្លួនឯងទេ វាផ្តល់ឱ្យអ្នកដោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយព្រះបើកសម្តែងវាដល់អ្នក ដូច្នេះសេចក្តីជំនឿគឺជាការបើកសម្តែង។ ហើយក្រុមជំនុំទាំងមូលរបស់ព្រះត្រូវបានសង់ឡើងនៅលើការ បើកសម្តែង។

106 មានអ្នកបំរើរបស់បាទីស្ទម្នាក់ បានប្រាប់ខ្ញុំមិនយូរប៉ុន្មានទេ គាត់បាននិយាយថា"ខ្ញុំមិនអាចទទួលយកការបើកសម្តែង"

107 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹងអ្នកមិនអាចទទួលយកព្រះគម្ពីរបានទេ។ អ្នកមិនអាចទទួលយកព្រះគ្រីស្ទបានទេ ពីព្រោះទ្រង់គឺជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះ។ ទ្រង់ជាព្រះដែលបានបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងសាច់ឈាម។" ដូច្នេះ ក្រុមជំនុំទាំង មូលត្រូវបានសាងសង់ឡើងលើការបើកសម្តែងដ៏ទេវភាព។

108 ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ (ខ្ញុំជឿថាវាគឺជាពេត្រុស)...ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើមនុស្សនិយាយថាខ្ញុំជាបុត្រមនុស្សមែនឬ?

109 ទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់។ ហើយអ្នកខ្លះនិយាយថាទ្រង់គឺជា 'អេលីយ៉ា' និង "លោកម៉ូសេ" "ហោរាណាម្នាក់" និងជា "យេរេមា។"

110 ទ្រង់មានបន្ទូលថា"ប៉ុន្តែ តើអ្នកនិយាយថាខ្ញុំជានរណា?"

111 គាត់ឆ្លើយថា"ទ្រង់គឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។"

112 ឥឡូវ ពួករ៉ូម៉ាំងកាតូលិកនិយាយថា"ទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់ពេត្រុសថានៅលើថ្មដានេះខ្ញុំនឹងសង់ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ។"

113 ពួកប្រូតេស្តង់បាននិយាយថា "ទ្រង់បានសង់នៅលើអង្គទ្រង់ផ្ទាល់"

114 ឥឡូវនេះ ពួកគេអាចថាត្រូវ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះខ្ញុំ ពួកគេទាំងពីរគឺខុស។ វានៅលើការបើកសម្តែងខាងវិញ្ញាណនៃការដែលទ្រង់ជានរណា។ "សាច់និងឈាមមិនបានបង្ហាញការនេះដល់អ្នកទេ ពេត្រុសអើយ ប៉ុន្តែព្រះវរបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌បានបង្ហាញរឿងនេះដល់អ្នក។ ហើយនៅលើថ្មដានេះ" គឺជាការបើកសម្តែងថាទ្រង់ជានរណា លើការបើកសម្តែងនេះ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល ហើយទាំងមូល..."លើនេះថ្មដានេះខ្ញុំនឹងសង់ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារស្ថាន ឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់មិនអាចឈ្នះវាបានឡើយ។ វាបានបង្ហាញថាទ្វារនៃនរក នឹងប្រឆាំងនឹងវា។

115 អេបិល ដោយសេចក្ដីជំនឿ ការបើកសម្ដែង (គ្មានព្រះគម្ពីរណាបានសរសេរនៅគ្រានោះទេ) ដោយ...ដោយសារជំនឿ អេបិលបានថ្វាយយញ្ញបូជាដ៏ប្រសើរទៅព្រះជាជាងកាអ៊ីន។ ដែលព្រះជាម្ចាស់ថ្លែងទីបន្ទាល់ថា "គាត់សុចរិត។" ដោយរបៀបណា? ដោយជំនឿ។ ដោយរបៀបណា? តាមរយៈការបើកសម្ដែង! តាមរយៈការបើកសម្ដែងអេបិលបានថ្វាយដល់ព្រះនូវតង្វាយល្អបំផុត ពីព្រោះ វាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យគាត់ដឹង ថាវាមិនមែនជាផ្លែឈើនៃទីវាលទេ វាគឺជាឈាម។

116 នោះហើយជាមូលហេតុដែលមនុស្សមួយចំនួនអាចជឿបាន ហើយអ្នកខ្លះមិនអាចជឿបាន និងអ្នកខ្លះព្យាយាមធ្វើជាជឿ។

117 នៅក្នុងទស្សនិកជនរបស់មនុស្ស ដែលខ្សែបន្ទាត់ការអធិស្ឋានឆ្លងកាត់ អ្នកនឹងរកឃើញអ្នកខ្លះ...ពួកគេជាមនុស្សល្អ យើងនឹងនិយាយ។ មានខ្លះទៀត ដែលព្យាយាមយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីជឿវាដោយព្យាយាមធ្វើការដោយខ្លួនឯង។ ខ្លះគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបានទាំងអស់។ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតវាគ្រាន់តែដោយ ព្រះគុណវាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដល់ពួកគាត់។ ឥឡូវនេះ មានភាពខុសគ្នា។ ឃើញទេ? ដែលធ្វើវា។ នោះគឺជាការបើកសម្ដែងពិតប្រាកដ ពីព្រោះសេចក្ដីជំនឿគឺជាការ បើកសម្ដែងមកពីព្រះជាម្ចាស់។ វាត្រូវតែបានបង្ហាញជាលើកដំបូង។

118 ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ពីរឿងនេះនៅពេលដែលទ្រង់មាន បន្ទូលថា "គ្មាននរណាម្នាក់អាចចូលមកខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះវរបិតាខ្ញុំ ទាញនាំគេមកមុន ឬបង្ហាញខ្ញុំឲ្យស្គាល់គាត់ជាមុន។" អ្នកគួរតែអានវា។ វានៅក្នុងយ៉ាកុប ឬយ៉ូហាន៦:៤៤ និងដល់៤៦ ពួកគេមិនដឹងថាទ្រង់ជាអ្នកណា ទេ។ ពួកគេគិតថាទ្រង់គ្រាន់តែជាមនុស្សសាមញ្ញម្នាក់។ ពួកគេគិតថាទ្រង់គ្រាន់តែ ដូចជាមនុស្សបានធ្វើនៅសព្វថ្ងៃនេះ ជាហោរាមួយចំនួន។ ទ្រង់គឺជាហោរាម្នាក់ ទ្រង់គឺជាមនុស្សសាមញ្ញ ប៉ុន្តែវាមានច្រើនជាងនេះទៅទៀត។

119 ដូចជានៅយប់មិញ និយាយ...ពេលអ្នកទទួលបានសៀវភៅ អ្នកនឹងមើលទៅ ប្រហែលជាមានការភ័ន្តច្រឡំបន្តិចបន្តួច ចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយថា "សៀវភៅទាំងពីរនៃជីវិត។" វាជាសៀវភៅតែមួយ ប៉ុន្តែសៀវភៅមួយក្នុងចំណោមនោះជាកំណើតធម្មជាតិរបស់អ្នក មួយទៀតគឺជាកំណើតខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក។ មួយនាំទៅមួយទៀត មួយគឺដូចជាដើមស្រូវសាលី។ មែនហើយ ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយពីខ្ញុំ អ្នកនិយាយពីរខ្ញុំជាមនុស្សនៅរស់។ ប៉ុន្តែមានផ្នែកមួយនៃខ្ញុំ នៅ

ទីនេះ គឺមនុស្សម្នាក់នោះ ដែលត្រូវតែវិនាស។ នោះជាសៀវភៅដែល ឈ្មោះចេញមក។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលអស់កល្បជានិច្ច ជាអ្នកដែលបានតំរូវទុកជាមុន អ្នកដែលបានរើសតាំងគឺជាឈ្មោះដែលមិនធ្លាប់មានអាចមកពីទីនោះព្រោះវាតែងតែនៅលើវា។ គេមិនអាចយកវាចេញបានទេ។ អ្នកនឹងកត់សំគាល់វានៅក្នុង សៀវភៅ ដូច្នេះដើម្បីសន្សំការភាន់ច្រលំរបស់អ្នក។ អ្នកនឹងរកឃើញផ្លូវនោះ។ ដោយសារតែ ខ្ញុំគិតថាបងប្រុស វេល ដែលបានដាក់វេយ្យាករណ៍ត្រឹមត្រូវដល់វា បានរំឭកខ្ញុំពីវានៅថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំឆ្លើយថា" ត្រូវហើយ"

120 ពួកបាបទីស្ទជឿថាមានសៀវភៅពីរដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។ ហើយតាមរបៀបមួយវាជាសៀវភៅពីរដាច់ដោយឡែក ហើយវិធីមួយទៀតមិនមែនជាសៀវភៅពីរ ដាច់ដោយឡែកពីគ្នាទេ។ ខ្ញុំជាមនុស្សពីរនាក់ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា...ខ្ញុំមានរាងកាយនិងព្រលឹងនិងវិញ្ញាណ បីដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ប៉ុន្តែខ្ញុំ...មានតែម្នាក់គត់ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំក្លាយជាមនុស្ស។

121 មានតែសៀវភៅជីវិតមួយប៉ុណ្ណោះ។ ដូចជាមានមេជីវិតមួយនៃ—នៃស្រូវសាលីបានដុះឡើងដោយទងផ្កា ហើយឆ្លងកាត់រំយោល និងចេញទៅក្រៅដោយអង្កាមនិងចូលទៅក្នុងស្រូវសាលីវិញ។ វិធីទាំងអស់នៅទីនោះ អ្នកនិយាយថា" ឥឡូវ នោះគឺជាស្រូវសាលីដែលដាក់នៅទីនោះ" វាមិនមែនជាស្រូវសាលីទេ វាជាអង្កាម តែរួមគ្នាជាមួយស្រូវសាលី។ ឃើញទេ វាជាស្រូវសាលីពីព្រោះ វាចេញពីដើម តែស្រូវសាលីគឺជាអ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយ គឺគ្រាប់ធញ្ញជាតិ នៅចុងបញ្ចប់របស់វា។ អ្នកផ្សេងទៀតគឺជាសំបក វាត្រូវតែវិនាស។ ហើយនោះគឺជាអ្វីមួយ—អ្វីមួយស្តាប់ទៅដូចជាអ្នកអាចយកឈ្មោះរបស់អ្នកចេញ ពីសៀវភៅកូនចៀមនៃជីវិត និងកន្លែងផ្សេងទៀតដែលអ្នកមិនអាចធ្វើបាន។ ដូច្នេះវានៅទីណា។ វាទាំងអស់នៅក្នុងការបើកសម្តែងដ៏អស្ចារ្យនៅទីនោះ ដែលត្រូវបានគេដឹងនៅក្នុងកំឡុងពេលនោះនៃត្រាទាំងប្រាំពីរ។ ហេតុអ្វី បានជាមានមនុស្សខ្លះមិនជឿ?

122 ព្រះយេស៊ូវមានដូច្នេះថា"គ្មានអ្នកណាអាចមកឯខ្ញុំបានទេ លើកតែព្រះវរបិតាខ្ញុំទាញនាំគាត់ជាមុន។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំ នឹងមកឯខ្ញុំ" គ្មានមនុស្សណាអាចយល់ថាទ្រង់ជានរណាឬវាយ៉ាងម៉េចទេ លើកលែងតែវាត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នកតាមរយៈការបើកសម្តែងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយបន្ទាប់មកជំនឿលើរឿងនោះ អ្នកធ្វើតាមនោះ។ ឃើញ

ទេ? នៅទីនេះយើងឃើញយ៉ាងច្បាស់ថាព្រះបានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ហើយមានតែអ្នកដែលត្រូវបានរើសតាំងជាមុនអាចឃើញវា។ ត្រូវប្រាកដថាបានអានបទគម្ពីរនេះ ខ្ញុំលុបវាចោលហើយអញ្ចឹង ក្នុងយ៉ូហាន៦:៤៤ដល់៤៦។ ខ្ញុំលុបចោលដោយសារតែខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាយើង...ប្រហែលជាមិនមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបន្តតាមរយៈហ្នឹង ពីព្រោះនាឡិកានោះនៅតែបន្តដើរទៅមុខ។

123 ហើយដូច្នេះយើង...អ្នកសម្គាល់ឃើញថា "គ្មាននរណាម្នាក់អាចមកលើកលែងតែព្រះវរបិតាបានទាញគាត់ជាមុន។ ហើយទាំងអស់ដែលព្រះវរបិតាបានប្រទានដល់ខ្ញុំពួកគេនឹងមក" ពួកគេនឹងស្គាល់វា។ គ្មានមនុស្សណាអាចធ្វើ វាបានទេ គ្មានមនុស្សផ្សេងទៀតទេ មិនថាអ្នកជាមនុស្សល្អប៉ុណ្ណា វាត្រូវតែមានការបើកសម្ដែងដល់អ្នក។ បន្ទាប់មកអ្នកឃើញថាតើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាអ្នកណា។

124 ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ ផែនការតំរូវទុកជាមុនគឺនៅក្នុងទិដ្ឋភាពធម្មតា។ ដូចជាគ្រាប់ពូជដទៃទៀតដែរ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាគ្រាប់ពូជហើយត្រូវតែ មានការរៀបចំដីជាមុន។ បើអ្នកព្រួសគ្រាប់ពូជគ្រាន់តែបោះវានៅលើដីវានឹងមិនបង្កើតផលបានល្អទេ បក្សីនឹងចឹកវា។ អ្នកបោះវាក្នុងចំណោមបន្លានោះបន្លា នឹងរឹតវាចេញយ៉ាងរហ័ស។ ប្រស្នារបស់ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលដូច្នេះ។ ដូច្នេះដីត្រូវ តែរៀបចំជាមុនសិន។ ដូច្នេះព្រះនៅក្នុងព្រះគុណដ៏បរិបូណ៌ បានរៀបចំដួងចិត្តមនុស្សជាមុន។ ទ្រង់បានរៀបចំអ្នក តាំងពីមុនកំណើតលោកិយ ឲ្យបានទទួល ទ្រង់នៅគ្រានេះ។ ទ្រង់បានស្គាល់អ្នកដោយការដឹងមុនរបស់ទ្រង់ ហើយបានតែង តាំងអ្នកឱ្យមានជីវិតអស់កល្ប។ ទ្រង់ស្គាល់អ្នក ដូច្នេះទ្រង់បានរៀបចំអ្នកជាមុន។

125 នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកបានដើរចេញពីរឿងទាំងនេះ ហើយបានចូលទៅក្នុងអ្វីដែលអ្នកមានឥឡូវនេះ។ វាគឺជាព្រះដែលនាំអ្នកទៅកាន់ កន្លែងដែលទ្រង់បានតែងតាំងឱ្យអ្នកនៅ។ វា...ឬបើ—បើ—បើដីនេះមិនមានរៀប ចំទុកជាមុនទេ វាមិនអាចរីកចម្រើនបានទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុនៃជំនឿ នៅពេលដែលអ្នកផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីជំនឿ ឃើញការដឹងជាមុនរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយឃើញអ្វីដែលកើតឡើងនិងអំណោយទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរដំណើរការ។ មនុស្សធ្វើការដោយខ្លួនឯង"អូ ហាលេលូយ៉ា ខ្ញុំជឿវា" ហើយចេញមក ហើយស្វែងរកឃើញ

ការខកចិត្ត។ ឃើញទេ ដីត្រូវបានរៀបចំទុកជាមុន។ ហើយអ្នកដឹងថាពេលណាវាកើតឡើង។

126 ដូចឥន្ទ្រីតូចរបស់ខ្ញុំ កាលពីយប់មិញ។ វាដឹងនៅពេលវាលឺសំលេងស្រែកនៃមេឥន្ទ្រីនោះ "វាមានភាពខុសគ្នាជាច្រើនរវាងសម្លេងមេមាន់។" ឃើញទេ ព្រោះវាគឺជាសត្វឥន្ទ្រីចេញពីស៊ុត។ មិនមែន...វាមិនបានក្លែងធ្វើជាឥន្ទ្រីទេ វាជា ឥន្ទ្រីតាំងពីដំបូង។ ហើយគ្រីស្ទានក៏អញ្ចឹងដែរ! នោះហើយជាហេតុផល ការលែងលះ នៅពេលអ្នកលែងលះគ្នា។ ដោយសារតែអ្នកបានជាប់នៅក្នុងវា ឃើញទេ ដោយឪពុកម្តាយដំបូងរបស់អ្នកគឺអ័ដាមនិងអេវ៉ា។ អ្នកក្លាយជាមនុស្ស មានបាបដោយ សារធម្មជាតិ។ អ្នកមិនចង់ក្លាយជាមនុស្ស មានបាបទេ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ្នកបានឮដំណឹងល្អហើយ "សេចក្តីជំនឿកើតឡើងដោយសារការឮ" ការបើកសម្តែងកើតឡើងដោយសារការឮ។ មានរបស់ខ្លះនៅខាងក្នុងអ្នក។

127 បុរសម្នាក់ទៀតកំពុងអង្គុយនៅក្បែរអ្នកដោយនិយាយថា "ខ្ញុំមិនជឿអីអញ្ចឹងទេ វាមិនសមហេតុសមផល! ខ្ញុំមិនជឿទេ។ គ្មានទាល់តែសោះ!"

128 ដូចជាពួកគេបានធ្វើនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ពួកគេសើចហើយនិយាយថា "បុរសទាំងនេះស្រវឹងស្រាថ្មី។" ពួកគេដឹងថាវាពិត...ជាអស្ចារ្យណាស់ចំពោះអ្នក ដែលវាកំពុងកើតឡើង។ ហេតុអ្វី? គឺព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ទៅតាមបុគ្គលម្នាក់ៗ។ ខណៈពេលអ្នកផ្សេងទៀតកំពុងសើច ពួកគេអរសប្បាយ។ វាជាការបើកសម្តែងផ្ទាល់រាងខ្លួន ដែលជាសេចក្តីជំនឿ។ ជំនឿដែលបានបង្ហាញ ឱ្យដឹង។ បើវាមិនមែនជាសេចក្តីជំនឿទេ នោះវានឹងមិនមាននៅទីនោះឡើយ។ វាជាសេចក្តីជំនឿ។

129 ដូចជាគ្រាប់ពូជត្រូវតែរៀបចំដីជាមុនសិន។ "ដូច្នេះអ្វីទាំងអស់ទ្រង់ជ្រាបដឹងមុនទ្រង់បានហៅ។ ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានហៅ... ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានដឹងថា បានតំរូវទុកជាមុន។ បើអ្នកចង់អានវានោះគឺនៅក្នុងរ៉ូម៨:២៨—៣៤ ហើយនិងអេភេសូរ១:១—៥ ឃើញទេ អ្វីដែលទ្រង់បានដឹងមុនទ្រង់ក៏ហៅ។ ទាំងអស់ដែលទ្រង់បានហៅទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត។ ហើយអ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិតទ្រង់បានលើកតម្កើងហើយ។ គ្មានអ្វីមិនប្រក្រដីទេ។ យើងគិតថាមាន ប៉ុន្តែសូមមើលបទគម្ពីរ។ វាដូចទៅនឹងអ្វីដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានចែង។ យើងឃើញថារាជ្យសារត្រូវបានបដិសេធ នៅសព្វថ្ងៃនេះ។ តើវាមិនដូចអ្វីដែលព្រះ គម្ពីរ

បានចែងទេឬ ដែលពួកគេនឹងធ្វើមែនទេ? ប្រាកដណាស់ រឿងទាំងអស់នេះ ត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយព្រះ។

130 អូ វាគួរតែធ្វើឱ្យអ្នកដើរដោយរីករាយ។ នោះជាបញ្ហាដែលយើងជួបសព្វថ្ងៃនេះ មានភាពខុសគ្នាខ្លាំងជាងពួកគ្រីស្ទាននៅសម័យបុរាណ។ នៅពេលដែលការបើក សម្ដែងដ៏ពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក្នុងនាមជាអេម៉ាញូអែលបានស្ថិតនៅក្នុងដួងចិត្តក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងនោះ ពួកគេជាមនុស្សដែលមានភាពរឹងចចេស។ ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃនេះ យើងត្រូវបានផ្ដុំដោយនិកាយជាមួយ"អូ! ខ្ញុំប្រាប់អ្នកចុះពួកគេ មិនទទួលបានការបើកសម្ដែងទេ។ អ្នកមកទីនេះវិញ។ អ្នកពឹងផ្អែកលើការបើក សម្ដែងរបស់*ពួកគេ*។ បើការបើកសម្ដែងរបស់ពួកគេមិនមែនយោងទៅតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ នោះវាខុសហើយ។ គំនិតរបស់អ្នកផ្សេងទៀតនោះជាកន្លែងដែលការតាំងពិព័រណ៍បានមកដល់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងប្រាប់ថាមួយណាត្រូវនិងមួយណាខុស!

131 ជាការពិតណាស់ ពូជណាក៏ដោយត្រូវតែមានដីរបស់វា។ "ដូច្នេះហើយ ទ្រង់ជ្រាបទាំងអស់..." ឃើញទេ ទ្រង់បានដឹងរួចទៅហើយនូវអ្វីដែលនឹង កើតឡើង។ សូមកត់សម្គាល់ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលម្ដងទៀត អំពីគ្រាប់ពូជ "អ្នកខ្លះបានធ្លាក់លើថ្ម អ្នកខ្លះទៀតចូលដីចម្រុះ។" ឃើញទេ ពីកន្លែងដែល មានបន្លា អញ្ចាញ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត វាមិនអាចរីកចម្រើនបាន។ ហើយពូជ ផ្សេងទៀតនៅលើដីល្អ ដីល្អជាដីដែលត្រូវបានគេរៀបចំទុកជាមុនរួចហើយ។

132 មនុស្សទាំងអស់នៅទីនេះ គាត់ដូចជាមាន់ គាត់កំពុងសំលឹងមើលហើយព្យាយាមរក។ គាត់វាយប៉ះចូល*រឿងនេះ*ហើយគាត់វាយប៉ះចូល*រឿងនោះ* ប៉ុន្តែក្រោយមានសម្លេងស្រែកពីស្ថានសួគ៌មួយរំពេច។ គាត់ស្គាល់វាយ៉ាងរហ័ស "នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ!" ឃើញទេ គាត់ដឹងដោយសារតែវាមានអ្វីមួយនៅ ក្នុងចិត្តរបស់គាត់ដែលត្រូវបានគេប្រាប់គាត់ បានបង្ហាញដល់គាត់អំពីវា។

133 សូមកត់សម្គាល់ ហោរាអេសាយបានទាយថា "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌" និយាយអីចំឡែកម្លេះ។ តើបុរស—ម្នាក់ដែលមានប្រាជ្ញាអាចនិយាយអញ្ចឹងបានយ៉ាងម៉េច? វាមិនដែលស្ត្រីព្រហ្មចារីណាអាចមានគភ៌បានទេ។ "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌!" ឥឡូវនេះ គាត់មិនបានបារម្ភអំពីការនិយាយវាទេ គាត់គ្រាន់តែនិយាយប៉ុណ្ណោះ។ តើនាងនឹងធ្វើវាបានយ៉ាងម៉េច? មែនហើយ វាមិនមែនជាការងារគាត់

ទេ! គាត់...គ្រាន់តែនិយាយអ្វីដែលព្រះបាននិយាយនឹង ធ្វើវា។ ព្រះបានបង្ហាញឱ្យគាត់ដឹង បានបង្ហាញនិមិត្តទៅគាត់ បានបើកសម្តែងវា ហើយវាជាការត្រឹមត្រូវ។

134 ដូចជាព្រះតែមួយដែលបានប្រាប់ខ្ញុំថានឹងមានទារកតូចកើតមកឲ្យបុរស ម្នាក់ដែលមិនអាចមានកូនបាន ឬមានកូនស្រីបាន។ ដូចរឿងអ្វីៗផ្សេងទៀត វាដូចជាចំឡែកពេលវេជ្ជបណ្ឌិតនិយាយថា "វាមិនអាចទៅរួច!"

135 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា "វានឹងកើតឡើង" វាអាស្រ័យលើប្រភេទពាក្យអ្វីដែលបានធ្លាក់ចូលមក ចូរចាំថា ហោរាបានឈរឡើងនៅទីនោះ ហើយព្រះបន្ទូលទ្រង់បានចេញទៅ។

136 ដូចព្រះ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ១ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺ។ ចូរឱ្យមាន*នេះ*។ ចូរឱ្យមាន*នោះ*។" បានបង្កើតមនុស្សតាមរូបភាពអង្គទ្រង់ តាមរូបភាពរបស់ទ្រង់ ព្រះអង្គបានបង្កើតគេទាំងប្រុសទាំងស្រី ហើយតាំងពីមិន ទាន់មានអ្វីនៅលើផែនដីនេះនៅឡើយ បន្ទាប់មក យើងរកឃើញនៅក្នុងលោកុប្បត្តិជំពូក២ ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សតាមរូបអង្គទ្រង់ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់សោះគ្រាន់តែជាដីនិងការបង្កើតផ្សេងទៀត។ តើវាជាអ្វី? វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូល។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ បានមានបន្ទូលទ្រង់និយាយថា "ចូរឱ្យមានពន្លឺឡើង" ប្រហែលជាមិនមានពន្លឺ អស់រយៈពេលប្រាំបីរយឆ្នាំ ក្រោយមកប្រហែលជាមិនមានពន្លឺទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បាន មានបន្ទូលឲ្យវាមាន! ហើយដរាបណាទ្រង់មានបន្ទូល "ចូរឱ្យមានដើមត្នោត។ ចូរឱ្យមានដើមឈើអុក។ ចូរឱ្យមាន*នេះ*" គ្រាប់ពូជនីមួយៗត្រូវបានបង្កើតនៅ ខាងក្រោមទឹកនោះ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ហើយនៅរដូវកាល តាមពេល តាមរដូវរបស់វាវាបាននាំផលចេញទៅ! វាមិនអាចបរាជ័យទេ។ វាជាព្រះបន្ទូល របស់ព្រះ។ វាមិនអាចបរាជ័យបានទេ។ វាជាត្រូវបានសម្តែង

137 ឥឡូវ ថ្ងៃមួយ ព្រះបាននិយាយជាមួយមនុស្សទល់មុខគ្នា។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសម័យលោកម៉ូសេ នៅពេលដែលភ្លើងកំពុងធ្លាក់ចុះ ពួកគេបាន និយាយថា "សូមឱ្យព្រះ...អនុញ្ញាតឱ្យលោកម៉ូសេនិយាយវិញ មិនមែនព្រះទេ យើងអាចនឹងត្រូវវិនាស។"

138 ដូច្នេះទ្រង់បានមានបន្ទូលថា "អញនឹងមិននិយាយទៅកាន់ពួកគេដូច្នេះទៀតទេ។ អញនឹងលើកហោរាក្នុងពួកគេឡើង" នោះជារបៀបដែលប្រព័ន្ធរបស់ ព្រះតែងតែមាន។

139 ឥឡូវនេះ មានហោរាម្នាក់កំពុងតែឈរ។ ឥឡូវនេះ គាត់កំពុងស្ថិតនៅក្រោមការបើកសម្តែង គាត់មិនបានគិតអំពីបញ្ញវន្តរបស់គាត់ទេ "ឥឡូវ សូមចាំបន្តិច។ បើខ្ញុំនិយាយអញ្ចឹង អ្នកដឹងទេ មនុស្សនឹងគិតថាខ្ញុំឆ្កួតហើយ។ ឃើញទេ នោះជាបញ្ញារបស់គាត់ នៅទីនោះគាត់កំពុងស្តាប់សាតាំងដូចជានាងអេវ៉ាដែរ។

140 ហើយដរាបណាគ្រូពេទ្យនិយាយថា "អ្នកមិនអាចរស់បន្តបានទេ។ អ្នកមិនអាចជាសះស្បើយបានទេ។ អ្នកមិនអាចធ្វើ*អញ្ចេះ*ឬធ្វើអញ្ចុះ។" ដរាបណាអ្នកស្តាប់វា ពូជនោះនឹងមិនដែលធ្លាក់ចូលទៅក្នុងដីប្រភេទនោះហើយបង្កើតផលល្អបានឡើយ។ វាមិនអាចទេ។ ប៉ុន្តែពេលណាមានអ្វីមួយស្រក់ហែកចេញ ហើយវាធ្លាក់ក្នុងដីនោះ គឺគ្មានអ្វីដែលអាចហែកវាចេញបានទេ។

141 ឥឡូវនេះ មិនថាវាត្រូវការពេលយូរប៉ុណ្ណាទេ វានឹងកើតឡើង។ ឥឡូវនេះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌" តើអ្នកដឹងទេថាវាមានរយៈពេល ៨០០ឆ្នាំហើយមុនពេលដែលរឿងនោះកើតឡើង? ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបពីស្ត្រីដែលនាងជានរណា ឈ្មោះរបស់នាងជាអ្វី គឺកន្លែងដែលពូជនោះនឹងធ្លាក់ចូល។ តើអ្នកជឿទេ? ប្រាកដណាស់គាត់បានធ្វើមែន! ហើយពីក្នុងផ្ទៃម្តាយធម្មជាតិ បានចេញជាការដ៏អស្ចារ្យ។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបអំពីការនេះ ហើយទ្រង់បានបើកសម្តែងដល់ហោរាស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ ហើយនិយាយព្រះបន្ទូល។ ដោយមិនគិតពីអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ។ គាត់មិនដែលព្យាយាមរកមូលហេតុទេ។

142 បើអ្នកព្យាយាមរកមូលហេតុ...តើមានអ្វីបើបុរសនេះ ស្ត្រីនេះឬបុរសម្នាក់អង្គុយនៅទីនេះ ឬនរណាម្នាក់ព្យាយាមវែកញែកថា "ឥឡូវនេះ ខ្ញុំពិការរាប់ឆ្នាំហើយ។ វេជ្ជបណ្ឌិតមានប្រសាសន៍ថា 'គ្មានឱកាសដែលអាចកើតឡើងបានទេ?'" មែនហើយ វាប្រហែលជាគ្មានដូចដែលគាត់បានដឹង ហើយនោះជាការពិត។

143 ប៉ុន្តែបើអ្វីមួយអាចហែកពួកគេចេញ បើដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ មិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយ ហើយក៏មិនមែនជានរណាផ្សេងទៀតដែរ។ ប៉ុន្តែព្រះអាចដាក់ចូលទៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកពីការបើកសម្តែងនោះថា "ខ្ញុំនឹងមិនអីទេ" គ្មានអ្វីដែលត្រូវរក្សាអ្នកឲ្យអង្គុយនៅទីនោះទេ។ គ្មានអ្វីអាចរារាំងអ្នកនៅទី នោះទេ អ្នកនឹងទៅសុខសប្បាយ! ប៉ុន្តែរហូតទាល់តែរឿងនោះកើតឡើង អ្នកនឹងអង្គុយកន្លែងដែលត្រូវវេជ្ជបណ្ឌិតនិយាយ រហូតដល់វាកើតឡើង។ វាត្រូវតែបង្ហាញឱ្យឃើញ។ វាជាព្រះគុណរបស់ព្រះដែលបង្ហាញវា។

144 ឥឡូវនេះកត់សម្គាល់ព្រះបានដឹងថាស្ត្រីនោះនឹងមកដល់។ សូមកត់សម្គាល់ពីអេសាយគ្មានសំណួរទេ។ អេសាយមិនបាននិយាយថា "ចាំបន្តិចព្រះអម្ចាស់អើយ! តោះ...ចាំបន្តិច! តើអ្នកបាននិយាយមកខ្ញុំថា 'ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានផ្ទៃពោះមែនទេ'? មែនហើយ ឥឡូវនេះរង់ចាំសិន ព្រះវរបិតានៅទីនោះ—នៅទីនោះ—គ្មានរឿងនេះអាចកើតឡើងបានទេ"

145 គាត់មិនស្ទាក់ស្ទើរឡើយគាត់គ្រាន់តែនិយាយថា "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានផ្ទៃពោះ!" ត្រូវ។

146 សូមកត់សម្គាល់ម៉ារី "ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់សូមរង់ចាំបន្តិច។ អ្នកដឹងខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់បុរសណាម្នាក់ផង។ នេះមិនអាចទៅរួចទេ! គ្មានអ្វីដូចនេះកើតឡើងឡើយ! អូហូ អត់ទេ គ្មានរឿងបែបនេះកើតឡើងបានទេ។ តើខ្ញុំនឹងមានកូនដោយរបៀបណា? ខ្ញុំមិនស្គាល់បុរសណាទេ ដូច្នេះវាមិនអាច កើតឡើងទេ! អូ ទេវតាអើយ អ្នកច្រឡំហើយ។ ខ្ញុំមានការបំភាន់ភ្នែក។ អ្នកដឹងទេ ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំនិយាយថា 'ថ្ងៃនេះបានកន្លងផុតហើយ។'" ហ្គាស! វានឹងមិនដែលបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងកន្លែងបែបហ្នឹងទេ។ ម៉ារីមិនដែលសួរសំណួរទេ។

147 នាងបាននិយាយថា "តើវាអាចកើតឡើងយ៉ាងដូចម្ដេចទៅ? ខ្ញុំមិនស្គាល់បុរសណាទេ។

148 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងគ្របបាំងអ្នក។ នោះហើយជារបៀបនឹងកើតឡើង"

149 នាងនិយាយថា "មើល! ខ្ញុំបំរើរបស់ព្រះអម្ចាស់!" គ្មានសំណួរទេ!

150 ឃើញទេ អេសាយ នៅពេលដែលព្រះបង្កើតព្រះបន្ទូលដោយការគិត (ការបើកសម្ដែង) ចូលទៅក្នុងចិត្តរបស់អេសាយ វាបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងទឹកដី ដ៏ត្រឹមត្រូវ វាគឺជាហោរា។ ហោរានោះមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះប្រាជ្ញារបស់មនុស្សឡើយ។ គាត់មិនខ្វល់អ្វីទាំងអស់ពីបញ្ញាមនុស្ស។ គាត់មិនខ្វល់ពីមនុស្សម្នាក់នោះទេ។ គាត់គឺជាប្រភពនៃព្រះ ហើយពេលព្រះមានបន្ទូល គាត់ក៏និយាយ។ នោះគឺចប់។ មិនថាវាឈឺចាប់ មិនថាវាមិនអាចទៅរួច មិនថាវាស្តាប់មើលទៅដូចឆ្កួតឬអត់វាមិនមែនជារឿងឆ្កួតទេ។ កុំគិតផ្ដេសផ្ដាសចំពោះគាត់។ វាជាព្រះមិនមែនមនុស្សទេ។

151 ហើយនៅពេលដែលព្រះបន្ទូលបានចេញទៅ ឥឡូវនេះវាបានក្លាយទៅជាគ្រាប់ពូជ វាត្រូវតែធ្លាក់នៅកន្លែងណាមួយ។ បើព្រះបានមានបន្ទូល វានឹងនៅក្នុងផ្ទៃនៅកន្លែងណាមួយសម្រាប់វាធ្លាក់ចូលទៅ។ ដូចអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល "អ្វីៗទាំងអស់អាចធ្វើទៅបានសំរាប់ពួកគេដែលជឿ។ បើអ្នកនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា 'ត្រូវរើចេញ' ហើយជឿដោយមិនសង្ស័យក្នុងចិត្ត អ្នកអាចមានអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយ" ឃើញទេ វាត្រូវតែមានកន្លែងណាដែលត្រូវ!

152 សូមកត់សម្គាល់! ឥឡូវនេះយើងឃើញថាអេសាយនៅទីនេះបាននិយាយវា។

153 ស្ត្រីព្រហ្មចារីម៉ារី ដរាបណា...ដីបានរៀបចំរួចហើយ។ នាងនៅតែជាស្រីព្រហ្មចារី។ នាងមិនបាន"ដើរហើរ។" ដីត្រូវបានរៀបចំរួចហើយ ឬតំរូវទុកជាមុនដោយការដឹងមុនរបស់ព្រះ។

154 សូម្បីតែនិយាយថា "នាងគឺជាស្ត្រីព្រហ្មចារី" នៅពេលនោះព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបពីនាងឈ្មោះនាងជាអ្វីរួចហើយ។ ដ្បិតឈ្មោះរបស់នាងគឺនៅក្នុងសៀវភៅជីវិតនៅស្ថានសួគ៌។

155 បន្ទាប់មក វាត្រូវបានបើកសម្តែងការពិត។ បន្ទាប់មកមនុស្ស (ទៅមនុស្ស) បានឃើញការបង្ហាញរបស់វាដោយកិច្ចការនៅពេលដែលវាត្រូវបានធ្វើរួច។ ឥឡូវយើងក្រឡេកមើលទៅក្រោយហើយនិយាយថា "ប្រាកដណាស់វាត្រូវបានធ្វើ" ពីព្រោះយើងឃើញកិច្ចការនោះបានសម្រេចហើយ។

156 ការប្រព្រឹត្តរបស់លោកណូអេបានសម្តែងដល់មនុស្ស ពីសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ នៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់គឺជាការសន្យា។ ឥឡូវនេះព្រះបានជួបណូអេហើយទ្រង់មាន បន្ទូលថា "ណូអេ នឹងមានភ្លៀងធ្លាក់មក។ អញនឹងបំផ្លាញផែនដីទាំងមូលដោយ ទឹក។" ឥឡូវនេះ វាមិនដែលមានភ្លៀងទេ នោះគឺមិនអាចទៅរួចនោះទេ។ មែនហើយ ឥឡូវនេះ ណូអេមាន...និយាយថា "រៀបចំទូកធំមួយដែលខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។" ហើយគាត់គឺជាជាងឈើ ហើយគាត់បានទៅធ្វើការនោះ ហើយចាប់ផ្តើមយកជើងរបស់គាត់អ្វីគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីកាត់ក្តារនិងជួសជុលវានៅទីនោះជាមួយនឹងជ្រៀកឈើ ហើយដាក់ទីលាននៅក្នុងវាដូចអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ។ ហើយតើអ្នកសាកស្រមៃពីអ្វីដែលមនុស្សបានគិតអំពីបុរសនោះទៅមើល?

157 ពួកគេបាននិយាយថា "បុរសនោះពិតជាឆ្កួតណាស់ ពីព្រោះគាត់និយាយថា 'វានឹងមានទឹកចេញពីលើមេឃ' ហើយមើលគ្មានទឹកនៅទីនោះទេ។" ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ ណូអេមិនបានគិតអំពីវាទេ។ ការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់បានបង្ហាញពីអ្វីដែលជាជំនឿរបស់គាត់និងអ្វីដែលព្រះបាននិយាយថានឹងកើតឡើង។

158 នោះហើយជាហេតុផលដែលគ្រីស្ទានពិតប្រាកដញែកខ្លួនពីអ្វីៗទាំងអស់ តែព្រះបន្ទូល របស់ព្រះមិនថាមនុស្សគិតយ៉ាងណាឬអ្វីដែលនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតនិយាយទេ។ ទ្រង់ញែកពីគ្នាព្រោះ...ទ្រង់មិនគ្រាន់តែមានបន្ទូលទេ បើទ្រង់ធ្វើអញ្ចឹង វាមិនយូរ រហូតដល់ការប្រព្រឹត្តរបស់ទ្រង់នឹងត្រូវបានគេស្គាល់។ ទ្រង់ថយក្រោយហើយក្រឡាស ផ្លូវ*នេះ*ចេញ ហើយចងភ្ជាប់*អានេះ*ជាមួយ*អានោះ*។ ហើយចាប់ផ្ដើម...ទ្រង់នឹង—បង្ហាញថាទ្រង់ជានរណា។ ប៉ុន្តែបើគាត់ជាមនុស្សពិតបើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បានចូលទៅក្នុងគាត់ បន្ទាប់មកវានឹងនាំមកនូវផលរបស់វា អ្នកនឹងឃើញបុរស ម្នាក់ដែលកំពុងរៀបចំសម្រាប់ពេលដ៏អស្ចារ្យនោះ។ ឃើញទេ នេះជារបៀបដែល ណូអេបានធ្វើ។

159 លោកម៉ូសេ ជាមួយនឹងដំបងនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ បានមកទទួលយកមនុស្សពីផារ៉ោន។ ឥឡូវនេះ តើអ្នកអាចស្រមៃបានទេ...អំពីម៉ូសេ ព្រះគម្ពីរបានចែង ថាគាត់ត្រូវបានបង្ហាត់បង្រៀនដោយប្រាជ្ញាទាំងប៉ុន្មានរបស់ជនជាតិអេស៊ីប។ គាត់ឆ្លាត គាត់អាចបង្រៀនបានរឿងបញ្ញារបស់ពួកគេ។ គាត់ត្រូវបានបង្ហាត់ បង្រៀនតាមប្រាជ្ញារបស់ពួកគេ។ គាត់មិនត្រូវការដើម្បីចាប់យកការអប់រំរបស់ គាត់ទេ។ ឥឡូវនេះ អ្នកគ្រាន់តែគិតអំពីបុរសម្នាក់នៅទីនោះនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ជាមួយនឹងការអប់រំទាំងអស់ ហើយបន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់លេចចេញមក ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ម៉ូសេអើយ យកដំបងនេះទៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ហើយចុះទៅ ស្រុកអេហ្ស៊ីប ហើយនាំរាស្ត្រអញចេញជាមួយដំបងនេះដែលឯងមាននៅក្នុងដៃ។ គ្រាន់តែធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ជាមួយដំបងនេះ។

160 ឥឡូវនេះ ចុះបើលោកម៉ូសេនឹងនិយាយថា "លោកម្ចាស់ ចាំមួយភ្លែត ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំបាននិយាយជាមួយ'អញ' ដ៏អស្ចារ្យ ហើយនិយាយពីភាពអស្ចារ្យដែល ទ្រង់មានបន្ទូល។ តើធ្វើដូចម្ដេចឲ្យលោកិយជឿដែលខ្ញុំនឹងយកឈើកោងចាស់នេះ ដែលខ្ញុំមាននៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ ហើយទៅកាន់កាប់កងទ័ពរបស់មនុស្សរាប់លាន នាក់ដែល

ប្រដាប់ដោយអាវុធជាមួយលំពែងអ្នកប្រយុទ្ធ? ហើយខ្ញុំមិនមែនជាអ្នក ប្រយុទ្ធទេ ខ្ញុំគឺជាអ្នកឃ្វាលចៀម។ តើធ្វើដូចម្ដេចខ្ញុំធ្វើអញ្ចឹងកើត?"

161 គ្មានសំណួរទេ! ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វី? ដីដែលបានរៀបចំគឺនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់! គាត់គឺជាមនុស្សដែលបានតំរូវទុកជាមុន។ "អំណោយនិងការត្រាស់ហៅគ្មានទេ សម្រាប់ការមិនប្រែចិត្ត។" ព្រះបានប្រាប់អ័ប្រាហាំថាគាត់នឹងធ្វើដូច្នោះ ហើយនៅទីនោះគឺជាដីដែលបានរៀបចំ។

162 ហើយលោកម៉ូសេបានយកដំបងនេះហើយបានចុះនៅទីនោះហើយបាន យកប្រជាជាតិមួយចេញពីប្រទេសមួយ។ នៅពេលដែលគាត់មកជាមួយដំបង នៅក្នុងដៃរបស់គាត់ហើយប្រាប់ផារ៉ោនថា "ចូរអោយពួកគេទៅចុះ!" ព្រះចៅផារ៉ោន បានឃើញកិច្ចការលោកម៉ូសេ ដែលគាត់មានជំនឿលើអ្វីដែលគាត់នឹងធ្វើ ឬព្យាយាមធ្វើ។ គាត់មានជំនឿលើការសន្យារបស់ព្រះដែលបានធ្វើការសន្យា គាត់បានចុះទៅយកជ័យជំនះ។ គ្មានបុរសណាម្នាក់អាចធ្វើដូច្នេះបានទេ ហើយក៏គ្មានបុរសផ្សេងទៀតអាចធ្វើបានដែរ គាត់ត្រូវបានគេតែងតាំងឱ្យធ្វើវា។ ព្រះ បានប្រាប់អ័ប្រាហាំជាមុន ថានោះជាអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ហើយនៅពេល ពេលវេលានៃការសន្យាជិតដល់ហើយ មានក្មេងប្រុសតូចម្នាក់កើតមកជាកូនដ៏ សមរម្យម្នាក់។ ហើយឪពុកម្ដាយអាំរ៉ាមនិងចូឆេបេប មិនខ្លាចនឹងបញ្ញារបស់ ស្ដេចទេ។ ឃើញទេ មានអ្វីមួយ ដីត្រូវបានរៀបចំរួចហើយ។

163 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់ដីដែលបានរៀបចំ នៅយប់នេះ! បើគ្រាប់ពូជអាចធ្លាក់នៅកន្លែងដែលត្រឹមត្រូវ ហើយវានឹងមានខ្លះ... បើវាមិនមែនទេ វានឹងមិនកើតឡើងទេ។

164 នោះជារឿងដដែល។ "ហេតុអ្វី" អ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ នោះជាប្រភេទនៃការយកវាទៅឆ្ងាយពីយើង។" បើវាកើតឡើង វាយកវាចេញពី គ្រីស្ទានផងដែរ។ ឃើញទេ អ្នកអាចក្លែងបន្លំអ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែបើ...បើវា ពិតជាធ្លាក់ចុះនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះធ្លាក់នៅក្នុងដីត្រឹមត្រូវ វានឹងចេញជា ប្រភេទរបស់វា។ វាត្រូវតែអញ្ចឹង ពីព្រោះវាជាគ្រាប់ពូជ។

165 ណូអេ...លោកម៉ូសេ ការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់បានបង្ហាញជំនឿលើសេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលគាត់បានជឿ។ ផារ៉ោន ដែលជាមនុស្សគ្រាន់តែអាចមើលឃើញ។ តែមិនអាច...គាត់មិនអាចមើលឃើញពីរបៀបដែលលោកម៉ូសេនឹង ធ្វើ

វាទេ ប៉ុន្តែគាត់បានស្គាល់ថាលោកម៉ូសេជឿអ្វីនិងកំពុងនិយាយ រីគាត់នឹងមិនឈរនៅក្នុងវាំងនៅទីនោះជាមួយនឹងដំបងនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ បាននិយាយថា "ដោយដំបងមួយនេះខ្ញុំនឹងនាំប្រជាជាតិចេញពីអ្នក។" បុរសចំណាស់ម្នាក់ អាយុ ៨០ឆ្នាំហើយ មិនមែនជាអត្តពលិកទេ។ ជាបុរសចំណាស់ ស្មារធ្លាក់ចុះ ដៃធ្លាក់ចុះ គាត់ប្រហែលកោងខ្នង សក់ពណ៌ប្រផេះបើគាត់មាន។ ហើយនៅទីនោះជាមួយនឹងដំបងនៅក្នុងរបស់គាត់ ដៃដោយនិយាយថា "ខ្ញុំនឹងយកពួកគេចេញ ចូរឲ្យពួកគេចេញទៅ **នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**។ ហើយបើអ្នកមិន ធ្វើដូច្នេះទេ ព្រះជាម្ចាស់នឹងកាត់ទោសអ្នក។" អាម៉ែន! ហេតុអ្វី? នោះជា...ឃើញទេ...តើគាត់ខ្លាចទេ? ហេតុអ្វី គ្រាន់តែព្រួញមួយ លំពែងមួយ និងអ្វីផ្សេងទៀតនឹងបញ្ចប់។ គាត់គ្មានការភ័យខ្លាចទេ! គាត់បានដឹងកន្លែងដែល គាត់កំពុងឈរ។ បាននិយាយថា "ព្រះនឹងវាយអ្នកផារ៉ោនអើយ" បាទ មែនហើយ។

166 ដ្បិតព្រះបានប្រាប់គាត់ថា "អ្នកនឹងមកភ្នំនេះម្តងទៀត" ហើយគាត់ដឹងថាគាត់នឹងទៅទីនោះ។

167 ហាលេលូយ៉ា! យើងដឹងថាយើងនឹងទៅណាដែរ នៅចុងបញ្ចប់នៃការធ្វើដំណើរ។ ព្រះបានសន្យា! មានដីនៅខាងនាយទន្លេ។ ឥតភ័យខ្លាចក្នុងការធ្វើទីបន្ទាល់របស់អ្នក។ អាម៉ែន។ បើវាត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នក អ្នកគឺមិនខ្លាច អ្នកមិនខ្វល់ទេបើលោកិយទាំងមូល...អ្វីដែលពួកគេនិយាយ អ្នកមិនខ្លាច នៅពេលដែលវាបង្ហាញដល់អ្នកថា "នេះគឺជាសេចក្តីពិតដែលនឹងមកដល់ពីព្រះ" បន្ទាប់មក អ្នកនឹងមិនភ័យខ្លាចឡើយ។ បើមិនដូច្នោះទេ អ្នកមិនអាចជាដីល្អទេ។

168 ដាវីឌ ដោយប្រើខ្សែដង្ហក់របស់អ្នកគង្វាល បានសម្តែងដល់កងទ័ពជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងមូល ពីសេចក្តីជំនឿដែលគាត់មាននៅក្នុងព្រះរបស់ពួកគេ។ ឥឡូវនេះ មានកូលីយ៉ាតនៅលើដីម្ខាងទៀត ហើយគាត់បានឈរនៅទីនោះ ហើយបានអួតខ្លួន។ មានមាឌធំជាងលោកដាវីឌរាប់ដង មានម្រាមដៃដប់ បួនអ៊ីញ។ ហើយគាត់គឺជាអ្នកខ្លាំង មាឌធំ ជាយក្សភីលីស្ទីន។ ហើយនៅទីនេះ គឺដាវីឌគាត់ជាមនុស្សតូចជាងគេគាត់ជាមនុស្សតូចតាចណាស់ដែលនៅក្នុងជួរ កងទ័ព។ មនុស្សល្ងិតស្នើរតែមិនអាចប្រើគាត់បានទេ។ ដូច្នេះបងប្អូនរបស់គាត់ នៅខាងក្រៅនៅក្នុងជួរកងទ័ព។ ហើយបន្ទាប់មកកូលីយ៉ាតកំពុងតែអួតខ្លួន។

169 ប៉ុន្តែដាវីឌ ឥឡូវនេះសូមចងចាំ វាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដាវីឌដឹងមុន។ គាត់បានគិតថា "នេះជាកងទ័ពនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ បានឈរនៅលើទឹកដី របស់គេ ហើយមានពួកភីលីស្ទីនដែលមិនកាត់ស្បែកនៅទីនោះ។" យើងនឹងហៅវា ថា "មហារីក" នៅយប់នេះ យើងនឹងហៅវាថា "ខ្ញិន។"

170 ហេតុអ្វី ដាវីឌមិនមែនជាគូរប្រកួតរបស់គាត់ ក៏គ្មាននៃអាវុធណាមួយ ត្រូវនឹងគាត់ដែរ មិនត្រូវគ្នានឹងគាត់ទេ។ ស្មារបស់បុរសនោះប្រហែលជាដប់ ដប់ពីរហ្វីត គាត់ប្រហែលជាកំពស់ដប់បួន ដប់ប្រាំហ្វីត។ ដូចជាលំពែងប្រៀប ជាមួយម្ទុលតម្បាញ ប្រហែលជាប្រវែងម្ភៃហ្វីត នឹងទទឹងបួនហ្វីត។

171 ហើយដាវីឌបានឈរនៅទីនោះជាមួយនឹងស្បែកតូចមួយ ជាស្បែកពពែ ឬស្បែកចៀម ដោយមានខ្សែពីរកំណាត់ជាប់នឹងវា។ ប៉ុន្តែវាបានបង្ហាញដល់គាត់! ការបើកសម្តែងបានវាយប្រហារគាត់! អាម៉ែន! គាត់បាននិយាយថា "ព្រះដែលយកខ្ញុំចេញពីក្រញាំខ្លាឃ្មុំ ហើយដែលនាំខ្ញុំចេញពីក្រញាំតោផង ទ្រង់នឹងបញ្ជូនជនជាតិភីលីស្ទីនដែលមិនកាត់ស្បែកនោះមកជាយ៉ាងណា? នៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ!"

172 បងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ អាចសាកសមជាងគាត់ក្នុងការធ្វើវា។ ស្តេចសូល ជាមេបញ្ជាការលើកងទ័ពរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ វាមិនត្រូវបានបង្ហាញដល់ពួកគេទេ។ អាម៉ែន។ នៅទីនោះពួកគេជឿថាព្រះអាចធ្វើបាន វាប៉ុន្តែវាមិនបានបង្ហាញដល់ពួកគេទេ។ ប៉ុន្តែមានគេប្រាប់ដាវីឌអោយដឹង។ ឥឡូវនេះ មានភាពខុសគ្នានៅទីនោះ។ បើវាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យអ្នកដឹង បើព្រះនឹងព្យាបាល អ្នក អ្នកនឹងជាសះស្បើយ។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—] អ្នកនឹងទទួលបានវា។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលមិនប្រក្រដីជាមួយអ្នកទេ តើមានអ្វីខ្លះ ដែលអាក្រក់ជាងរឿង ដាវីឌ និងកូលីយ៉ាត។ ប៉ុន្តែបើវាបានបង្ហាញដល់អ្នក!

173 ហើយសូមកត់សំគាល់ នៅពេលដែលវាត្រូវបានបង្ហាញដាវីឌមិនភ័យខ្លាចទេ។ គាត់បាននិយាយថា "ថ្ងៃនេះខ្ញុំនឹងកាត់ក្បាលអ្នកហើយ!" អាម៉ែន។ នោះជាព្រះរបស់យើង។ ដោយព្រះគុណ នៅក្នុងពេលវេលាដ៏សំខាន់នោះ នៅពេលដែលការសម្រេចចិត្តត្រូវបានធ្វើឡើង គឺជាព្រះតែមួយដែលបានបង្កើត ព្រះគុណនៅថ្ងៃនោះ ហើយទម្លាក់គ្រាប់ពូជនៃសេចក្តីជំនឿនោះទៅក្នុងក្មេងប្រុស ដែលមើលទៅហាក់ដូចជាតូចនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។ ហើយព្រះដូចគ្នានៅក្នុង ពេលដ៏សំខាន់នេះ អាចយកស្ត្រីនោះចេញពីកៅអីរុញ។ បុរស*នោះ* ស្ត្រីម្នាក់*នៅទីនេះ* កុមារ...?...

គឺជាគ្រាប់ធញ្ញជាតិនៃសេចក្ដីជំនឿត្រូវបានបង្ហាញ ឱ្យអ្នក បន្ទាប់មក ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាតើវាត្រូវការពេលប៉ុន្មានទេ។

174 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ពីយក្ស ដែលនៅលើផ្នែកម្ខាងទៀត ដែលមិនជឿ។ នឹងជាមហារីក។ គាត់សើចគាត់និយាយថា "តើអញជាឆ្កែឬ? ឯងបញ្ជូនក្មេងមកទីនេះដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអញ?" បានបន្តថា "អញនឹងចាក់អ្នកនៅលើចុងលំពែងរបស់អញ ហើយឱ្យបក្សីស៊ីសាច់របស់ឯង។" ហេតុអ្វី គាត់មានអ្វីទាំងអស់សម្រាប់គាត់។

175 ប៉ុន្ដែ អ្នកឃើញទេ ថាមិនបានធ្វើឱ្យដាវីឌរញ្ជួយទាល់តែសោះ។ ហេតុអ្វី? វាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យគាត់ដឹង។ គាត់មានជំនឿលើអ្វីដែលគាត់កំពុងធ្វើ។ គាត់ដឹងថាគាត់នឹងទៅធ្វើវា។ ហើយគាត់បានធ្វើវាគឺដោយសារតែវាត្រូវបាន បង្ហាញឱ្យគាត់ ហើយគាត់ដឹងកន្លែងដែលគាត់ឈរ។

176 ហើយបើសិនជាព្រះ មានបន្ទូលទៅកាន់ដួងចិត្តរបស់អ្នកយប់នេះ ថា "អ្នកនឹងមិនត្រូវបានដាក់នៅលើគ្រែនោះទៀតទេ។ អ្នកនឹងមិនទៅទេអង្គុយនៅ លើកៅអីនោះទៀតទេ។ អ្នកនឹងមិនអីទេ" មិនអាចមានអ្វីកើតឡើងទេ សូមផ្លាស់ប្ដូរគំនិតរបស់អ្នកនៅក្នុងជំនឿ។

177 ប៉ុន្ដែរហូតទាល់តែវាបានកើតឡើង រាល់គ្រូអធិប្បាយនៅលើលោកិយ អាចអធិស្ឋាន...ខ្ញុំមិននិយាយថាវាមិនបានជួយអ្នកទេ។ វាលើកទឹកចិត្តអ្នក។ ប៉ុន្ដែរហូតដល់សេចក្ដីជំនឿនោះ...ឃើញទេ អំណាចនៃការព្យាបាលនៅក្នុងអ្នក។ វាមិនមកពីគ្រូអធិប្បាយទេ។ វាកើតមានចំពោះអ្នកតាមរយៈការបើកសម្ដែងនិង ដោយជំនឿ។ "មិនមែនដោយអំណាចទេ មិនមែនដោយចេស្ដាទេ ប៉ុន្ដែគឺដោយវិញ្ញាណខ្ញុំវិញ។" ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "វិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំដោយព្រះ គុណបានបង្ហាញរឿងនេះដល់អ្នក។" ហើយគ្មានអ្វីដែលអាចយកវាចេញបានទេ។ ដោយជំនឿការបើកសម្ដែង! បន្ទាប់មក ដាវីឌបានបង្ហាញការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់...

178 ឥឡូវនេះ ពួកគេមួយចំនួនបាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាអ្នកគឺជាមនុស្សកំប្លែង" បងប្រុសរបស់គាត់បាននិយាយថា "អ្នកមកទីនេះដើម្បីមើលការប្រយុទ្ធ។ ឥឡូវអ្នកត្រលប់ទៅកន្លែងពួកគេមើលចៀមវិញភ្លាម។"

179 គាត់បាននិយាយថា "សូមឱ្យខ្ញុំនិយាយទៅកាន់សូលជាឧត្តមសេនីយសិន" អ្នកឃើញទេ?

180 សូលនិយាយថា "កូនប្រុសអើយ ខ្ញុំកោតសរសើរចំពោះភាពក្លាហាន របស់អ្នក ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ អ្នកមិនមានអ្វីក្រៅពីយុវជនទេ។ ហើយគាត់ជាអ្នក ចម្បាំងតាំងពីគាត់នៅក្មេង គ្មានគូរប្រជែងសម្រាប់គាត់ទេ។

181 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំកំពុងមើលថែចៀមរបស់ឪពុកខ្ញុំ..." គាត់អាចពឹងផ្អែកលើអ្វីមួយបាន! អាម៉ែន។ ឱបងប្អូនអើយ! ហើយព្រះដែលជួយសង្គ្រោះព្រលឹងអ្នក តើទ្រង់មិនអាចឲ្យអ្នកជាសះស្បើយពីរាងកាយរបស់អ្នកទេឬ? វាដូចគ្នានឹងបង្ហាញដល់អ្នក ទ្រង់ជាអ្នកព្យាបាលរបស់អ្នកដូចជាព្រះអង្គជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែវាត្រូវតែបង្ហាញឱ្យដឹងជាមុនសិន វាជាភាពខុសគ្នា។ គាត់មានអ្វីមួយដើម្បីផ្អែកលើជំនឿរបស់គាត់។

182 បាននិយាយថា "នេះមិនដែលកើតឡើងពីមុនទេ"

183 ប៉ុន្តែបានបន្តថា "ព្រះតែមួយដែលបានរំដោះខ្ញុំចេញពីក្រញ៉ាំរបស់សត្វតោ នឹងរំដោះខ្ញុំពីជនភីលីស្ទីនដែលមិនកាត់ស្បែកនោះ។"

"តើដាវីឌដឹងយ៉ាងម៉េច?"

"ខ្ញុំជឿវា។"

"ហេតុអ្វី?"

"វាត្រូវបានបង្ហាញឲ្យខ្ញុំដឹង។" ហើយគាត់បាននិយាយថា...

184 គាត់បានដឹងពីអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយ។ ព្រោះពេលយក្សបាននិយាយថា "អញនឹងយកសាច់ឯងឲ្យបក្សីស៊ី" គាត់តបថា "ខ្ញុំនឹងកាត់ក្បាលរបស់អ្នកចេញ" មានភាពខុសគ្នា ឃើញទេ។ ហើយគាត់បានធ្វើវា!

185 សាំសុន បានចាប់បាននៅថ្ងៃមួយ (អ្នកយាម) នៅក្នុងវាលស្មៅ ហើយនៅទីនេះមានជនជាតិភីលីស្ទីនមួយពាន់នាក់បានមកឯគាត់។ ហើយគាត់ បានក្រឡេកមើលទៅដីហើយនៅទីនោះមានកូនលាមួយបានស្លាប់ ហើយគាត់ បានចាប់យកគ្រោងឆ្អឹងថ្គាមស្ងួត ហើយវាយលើពួកភីលីស្ទីនទាំងនោះ ដោយវាយដំដាក់លើក្បាលដោយប្រើឆ្អឹងថ្គាមស្ងួតចាស់នៃលាមួយ ហើយតាម ខ្ញុំដឹងគ្មានធ្មេញមួយដែលជ្រុះចេញពីវាផង។ ហើយមួកសុវត្ថិភាពរបស់ជនជាតិ ភីលីស្ទីនប្រ

ហែលជាកម្រាស់មួយអ៊ីញ (ព្រោះពួកគេវាយគ្នាទៅវិញទៅមកជាមួយ ក្លិបសង្គ្រាម នៅគ្រានោះ) ដើម្បីការពារពីការវាយលើក្បាលរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែគាត់បានយក ឆ្អឹងថ្គាមមកវាយលើជនជាតិភីលីស្ទីនមួយពាន់នាក់។ ហើយឆ្អឹងថ្គាមមិនទាំងជ្រុះ ធ្មេញមួយផង។ គាត់គ្រាន់តែបន្តវាយពួកគេ ដូចជា*អញ្ចឹង* ពេលពួកគេឡើងមក។ ដូច្នេះ ពួកគេដែលនៅសល់បានរើថ្មចេញ ហើយពួកគេគឺរត់ពីគាត់។ ហេតុអ្វី? គាត់ ជឿវា! ពេលខ្លះ...ប្រាកដណាស់។

186 ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកពីការខ្លះ។ ធ្វើការលើចលនានោះ ដែលជំរុញមួយរំពេច ដូច យ៉ូសេ្វបានធ្វើ ដូចជាម៉ារាម៉ាក់ដាឡាននិងអ្នកទាំងអស់នោះបានធ្វើ។ គ្រាន់តែ នៅពេលដែលអ្វីមួយត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នក ចូរចាប់យក។ កាន់ភ្ជាប់ នោះជំរុញ មួយភ្លែត។

187 បាទ វាត្រូវបានគេបង្ហាញទៅគាត់។ គាត់បានទៅជួបមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ទាំងនេះជាពួកភីលីស្ទីន។ ឥឡូវនេះតើអ្នកគិតយ៉ាងណានៅពេលដែលពួក ភីលី ស្ទីនទាំងនោះបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះមើលមកនៅទីនោះ កូនបង្គោរតូច។ ដែល មានតែកំពស់ប្រហែលបួនហ្វីតកន្លះប៉ុណ្ណោះ ចាប់ផ្តើមជាមួយ ជាមួយនឹង ដុំគ្រួស តូចចំនួនប្រាំពីរព្យួរលើករ ដូចជាស្លាតូចរបស់ម៉ាក់ ឃើញទេ។ ឡើងមកនៅទីនោះ ជាមួយឆ្អឹងថ្គាមនៃសត្វមួយ។ ហើយមើលមកពួកយើង ពួកយើងគឺជាកងទ័ពដ៏ អស្ចារ្យយ៉ាងណាទៅ! តើវាមិនគួរឱ្យអស់សំណើចណាស់ មែនទេ?" ប៉ុន្តែតើគាត់ កំពុងធ្វើអ្វី? គាត់បានប្រាប់ពួកភីលីស្ទីននូវអ្វីដែល ព្រះជាម្ចាស់បានសំដែងអោយ គាត់ស្គាល់។ គាត់បានចាប់ឆ្អឹងថ្គាមយកទៅ។ នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់បាន ដាក់នៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ គាត់បានដាក់នៅក្នុង ដៃរបស់គាត់ នោះអ្វីដែលគាត់ ជឿ គាត់អាចធ្វើបាន! ហើយដោយធ្វើដូច្នេះ គាត់ត្រូវបានសម្តែងដល់ពួកភីលីស្ទីន ទាំងនោះ គឺជាអ្វីដែលព្រះបានដាក់នៅក្នុង ចិត្តរបស់គាត់។

188 យ៉ូហានបាទីស្ទបានបង្ហាញជំនឿរបស់គាត់ដោយការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់ ហើយពេលគាត់និយាយ "មានម្នាក់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាឥឡូវនេះ" សូម គិតអំពីរឿងនោះ។ យ៉ូហាន ឃើញទេខ្ញុំមានបទគម្ពីរយ៉ូហាន១:២៦។ គាត់បាន និយាយថា...

189 ពួកគេបាននិយាយថា "តើអ្នកនិយាយថា 'ព្រះមែស៊ីនឹងយាងមក?' ហេតុអ្វី" គាត់និយាយថា "ឱមនុស្សអើយ តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក? យើងកំពុងស្វែងរកទ្រង់អស់រយៈបួនពាន់ឆ្នាំ។"

190 គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះទ្រង់កំពុងតែឈរនៅ ក្នុង ចំណោម អ្នក ហើយ" ហាលេលូយ៉ា! គឺអញ្ចឹងនៅយប់នេះ! អ៊ូ—ហ៊ូ។

191 គាត់បានបង្ហាញជំនឿរបស់គាត់តាមរយៈការបើកសម្តែងរបស់គាត់ ពីព្រោះវាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងថា...គាត់បានដឹងថាគាត់នឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យព្រះមេស្ស៊ី។ ទ្រង់គឺជាបុរសម្នាក់ អាយុសាមសិបឆ្នាំ។ គាត់បានដឹងថាទ្រង់ ត្រូវតែនៅទីនោះនៅកន្លែងណាមួយ។ គាត់មិនដែលស្គាល់ថាទ្រង់ជានរណាឡើយ ហើយគាត់កំពុងតែឈរនៅខាងស្តាំពួកគេ។ គាត់បាននិយាយថា "មានម្នាក់ឈរ ក្នុងចំណោមអ្នក ជាអ្នកដែលអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ ហើយខ្ញុំមិនសក្តិសមនឹងស្រាយខ្សែស្បែកជើងរបស់ទ្រង់ផង ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងធ្វើពិធីជ្រមុជអោយអ្នករាល់គ្នាក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ទ្រង់គង់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាឥឡូវនេះ" គាត់បានសម្តែងវា សេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ ដោយសារតែគាត់បានដឹងនៅក្នុងថ្ងៃ របស់គាត់ គឺដើម្បីនិងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកអោយព្រះមែស៊ី។ ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ មនុស្សអាចមើលឃើញការបញ្ចេញមតិលើវិធីដែលគាត់កំពុងផ្សព្វផ្សាយ និងរបៀបដែលគាត់កំពុងធ្វើគឺបង្ហាញថាគាត់មានការបើកសម្តែងដ៏ពិតពីព្រះ។

192 ឥឡូវនេះ ដើម្បីបង្ហាញថាវាជាការពិត ដើរចេញពីហ្វូងមនុស្សមក ជាព្រះមេស្ស៊ី គ្រាន់តែជាបុរសវ័យក្មេងធម្មតាម្នាក់ ដែលកំពុងដើរឆ្លងកាត់ទីនោះ ស្លៀកពាក់ដូចបុរសដទៃទៀត។ យ៉ូហានបាននិយាយថា "មើលចុះ មានកូនចៀមនៃព្រះ ដែលដកអំពើបាបចេញពីផែនដី។"

193 "តើអ្នកស្គាល់ទ្រង់យ៉ាងដូចម្តេច?"

194 គាត់បាននិយាយថា "ទ្រង់ដែលបាននិយាយមកខ្ញុំ នៅទីរហោស្ថានថា 'នៅលើនរណាដែលអ្នកបានឃើញព្រះវិញ្ញាណយាងចុះមកលើគាត់ គឺជាអង្គនោះ ហើយដែលនឹងត្រូវធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកជាមួយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ'"

195 ឃើញទេ គាត់បានស្គាល់ទ្រង់ពីព្រោះមានគេសន្មត់ទីសំគាល់មួយពេលនោះ។ (តើអ្នកចាប់បានទេ?) យ៉ូហានបានដឹងប្រហែលជាមួយម៉ោងមុនពីព្រោះគាត់ជាហោរា។ វាត្រូវបានគេបង្ហាញឱ្យគាត់ដឹង ថានៅពេលនោះគាត់ នឹង

ឃើញសញ្ញាមួយ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានឃើញទីសំគាល់នោះ គាត់បាននិយាយថា "ទ្រង់បានឈរនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា" គាត់បានដឹងថា ទ្រង់នៅទីនោះ។

196 អូ ខ្ញុំបានឃើញសញ្ញាថាពេលវេលាចុងក្រោយបានមកដល់ហើយ។ ខ្ញុំឃើញសេចក្ដីសន្យាសម្រាប់សារចុងក្រោយនេះដែលនឹងមកដល់ (កំពុងបើក) ពិតជាដូចបទគម្ពីរបានចែង។ ហើយខ្ញុំដឹងថាពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ! ខ្ញុំនិយាយថាដោយគ្មានការស្ទាក់ស្ទើរ។ ខ្ញុំជឿថាវាជិតមកដល់ហើយ ព្រោះខ្ញុំ ឃើញសញ្ញានោះដែលទ្រង់បានចែងថានឹងកើតឡើងមុនពេលនោះ។ វារួចរាល់ក្នុងការកើតឡើងហើយ។

197 យ៉ូហានបានបង្ហាញជំនឿលើអ្វីដែលព្រះបានបង្ហាញដល់គាត់។ ដូច្នេះហើយការប្រព្រឹត្តគឺជាទីបន្ទាល់នៃសេចក្ដីជំនឿ។ នៅពេលពួកគេឃើញអ្នកធ្វើដូចជា អ្នកបានជាសះស្បើយ បន្ទាប់មក ពួកគេនឹងដឹងថាអ្នកមានជំនឿថាអ្នកបានជាសះស្បើយហើយ។

198 តើទីបន្ទាល់និយាយអ្វីខ្លះ? និយាយបែបនេះ "ខ្ញុំមានវាហើយ ព្រោះខ្ញុំបានទទួលការសន្យារបស់ព្រះ។ ឥឡូវនេះវាកំពុងធ្វើការនៅក្នុងខ្ញុំ។ ខ្ញុំកំពុងរៀបចំខ្លួនរួចរាល់ហើយដើម្បីឱ្យវាកើតឡើង" អ៊ូ—ហ៊ូ។ ឃើញទេ នោះគឺជាអ្វីដែលទីបន្ទាល់របស់អ្នកធ្វើ។ ល្អហើយ!

199 នៅទីនេះ ពេលខ្លះកាលពីមុន នៅជាប់នឹងដំណើរចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំនៅទ្វីប អាហ្វ្រិក។ ខ្ញុំទើបតែចប់នៅនិទាឃរដូវនេះ ប៉ុន្តែធ្វើដំណើរមុនពេលនោះ។ មានទារកតូចមួយដែលមានប្រអប់ជើងនិងជើង...ជើងខ្លីជាងជើងម្ខាងទៀត។ វាមិនដែលពាក់ស្បែកជើងសោះនៅក្នុងជីវិតរបស់វា។ អូវាគឺជាការខូចទ្រង់ទ្រាយដ៏អាក្រក់បំផុត។ ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់ទារកនៅយប់នោះ ពួកគេបានមើលឃើញរឿងទាំងនោះ ហើយបានធ្វើការអធិស្ឋានសម្រាប់ទារកនោះ។ ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់ ខ្ញុំបានដើរចុះតាមហាងលក់ស្បែកជើង។ ហើយខ្ញុំបាន ដើរនៅទីនោះ ហើយមានបុរសម្នាក់បានទិញស្បែកជើងឲ្យទារកនោះមួយគូ ដើម្បីពាក់។ គាត់ជឿវា! អ៊ូ—ហ៊ូ។

200 ដូចបុរសម្នាក់នៅទីនេះ ដែលជឿថាព្រះនឹងផ្ដល់ឱ្យគាត់នូវទារក។ ប្រាកដណាស់គាត់ជឿថាវានឹងកើតឡើងគាត់បានរៀបចំខ្លួនរួចជាស្រេច។ "ខ្ញុំត្រៀមខ្លួន

ជាស្រេច" ទោះបីមិនទាន់មានលទ្ធផលជាក់ស្តែងណាមួយ ត្រូវបានគេរកឃើញក៏ដោយ តែវាមិនទាន់មាននៅឡើយទេ ធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នាបន្តិច។ គាត់បានជឿដូចអ័ប្រាហាំ "បានហៅអ្វីៗទាំងអស់ ផ្ទុយទៅវិញវាហាក់ដូចជាមិនដូច្នោះទេ។ នៅទីនោះ!

201 ដូច្នេះ បើបញ្ញារបស់អ្នកប្រាប់អ្នក...អូ មានភាពវិជ្ជមានឥឡូវនេះ បើបញ្ញារបស់អ្នកប្រាប់អ្នកថា "នេះគឺជាការពិតព្រះជាអ្នកព្យាបាលជំងឺអ្នក" ចិត្តអ្នកអាចធ្វើជាសាក្សីថា "នោះជាព្រះសេចក្តីពិត" ប៉ុន្តែបើមិនមានដីដែល បានរៀបចំនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នក (ជំនឿទៅធ្លាក់ចូល) ដើម្បីបង្ហាញវា វានឹងមិនកើតឡើងទេ។ មិនច្រើនទេ...

មិនថាបុរសខាងក្រៅម្នាក់នេះអាចវែកញែកជាមួយបទគម្ពីរហើយនិយាយថា "វាត្រឹមត្រូវ" ដែលនៅតែមិនធ្វើឱ្យវាត្រឹមត្រូវ។

202 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ ដែលយកកាសែត? តើអ្នកបានទទួលសេចក្តីអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំទេ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុនអ្នកចាក់ប្រេងតាំងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ? តើអ្នកជឿទេ? ឃើញទេ វាបាននិយាយថា "នឹងមានអ្នកប្រឆាំងព្រះគ្រិស្ត។ ស្ទើរតែបញ្ឆោតមនុស្សយ៉ាងខ្លាំងបើវាអាចធ្វើទៅបាន" មិនអាចទេ...ប៉ុន្តែមិន អាចទេព្រោះវាមិនអាចទៅរួចទេ។ ពួកគេត្រូវបានជ្រើសរើស។ ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។

203 ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំង" ឃើញទេ *ព្រះគ្រីស្ទ*មានន័យថា "ចាក់ប្រេងតាំង" ប៉ុន្តែទាំងនេះគឺអ្នកប្រឆាំង។ ពួកគេត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង ប៉ុន្តែជាអ្នកប្រឆាំង ប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងការ បង្រៀនរបស់ពួកគេ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេអាចធ្វើអ្វីដែលអ្នកផ្សេងទៀតក្នុងពួកគេ អាចធ្វើបាន។

204 ឥឡូវ ចាំថា អ្នកស្ថិតនៅក្នុងវដ្តទី៣ ប៉ុន្តែអ្នកជាមនុស្សម្នាក់។ ដូចជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ វដ្តនៃមនុស្សបីនាក់ ប៉ុន្តែជាមនុស្សម្នាក់។ បីគុណសម្បត្តិនៃព្រះតែមួយ: ភាពជាឪពុក (បីមុខងារដូចជា) ភាពជាបិតា ភាពជាបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយអ្នកគឺជា រាងកាយ វិញ្ញាណ និងព្រលឹង។

205 ឥឡូវនេះ រាងកាយនៅខាងក្រៅមានច្រកចូលប្រាំ ដើម្បីទាក់ទងទៅនឹងផ្ទះនៅផែនដីរបស់អ្នក: ឃើញទេ ការភ្លក់រសជាតិ ការមានអារម្មណ៍ ការដឹងក្លិន និងការ

ស្ដាប់លឺ។ នៅខាងក្នុង ដែលជាវិញ្ញាណ វាមានញ្ញាណទាំងប្រាំ គឺមនសិការនិង សេចក្ដីស្រឡាញ់។ ល។ ប៉ុន្ដែនៅខាងក្នុងនោះ ព្រលឹងមានរឿង មួយ។ នោះជាកន្លែងដែលអ្នករស់នៅ។

206 ព្រះវិញ្ញាណអាចចេញមកនៅទីនេះហើយចាក់ប្រេងតាំងអ្នកដើម្បីធ្វើអ្វីមួយចំនួនហើយអ្នកធ្វើវា ប៉ុន្ដែមិនមែនមានន័យថាអ្នកបានសង្រ្គោះទេ។ គិតពីវា។ កៃផាសបានទាយ។ យូដាសដេញអារក្ស។ ឃើញទេ ព្រះវិញ្ញាណបានចាក់ ប្រេងតាំងគាត់។ ភ្លៀងបានធ្លាក់ទៅលើមនុស្សសុចរិតនិងមនុស្សទុច្ចរិត ស្មៅអាចរីករាយជាមួយស្រូវសាលី។ ប៉ុន្ដែវាជាអ្វីដែលសំខាន់។ នេះជាកន្លែង ដែលអ្នកប្រាជ្ញអាចទទួលយកវា ហើយនិយាយថា "អូប្រាកដណាស់ វាមើលទៅល្អ។ ខ្ញុំជឿ។" វាមិនអញ្ចឹងទេ។ អត់ទេលោក។ ហើយវិញ្ញាណពិត អាចធ្វើបន្ទាល់អំពីវា ហើយនៅតែមិនមែនអញ្ចឹង។ ពីព្រោះបើព្រលឹងនោះមិនមែន មកពីព្រះទេ វាអាចបង្កើតបានតែការក្លែងបន្លំនៅទីនេះ ប៉ុន្ដែវាមិនអាចជាការពិត ទេ។ អ្នកអាចព្យាបាលបាន អ្នកអាចធ្វើដូចជាអ្នកបានធ្វើហើយ។ អ្នកអាចធ្វើដូចជាអ្នកបានទទួលវា។ ពួកគ្រីស្ទានអាចធ្វើដូចជាពួកគេជា គ្រីស្ទានពិត ហើយប៉ិនសម្ដែងទៀត ប៉ុន្ដែនេះមិនមែនមានន័យថាពួកគេត្រូវបាន សង្រ្គោះទេ។ ពិតជាត្រឹមត្រូវមែន។ ព្រះវិញ្ញាណអាចនៅទីនោះដែលជាព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធពិតប្រាកដ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចចាក់ប្រេងតាំងអ្នក តែមិនមែន មានន័យថាអ្នកបានសង្រ្គោះទេ។ វាជាព្រលឹងនៅខាងក្នុងដែលមិនស្លាប់ទទួល បានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ វាជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ឃើញទេ? វាមកពីព្រះ ហើយទៅឯព្រះវិញ វាជាព្រលឹង។

207 ឥឡូវ សូមកត់សំគាល់ថា វាត្រូវតែជា។ ប្រាំ ជ—ំនេ—ឿ— ខាងក្រៅស្មារតី ព្រះ—យេ—ស៊ូ—វ នៅខាងក្នុង អ្ន—ក។ ឃើញទេ? នោះហើយជារបៀបដែលឈរនៅទីនេះ សម្លឹងមើលទៅអ្នក ខ្ញុំមិនស្គាល់ម្នាក់ណា សោះក្នុងចំណោមអ្នក។ ព្រះវិញ្ញាណអាចចាក់ប្រេងលើខ្ញុំ នៅតែខ្ញុំមិនស្គាល់ នរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក។ ប៉ុន្ដែនៅពេលដែលផ្នែកខាងក្នុងនៃខាងក្នុងបើក សម្ដែងនោះគឺជាព្រះ។

208 នោះជាកន្លែងដែលខាងក្រៅអាចវែកញែក។ អ្នកយកបុរសម្នាក់ និយាយថា "មែនហើយ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំ—ដឹងថាខ្ញុំមិនគួរប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ទេ។ ប៉ុន្ដែ អ្នកដឹងទេ ពេលនោះវិញ្ញាណប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំគួរតែប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ចុះ។ ប៉ុន្ដែ អ្នកឃើញ

ទេ ចុះនៅទីនោះគឺនៅតែមានរឿងនោះ។″ ឃើញទេ វានឹងគ្រប់គ្រងនៅ ជុំវិញចាំតែមើលវាទៅ។

209 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាត្រូវបានដឹកនាំពីខាងក្នុង វានឹងបោះទៅកន្លែងផ្សេងទៀតជាមួយគ្នា។ នោះជាផ្លូវណែនាំ។ នោះជាប៉មត្រួតពិនិត្យនៅខាងក្នុងនៃខាងក្នុង។ ព្រលឹងគ្រប់គ្រងវិញ្ញាណ វិញ្ញាណគ្រប់គ្រងរាងកាយ។

210 ដូច្នេះការលាងនៅខាងក្រៅមិនមានអ្វីប្លែកទេ។ ពួកគេជាមនុស្សដែលមានជំនឿសាសនានៅទីនោះ ដែលប៉ុលបានហៅថា ″ជញ្ជាំងពណ៌ស″ ជាដើម ពួកគេ (ខាងក្រៅ) គ្រាន់តែជាវិធី...ដែលជាអ្នកជឿ ហើយពួកគេបានទាយក្នុងចំណោមពួកគេនិងអ្វីផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែ*នៅខាងក្នុងនៃខាងក្នុង* (″*ព្រលឹង*ដែលមិនគួរជឿ″)

211 នេះជាហេតុផលដែលខ្ញុំនិយាយថា មនុស្សអាចលោតចុះឡើង ហើយនិយាយភាសាដទៃ មនុស្សអាចស្រែកដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺនិងព្យាបាល អ្នកឈឺជាដើមដោយសេចក្តីជំនឿ អ្វីៗដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់នេះដោយព្រះវិញ្ញាណ តែនៅតែបាត់បង់។ ជាអ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។

212 សូមកត់សម្គាល់ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា ″គ្រាន់តែជឿប៉ុណ្ណោះ អ្វីទាំងអស់អាចធ្វើទៅបានដល់ពួកគេដែលជឿ″ ជំនឿនិងការប្រព្រឹត្តគឺជាប្តីប្រពន្ធ ពួកគេធ្វើការជាមួយគ្នា។ ប្តីធ្វើការជាមួយប្រពន្ធ ប្រពន្ធជាមួយប្តី ពួកគេសម្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមក។

213 ដូចបុរសនិយាយថា ″គាត់រៀបការរួចហើយ″ ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចបង្កើតកូន ឬបង្ហាញបានទេថាគាត់មានប្រពន្ធ អ្នកនឹងសង្ស័យពីការអះអាងរបស់គាត់។ ឃើញទេ? បុរសម្នាក់បាននិយាយថា ″ខ្ញុំរៀបការរួចហើយ។″

តើប្រពន្ធអ្នកនៅឯណា?

″អូ! អូ! ខ្ញុំមិនដឹងទេ″ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ជាការលំបាកដែលអោយខ្ញុំជឿគាត់។

ខ្ញុំនិយាយថា ″តើប្រពន្ធរបស់អ្នកនៅឯណា?″

″ខ្ញុំមិនដឹងទេ″ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនជឿទេ។

214 ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ បើអ្នកមានអ្វីដែលអ្នកនិយាយថាអ្នកមាន "ខ្ញុំមានជំនឿ" តើធ្វើដូចម្ដេចអ្នកនឹងបង្ហាញខ្ញុំថាអ្នកមានជំនឿ? ដោយការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នក។ ឃើញទេ?"

"ខ្ញុំបានរៀបការរួចហើយ"

"តើខ្ញុំដឹងយ៉ាងដូចម្ដេចថាអ្នកបានរៀបការរួចហើយ?"

"នេះគឺជាប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ។" ឃើញទេ? ហ្នឹងហើយ។

"ខ្ញុំបានរៀបការរួចហើយ នេះគឺជាប្ដីរបស់ខ្ញុំ"

"ខ្ញុំបានជាហើយ"

"តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?"

215 "ការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្ញុំបង្ហាញពីជំនឿរបស់ខ្ញុំ" ឃើញទេ? ឃើញទេ? ឥឡូវ តើ—អ្នកនិយាយពីអ្វីជំនឿរបស់អ្នកគឺជាអ្វីដែលព្រះទតឃើញនៅក្នុងអ្នក កិច្ចការរបស់អ្នកគឺជាអ្វីដែលមនុស្សផ្សេងទៀតឃើញនៅក្នុងអ្នក។

216 នោះជាភាព ខុសគ្នារវាងយ៉ាកុបនិងប៉ុលនៅទីនេះ ដោយពន្យល់អំពី អ័ប្រាហាំ។ ពួកគេមិនដែលទាស់ទែងគ្នាទេ ពួកគេទាំងពីរដូចគ្នា រៀបការ។

217 ដូច្នេះគឺជាជំនឿដែលមិនបង្កើតការប្រព្រឹត្ត នរណាម្នាក់មានសិទ្ធិសង្ស័យទីបន្ទាល់របស់អ្នក។ ឥឡូវនេះតើអ្នកឮទេមុនពេលយើងចាប់ផ្ដើមបន្ទាត់អធិស្ឋាន? បើជំនឿរបស់អ្នកមិនបង្កើតការប្រព្រឹត្តជាមួយអ្នកទេ អ្នកមិនអាចធ្វើឲ្យនរណាម្នាក់ជឿបានឡើយថាអ្នកបានជាសះស្បើយហើយ។ និយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងទេ" ឃើញទេ? "ហេតុអ្វី ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំមានសេចក្ដីជំនឿទាំងអស់ នៅក្នុងលោកិយ។ អ្នកគ្មានជំនឿទេ។ ពីព្រោះ បើអ្នកមានជំនឿមែន បន្ទាប់មកការប្រព្រឹត្តត្រូវបានរៀបការជាមួយនឹងសេចក្ដីជំនឿ។ ពួកគេជាប្ដីប្រពន្ធមួយ—កំណត់អត្តសញ្ញាណគ្នាទៅវិញទៅមក។

218 សូមគិតអំពីលោកអ័ប្រាហាំពីរបីនាទីទៀត។ អ័ប្រាហាំបានទទួលសហជីពបរិសុទ្ធនៅក្នុងភាពពេញលេញ ឃើញទេគាត់បានទទួលរឿងទាំងមូលជាមួយគ្នា។ គាត់បានហៅអ្វី ដែលផ្ទុយនឹងជំនឿរបស់គាត់ ដូចជាគ្មាន។ ហើយបានធ្វើគោលការណ៍ដូចគ្នា។ ខ្ញុំអាចស្រមៃថា បន្ទាប់ពីប្រហែលម្ភៃឆ្នាំមាន នរណាម្នាក់មកដោយថា៖ "បិតានៃជាតិសាសន៍នានា? ហឺ! លោកអាប់រ៉ាម អ្នកបាននិយាយ

ថាឈ្មោះរបស់អ្នក*អ័ប្រាហាំ* ដែលមានន័យ*បិតាប្រជាជាតិនានា*។ តើអ្នកមានកូនប៉ុន្មាននាក់ហើយឥឡូវនេះ អ័ប្រាហាំ? ឃើញទេ?

219 នោះមិនបានធ្វើឱ្យគាត់ជំពប់ដួលឡើយ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "គាត់មិនងឿងឆ្ងល់ទៅឯព្រះបន្ទូលនៃព្រះ តាមរយៈការមិនជឿ" គាត់បានឈានទៅមុខ គាត់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ដោយត្រៀមរួចជាស្រេចនិងអ្វីៗទាំងអស់ "ថានឹងមានកូន" ហ្នឹងហើយ។

220 សូម្បីតែសារ៉ាបាននិយាយថា "តើអ្នកដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើងទេ? អ្នកនឹងមានកូន ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីវិធីដែលយើងនឹងធ្វើវា។ ហាហ្គាតលូវនេះជាអ្នកបំរើរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងអោយនាងទៅអ្នក។" ពីព្រោះការរៀបការពហុពន្ធភាពគឺស្របច្បាប់។ "នាងនឹងមានកូនហើយខ្ញុំនឹងយកទារកនោះចិញ្ចឹងដោយ ខ្លួនឯង" ប៉ុន្តែអ័ប្រាហាំមិនជឿទេ។ អត់ទេ គាត់នឹងមិនធ្វើវាទេ។ ប៉ុន្តែសារ៉ាត្រូវបានបំផុសគំនិតឱ្យធ្វើវា។

221 ដូច្នេះ ព្រះបានប្រាប់អ័ប្រាហាំថា "ចូរទៅមុខហើយស្តាប់នាងចុះ" ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាអ្វីដែលអញបានសន្យាជាមួយឯងទេ។" នេះមិនមែនជាវិធីដែលអញបានសន្យាទេ។

222 ឥឡូវនេះ គាត់បានហៅអ្វីដែល "ផុយ" ហើយរាងកាយរបស់គាត់បានស្លាប់ និងស្បូនសារ៉ាដូចគ្នា។ ឥឡូវនេះ គាត់ជាបុរសចំណាស់មួយរយឆ្នាំហើយ។ សារ៉ាមានអាយុកៅសិបឆ្នាំ។ ឥឡូវសូមកត់សម្គាល់! ការស្លាប់ស្បូនរបស់សារ៉ាឬរាងកាយរបស់គាត់មិនដំណើរការ មិនត្រូវបាននាំឱ្យ មានការពិចារណាទេ។

223 ស្តាប់ការនេះ។

ដ្បិតសេចក្តីសន្យា ដល់លោកអ័ប្រាហាំ និងពូជលោក ឲ្យបានលោកីយ៍ជាមរដក នោះមិនមែនដោយសារក្រឹត្យវិន័យទេ គឺដោយសារសេចក្តីសុចរិតដែលមកដោយសេចក្តីជំនឿវិញ

ពីព្រោះបើសិនជាពួកអ្នកដែលអាងក្រឹត្យវិន័យបានគ្រងមរដក នោះសេចក្តីជំនឿបានទៅជាឥតអំពើវិញ ហើយសេចក្តីសន្យាក៏ឥតប្រយោជន៍ដែរ

ឯក្រឹត្យវិន័យ នោះបង្កើតសេចក្តីក្រោធ ដ្បិតកន្លែងណាដែលគ្មានក្រឹត្យវិន័យ នោះក៏ឥតមានសេចក្តីរំលងដែល

224 សូមស្តាប់ ឥឡូវនេះ។

នរណាប្រឆាំងនឹងក្តីសង្ឃឹម...

"ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសង្ឃឹម" ក្តីសង្ឃឹមទាំងអស់ត្រូវបានបាត់បង់! អូ រាល់ពេលដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ "ខៀវ" នេះគឺជាជំពូកដែលខ្ញុំបើកទៅគឺរ៉ូម៤។

(ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា អញបានតាំងឯងឲ្យធ្វើជាឪពុកដល់...សាសន៍ជាច្រើន) រីឯនៅចំពោះព្រះ ជាទីជឿរបស់លោក ដែលទ្រង់ប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ ទាំងមានព្រះបន្ទូលពីរបស់ដែលគ្មាន ទុកដូចជាមានហើយ នោះលោកជាឪពុករបស់យើងមែន។ ("ព្រះមានបន្ទូលអញ្ចឹង!" ឃើញទេ?)

ដ្បិតកាលលោកអស់ទីសង្ឃឹមហើយ នោះក៏ចេះតែជឿដោយសង្ឃឹមវិញ ដើម្បីឲ្យបានត្រឡប់ជាឪពុកដល់សាសន៍ជាច្រើន ដូចសេចក្តីដែលមានព្រះបន្ទូលទុកមកថា ពូជឯងនឹងបានដូច្នោះ

225 សូមស្តាប់ខ ១៩ ។

ហើយដោយព្រោះលោកមិនខ្សោយខាងសេចក្តីជំនឿ បានជាលោកមិនគិតពីរូបកាយលោក ដែលរាប់ដូចជាស្លាប់ ដោយមានអាយុប្រហែលជា១០០ឆ្នាំហើយ ឬពីផ្ទៃសារ៉ា ដែលរាប់ដូចជាស្លាប់ដែរនោះទេ

លោកក៏មិនបានសង្ស័យ ចំពោះសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ ដោយចិត្តមិនជឿឡើយ គឺរឹតតែមានសេចក្តីជំនឿខ្លាំងឡើង ទាំងសរសើរដំកើងដល់ព្រះវិញ

226 នៅអាយុមួយរយឆ្នាំ? មើល សរីរាង្គរបស់គាត់ឥឡូវស្លាប់ហើយ (ភាពជាបុរសរបស់គាត់)និងស្បូនរបស់សារ៉ា។ គាត់... វាមិនត្រូវបានគេគិត សូម្បីតែពេលណាវាបានបង្ហាញដល់គាត់។ គ្រានោះមិនត្រូវបានគេពិចារណាទេ។ អ្នកគឺជាមនុស្សខ្វិន ឬអ្វីក៏ដោយ អ្នកមិនត្រូវបានពិចារណា។ កៅអីរុញមិនស្ថិត នៅក្រោមការពិចារណា

សម្រាប់ក្មេងប្រុសតូចទេ។ អាចពិការ ទោះវាជាអ្វីក៏ដោយ (ខ្ញុំមិនដឹងទេ វាមិនស្ថិតក្រោមការពិចារណាទេ។ កុំគិតពីវា។

227 "ប៉ុន្តែគ្រូពេទ្យបាននិយាយថា 'គាត់នឹងមិនចេញពីទីនេះទេ។' គ្រូពេទ្យបាននិយាយថា 'នាងនឹងមិនមកទេ។'"

228 "មែនហើយ មើល ខ្ញុំជាមនុស្សចាស់ ខ្ញុំមានវ័យពាក់កណ្ដាលហើយ" អត់សូម្បីតែពិចារណាផង។

229 ហើយយើងគឺជាកូនចៅរបស់អ័ប្រាហាំ (ហាលេលូយ៉ា!) មិនមែនដូច ជាអ៊ីសាកទេ ប៉ុន្តែពូជរាជរបស់ទ្រង់ (តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រិស្ត) ដោយជំនឿថា គាត់មានពូជរបស់អ័ប្រាហាំចេញមកនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ ដើម្បីឱ្យមានពន្លឺដូចតារា។ កូនចៅអ័ប្រាហាំ! "មិនត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជា រាងកាយរបស់គាត់ឥឡូវនេះស្លាប់ទេ" មិនទាំងពិចារណាផង! វាមិនត្រូវបានគេ ចោទសួរទេថាតើព្រះនឹងធ្វើវាឬអត់ ព្រះបានមានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងធ្វើវា! ហេតុអ្វី? វាបានបង្ហាញដល់គាត់។ តើវាត្រូវទេ?

230 នៅពេលដែលវាត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នក នៅពេលដែលវាពិតជាមានអ្វីមួយ... អ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យវាកើតឡើងបានទេ វាត្រូវតែបានបង្ហាញឱ្យអ្នក។ បន្ទាប់មកអ្នកធ្វើ ដោយមិនបាច់ពិចារណាអ្វីផ្សេងទៀត តើវាមិនអាចទៅរួចយ៉ាងណា កុំគិតពីអ្វីដែលវេជ្ជបណ្ឌិតបាននិយាយ អ្នកមិនចាំបាច់គិតពីអ្វីដែលម៉ាក់ៗបាន និយាយទេ ឬអ្វីដែលប៉ាៗបាននិយាយ ឬថាអ្វីដែលគ្រូគង្វាលបាននិយាយ តើនរណាខ្លះនិយាយទេ។ អ្នកគ្រាន់តែពិចារណាអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល!

231 "គាត់មិនបានពិចារណាថាសរីរាង្គគាត់បានស្លាប់ ឬស្បូនរបស់សារ៉ាទេ។ វាមិនត្រូវបានគេយកមកពិចារណាទេ។ អូ! ដែលគ្រាន់តែអង្រួនខ្ញុំ។ រាងកាយបាន ស្លាប់និងការស្លាប់នៃស្បូនរបស់សារ៉ា ផ្ទៃមិនបានសូម្បីតែស្ថិតនៅក្រោមការពិចារណា។

232 គ្មានកាលៈទេសៈណានឹងត្រូវពិចារណា ពេលជំនឿបានរកឃើញដីដែល មានជីវជាតិ! នៅពេលដែលហ្សែនពីបុរសបានរកឃើញ—ស៊ុតនៅក្នុងស្ត្រី ហើយពួកគេទាំងពីរមានជីជាតិ មានអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ហាលេលូយ៉ា! វេជ្ជបណ្ឌិតអាចនិយាយថា "អ្នកនឹងមិនមានកូនទេ។ ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់បានថាហ្សែន របស់អ្នកបាន

ស្លាប់នៅក្នុងខ្លួនអ្នក ហើយ—ស៊ុតក៏មិនអាចមានកូនបានដែរ" ប៉ុន្តែសូមឱ្យស៊ុតដែលមានជីជាតិនោះ អនុញ្ញាតឱ្យមេជីវិតនោះបង្វែរខ្លួនវាទៅស៊ុត ពេលមួយមើលតើមានអ្វីកើតឡើង ក្មេងប្រុសតូចឬក្មេងស្រីតូចនោះបានមក។ ហេតុអ្វី? សេចក្តីជំនឿបានរកឃើញដីជីរបស់វា។ កិច្ចការបានសម្រេច កោសិកានៅលើកំពូលនៃកោសិកា ហើយនៅទីនេះបាននាំមកនូវមិត្តតូចមួយ។ អាម៉ែន។ ព្រះ មានសេចក្តីអាណិតមេត្តាយើងខ្ញុំផង។ បពិត្រព្រះអង្គ បើយើងជាគ្រីស្ទានដែលគាប់គួរ បើយើងជាបុរសនិងស្ត្រីដែលអាចទទួលយកព្រះ នៅឯព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់! អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ រហូតដល់វាត្រូវបាន បង្ហាញឱ្យអ្នក។

ខ្ញុំត្រូវប្រញាប់។

233 សូមកត់សម្គាល់ សេចក្តីជំនឿដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះបានរួបរួមជាមួយកិច្ចការដ៏ បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ជាពួកហោរា។ សូមចាំ ថាជំនឿដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញដល់អ័ប្រាហាំ។ គាត់បានទទួលវា ហើយនៅទីនោះគាត់បានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការងារដ៏បរិសុទ្ធរបស់គាត់ដោយការជឿ។ គ្រាប់ពូជនៃការសន្យាមាន កន្លែងលូតលាស់។ តើមានអ្វីកើតឡើងបើគាត់បាននិយាយថា (អ័ប្រាហាំ) "មែនហើយ អ្នកដឹងហើយថាសារ៉ាបន្ទាប់ពីនោះគឺវាមានរយៈពេល២៥ឆ្នាំចាប់តាំងពីព្រះបានសន្យាថា"? អូ! "បើមានអ្វីមួយកើតឡើង" ប៉ុន្តែវាគ្មានទេ។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបថាគ្មានទេ។

234 តើមានអ្វីកើតឡើងបើស្ត្រីព្រហ្មចារីម៉ារីបាននិយាយថា "សូមចាំបន្តិច! ស្ត្រី—ព្រហ្មចារីមានផ្ទៃពោះ? អញ្ចឹង ពួកគេនឹងបោះខ្ញុំចេញពីព្រះវិហារបើខ្ញុំចូលទៅនិយាយអញ្ចឹង" ឥឡូវនេះ នាងនឹងគិតគំនិតទាំងនោះបើវាមិនត្រូវបានគេរៀប ចំដីល្អទុកមុន។

235 នៅពេលដែលហោរាបាននិយាយថា "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌។" ឃើញទេ?

236 "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើឲ្យពួកគេជឿ" បើដីល្អត្រូវបានដាក់នៅទីនោះ នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលធ្លាក់ចុះនៅទីនោះវាត្រូវរង់ចាំ។ មានគ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់បានឡើយ។

237 ឥឡូវនេះ ប្រញាប់បន្តិច ខណៈពេលដែលយើងបញ្ចប់។ ឃើញទេ ពូជនេះមានកន្លែងដើម្បីលាក់។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាប ឬទ្រង់នឹងមិនដែលសន្យា ជាមួយ

អ័ប្រាហាំទេ។ ឥឡូវនេះសូមស្តាប់ ដោយយកចិត្តទុកដាក់។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបពីកន្លែងដែលសេចក្តីសន្យានោះនឹងត្រូវទៅ ទ្រង់មិនដែល ហៅអ័ប្រាហាំរហូតដល់គាត់មានអាយុចិតសិបប្រាំឆ្នាំ ប៉ុន្តែគាត់ជាអ្នកបំរើដែល បានតំរូវទុកជាមុនរបស់ទ្រង់ តាំងពីដំបូងដូច្នេះសារ៉ាក៏ដូច្នេះដែរ។

238 សូមកត់សំគាល់ សូមចងចាំថា គាត់គ្មានព្រះគម្ពីរដែលត្រូវអានទេ។ គាត់គ្មានភាពងាយស្រួលដូចដែលយើងបានអាននៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីអានព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់និងមើលអ្នកផ្សេងទៀតដែលបានយកវា។ សូមចាំថា គាត់គ្រាន់តែមាន ការបើកសម្តែង ហើយនោះជារឿងពិត។ ដូចគ្នានឹងយ៉ូសែបដែរ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិគ្មានព្រះគម្ពីរទេ។ ចាំថាម៉ូសេបានសរសេរលោកុប្បត្តិ និក្ខមនំ លេវីវិន័យ និងចោទិយកថា។ គ្មានតួអង្គទាំងនោះនៅទីនោះទេ គ្មានព្រះគម្ពីរដើម្បី អានរហូតដល់សម័យលោកម៉ូសេ។ គឺថាត្រូវទេ? ពួកគេគ្មានព្រះគម្ពីរ ដូចយើងមានដើម្បីជួយយើងក្នុងស្ថានភាពពិការ។ ពួកគេជាបុរសដែលមានភាព រឹងមាំដែលត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងដោយព្រះ ហើយពួកគេបានឈរនៅទីនោះ។ គ្មានអ្វីផ្លាស់ប្តូរពួកគេទេ។ ឥឡូវនេះ តើអ្នកគិតថាយើងនៅតែមានជំនឿរឹងមាំ? បើវាត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នក!

239 សូមអភ័យទោសចំពោះការបញ្ចេញអារម្មណ៍ ឬទីបន្ទាល់នៅពេលនេះ មុនយើងបិទ។ ខ្ញុំចាំបានថានៅទីនេះក្នុង "ទីក្រុងភ្លោះ" ខ្ញុំគិតថាបងប្រុសប្រោន ហើយពួកគេនៅជាមួយខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានយកជីវិតរបស់យ៉ូសែបនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ហើយខ្ញុំបានអានព្រះគម្ពីរនោះ មានបុរសម្នាក់គ្មានអ្វីប្រឆាំងទាស់នឹងគេឡើយ! អ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក យ៉ាកុប និងពួកគេទាំងអស់មានរឿងទាស់នឹងពួកគេ ប៉ុន្តែមិនមែនយ៉ូសែបទេ។ តើអ្វីទៅ ជាបុរសដ៏ល្អឥតខ្ចោះម្នាក់ គឺជាគំរូដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ!

240 នៅពេលដែលខ្ញុំបានអាន ខ្ញុំបានយំនៅថ្ងៃមួយនៅក្នុងសណ្ឋាគារតូច ក្នុងបន្ទប់របស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានទៅឯក្នុងទូដែលជាកន្លែងដែលខ្ញុំបានព្យួរសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំទាញទ្វារជាមួយគ្នា ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំចង់អរគុណទ្រង់សម្រាប់មនុស្សដូចយ៉ូសែប ជាមនុស្សម្នាក់ដែលធ្លាប់រស់នៅលើ ផែនដីជាបុរសម្នាក់ដែលមានសាច់ឈាមដូចជាខ្ញុំ ជាបុរសដែលអាចជឿទ្រង់ និងទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់" គាត់ត្រូវបានបងប្អូនរបស់គាត់ស្អប់។ គាត់មិនអាចជួយខាងវិញ្ញាណបានទេ។ គាត់បានឃើញនិមិត្តមួយ។ គាត់អាចបក

ស្រាយសុបិន។ ពួកគេទាំងអស់ស្អប់គាត់ចំពោះការនោះ។ គាត់មិនអាចជួយប្រាប់ថានោះជាអ្វីដែលគាត់មាន។

241 ឃើញទេ វាមិនមែនជារបស់ផ្សេងទៀតទេ។ ពួកគេគួរតែស្រឡាញ់គាត់ ប៉ុន្តែជំនួសឱ្យការដែលថា...នៅពេលដែលគាត់បានប្រាប់ពួកគេ ពេលខ្លះវាជា អ្វីដែលប្រឆាំងនឹងពួកគេ ពួកគេនិយាយថា "អូ!" នេះគឺជាអាអ្នកពូកែ សុបិនបានមកហើយ។ ឃើញទេ? ហើយពួកគេស្អប់គាត់ដោយគ្មានមូលហេតុ។

242 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហេតុអ្វីពួកគេធ្វើបែបនោះ?" ហើយបុរសនោះមិនដែលរៀចវទ្បើយហើយបន្តនៅទីនោះ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា "សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអរគុណសម្រាប់បុរស បែបនេះ។"

243 នៅពេលនោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបើកសំដែងមកខ្ញុំថា "អ្នកនឹងមានកូនប្រុសហើយអ្នកនឹងហៅឈ្មោះគាត់ថាយ៉ូសែប។ ខ្ញុំក្រោកពីទីនោះហើយអរគុណព្រះអម្ចាស់។

244 បេកគី កំពុងអង្គុយនៅខាងក្រោយនោះ ទើបតែបានកើតមក...នាងមានអាយុប្រហែលមួយឆ្នាំ។ នាងជាគ្រូពេទ្យវះកាត់ ដែលគ្រប់គ្រងដោយគ្រួសារ ភរិយាខ្ញុំត្រូវបានវះកាត់។ ព្រោះពួកគេមិនស្រឡាំងកាំងដូចស្ត្រីធ្លាប់មានទេឆ្អឹងរឹងដូចបុរស ហើយនាងត្រូវកាត់ចេញពីម្តាយរបស់នាង។ វេជ្ជបណ្ឌិតបាន ប្រាប់ខ្ញុំថា "បងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកមិនអាចមានកូនណាម្នាក់ទៀត ដោយសារស្ត្រីនេះទេ។" ក៏បានបន្តថា "ស្បូនរបស់នាងស្តួមដូចប៉េងប៉ោង" គាត់បាននិយាយថា "អ្នកគួរតែអោយខ្ញុំចងបំពង់នោះ។"

245 ខ្ញុំនិយាយថា "អត់ទេ ខ្ញុំនឹងមិន...កុំគិតធ្វើការនោះឲ្យសោះ។"

246 គាត់បាននិយាយថា "អញ្ចឹង អ្នក—អ្នក—អ្នកនឹង...នាងនឹងគ្មានកូនឡើយ។" បានបន្តថា "អ្នកនឹងបំផ្លាញនាង នាងនឹងត្រូវស្លាប់" បាននិយាយថា "យើងមានពេលវេលាអាក្រក់នៅទីនោះ" គាត់ថា" អ្នកទើបតែ...នាងនឹងកើត អញ្ចឹង។

247 ហើយបន្ទាប់មក ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំនឹង "មានកូនប្រុសមួយ" ឈ្មោះនោះនឹងត្រូវហៅថា "យ៉ូសែប។" ខ្ញុំមិនដែលខ្លាចអំពីវាទេ។ ទាំងអស់គ្នាចាំបាន។

248 ខ្ញុំបានចេញទៅប្រកាសថា "ខ្ញុំនឹងមានកូន។ ឈ្មោះរបស់គាត់នឹងត្រូវហៅថា យ៉ូសែប" តើមានមនុស្សប៉ុន្មានចងចាំវា? ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែ

ន″ មែនហើយ! នៅគ្រប់ទីកន្លែងទូទាំងប្រទេស គ្រប់ទីកន្លែងខ្ញុំប្រាប់មនុស្ស "ថានឹងមានកូន។ ឈ្មោះរបស់គាត់នឹងត្រូវបានហៅថាយ៉ូសែប។″

249 គឺដូចគ្នានឹងក្មេងប្រុសតូចដែលបានរស់ឡើងវិញ នៅក្នុងប្រទេសហ្វាំងឡង់ បងប្រុសជែកគឺនៅទីនោះពេលវាកើតឡើង។ បានប្រាប់អ្នក ពីរឬបីឆ្នាំមុនពេលដែលវាកើតឡើង "នឹងមានក្មេងប្រុសម្នាក់″ តើគាត់ស្លៀកពាក់ យ៉ាងម៉េច កន្លែងដែលគាត់នឹងត្រូវនៅ "ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ!″

250 "តើវានឹងកើតឡើងយ៉ាងដូចម្ដេច?″

251 "ខ្ញុំមិនដឹងទេ! ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យខ្ញុំដឹងថាវាកំពុងដំណើរការកើតឡើង!″

252 វាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យខ្ញុំដឹងថា "ខ្ញុំនឹងទៅអារីហ្សូណា ហើយនៅទីនោះខ្ញុំនឹងជួប ទេវតាប្រាំពីរ។ ហើយពួកគេនឹងប្រាប់ខ្ញុំពីសារមួយដែលខ្ញុំបានផ្សព្វផ្សាយ។ នោះគឺជាត្រាទាំង៧។ វាបានកើតឡើង! ប៉ុន្មាននាក់ចាំបានថាខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ? ខ្សែអាត់និងរឿងរ៉ាវដែលបានកត់ត្រានោះ។ ហើយវាបានកើតឡើង! ទស្សនាវដ្ដី អ្វីផ្សេងទៀតបានយករូបភាពរបស់វា។ នោះមានពន្លឺនៅលើអាកាស ពួកគេនៅ តែមិនអាចយល់បាននៅឡើយ។ នៅទីនោះ។

253 ខ្ញុំចាំបានថាបានហៅបងប្រុសជេក ហើយសួរគាត់អំពីរឿងនោះ គឺព្រះគ្រីស្ទកំពុងឈរនៅទីនោះ ហើយបងប្រុសជែកបាននិយាយថា នោះគឺនៅក្នុងសិរីល្អរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ខ្ញុំស្រឡាញ់បងប្រុសជែក។ គាត់ជាម្នាក់ខាងវិទូល្អ បំផុតដែលខ្ញុំស្គាល់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចវាយវាបានត្រឹមត្រូវទេ។

254 ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់តើយ៉ាងដូចម្ដេច? យុវជននៅទីនេះ″ខ្ញុំបាននិយាយថា "ជាមួយនឹងសក់ដូចជារោមចៀម″

255 ហើយគាត់បាននិយាយថា "គាត់ត្រូវបានពាក់សក់។″ មើលនៅក្នុងសៀវភៅមុនពេលដែលវាមិនទាន់បានកើតឡើង ខ្ញុំបាននិយាយអញ្ចឹង។ ហើយនៅថ្ងៃនោះនៅពេលដែលបានកើតឡើង វាបានឡើងទៅលើ។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នក បង្វែររូបភាពនោះទៅចំហៀង បើអ្នកមានទស្សនាវដ្ដីមើលឬទស្សនាវដ្ដីជីវិត សូមងាកទៅម្ខាង។ នៅទីនោះទ្រង់គឺគ្រាន់តែល្អឥតខ្ចោះ ឥតខ្ចោះនូវគំនូរ របស់ហូមែនព្រះសិរសារបស់ព្រះគ្រិស្ត កំពុងតែសម្លឹងមើលទៅកន្លែងដែលខ្ញុំ កំពុងឈរ។ វាមាននៅក្នុងទស្សនាវដ្ដី! តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ធ្លាប់បាន ឃើញវា? ពិត

ណាស់អ្នកបានឃើញវាទាំងអស់គ្នា។ នៅទីនោះក្រឡេកមើល ទៅក្រោយវិញ បានបង្ហាញការបើកសម្តែងថាពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។

256 ហេតុអ្វីពាក់សក់រុំ? ហេតុអ្វី ចៅក្រមអង់គ្លេសចាស់ ចៅក្រមជនជាតិ យូដា ធ្លាប់ពាក់សក់ ពួកគេ—ប្រើ—សក់ពាក់ធ្វើនៅប្រទេសអង់គ្លេស។ នៅពេលដែល គាត់...នោះជាអ្នកមានសិទ្ធិអំណាចខ្ពស់គាត់ពាក់សក់ពាក់។ ហើយនោះបាន បង្ហាញថាទ្រង់ឈរនៅទីនោះ ពាក់ស្លាបទេវតាទ្រង់ជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។ ហើយទ្រង់ជាចៅក្រមជាន់ខ្ពស់ ហើយគ្មានអ្នកផ្សេងទៀតក្រៅ ពីទ្រង់ឡើយ។ ទ្រង់ទតមើលដូចជាអាល់ហ្វានិងអូមេហ្គា។ ហើយនៅទីនោះ ទ្រង់ជាបុរសវ័យក្មេង ម្នាក់ឬអាយុប្រម៉ានសាមសិបឆ្នាំជាង ពាក់សក់ពាក់ ពណ៌ស។ បង្ហាញថាទ្រង់ជា ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត "ព្រះវរបិតាបានប្រគល់ការជំនុំជំរះ ដល់ព្រះហស្តនៃព្រះរាជបុត្រា ទាំងអស់។" ហាលេលូយ៉ា! ការបើកសម្តែងមិន ដែលខុសទេ! ចូរថ្លែងពីវា ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ មិនថាអ្វីដែលស្តាប់ មើលទៅហាក់ដូចជាទៅជាមួយ ព្រះបន្ទូល។

ហើយខ្ញុំចាំថាបួនឆ្នាំក្រោយ ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ...

257 យើងដឹងថាយើងនឹងមានកូន។ អ្នករាល់គ្នានិយាយថា "នេះជាយ៉ូសែបដែល បានមក?

258 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំគិតថាហ្នឹងហើយ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងមានយ៉ូសែប"

259 នៅពេលដែលវាបានកើតមកវាគឺជាសារ៉ា។ បន្ទាប់មក មានបុរសម្នាក់បាន ហៅខ្ញុំឡើងមក ហើយសើចដាក់មុខខ្ញុំ គាត់និយាយថា "និយាយថាតើអ្នកដឹងទេ? អ្នកចង់មានន័យថាឈ្មោះយ៉ូសែបមីន!" (បុរសនោះស្លាប់ហើយ។ បុរសនោះបាន ស្លាប់ហើយ។)

260 ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោកម្ចាស់អើយ ខ្ញុំបាននិយាយថា 'ព្រះជាម្ចាស់ បាន ប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំ "នឹងមានកូនប្រុសមួយ" ហើយខ្ញុំនឹង 'ហៅឈ្មោះគាត់ថាយ៉ូសែប'"!"

261 មានមនុស្សបីនាក់ដែលបានចាកចេញពីព្រះវិហារនិកាយហើយមកឯ ក្រុមជំនុំរបស់យើង ហើយបានឮខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ។ នៅពេលសារ៉ាកើតមក ពួកគេ បាននិយាយថា "ហ្ហា! គាត់ជាហោរាក្លែងក្លាយ។"

262 ខ្ញុំបាននិយាយថា "រង់ចាំមួយភ្លែត ស្ត្រីអើយ ខ្ញុំមិនដែលបាននិយាយថានៅពេលណាទេ ហើយព្រះក៏មិនបានប្រាប់ថានៅពេលណាដែរ។ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា 'នឹងមាន...' ទ្រង់ក៏...ប្រាប់អ័ប្រាហាំថាពួកគេនឹង 'មានអ៊ីសាក' ប៉ុន្តែអ៊ីស្មាអែលបានកើតមករវាងពេលនោះ ប៉ុន្តែវាមិនបានយកវាចេញទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថាខ្ញុំនឹងមានកូនប្រុស ហើយគាត់ត្រូវហៅឈ្មោះគាត់ថា 'យ៉ូសែប។'"

263 គ្រូពេទ្យបាននិយាយថា នៅពេលគាត់ឡើងមាន គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងទៅចងបំពង់ទាំងនោះឥឡូវនេះ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំ..."

264 ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំធ្វើវាអី!" ខ្ញុំបាននិយាយថា...

265 គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ អ្នកអាចរៀបការម្តងទៀតហើយបង្កើតកូនប្រុសម្នាក់នោះ"

266 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមានកូនដោយសារនាង! ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ!" ខ្ញុំមិនអាចអានវាចេញពីព្រះគម្ពីរប៉ុន្តែវាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ ដោយការបើកសម្តែងដោយជំនឿ ព្រះមានបន្ទូលដូច្នេះ! ខ្ញុំមិនចង់ងាកចេញពី សេចក្តីសន្យារបស់ព្រះតាមរយៈការមិនជឿទេ។

ពួកគេខ្លះនិយាយថា "អ្នកមានន័យថា យ៉ូសែបហ្វីន។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់មានន័យថា 'យ៉ូសែប។'"

វេជ្ជបណ្ឌិតបាននិយាយថា "នាងមិនអាចមានកូនផ្សេងទៀតបានទេ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "នាងនឹងមានកូនមួយទៀត។"

267 បួនឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ ជាចុងក្រោយនាងនឹងក៏ក្លាយជាម្តាយម្តងទៀត។

268 បន្ទាប់មកស្ត្រីម្នាក់ (ជាហោរាក្លែងក្លាយមួយត្រូវបានបញ្ជូនទៅពាសពេញប្រទេស)សរសេរពាក្យខ្លះ បាននិយាយថា "មេឌានឹងស្លាប់ក្នុងកំឡុងពេលនេះពីព្រោះខ្ញុំត្រូវបានគេបញ្ជូនឲ្យដឹកនាំប៊ីលលី។" ហើយវាបាននិយាយបន្តថា "គាត់នឹងមិនស្តាប់ខ្ញុំទេ ព្រោះខ្ញុំជាស្ត្រី ហើយព្រះនឹងធ្វើការនោះជាមួយគាត់ ឥឡូវនេះដោយសម្លាប់ប្រពន្ធរបស់គាត់។"

269 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកដឹកនាំខ្ញុំ" ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណ។

270 មេដាដ៏គួរឱ្យអាណិត។ យើងមានគិលានុបដ្ឋាយិកាម្នាក់ដែលត្រូវបានព្យាបាលនៅទីនោះ អ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងហើយគឺលោកស្រីម៉ូគេន (និងគិលានុបដ្ឋាយិកាម្នាក់របស់ មេយូសជាករណីកាន់តែអាក្រក់។) មែនហើយសម្លេងនាងនៅក្នុងខ្សែរអាត់ "ស្លាប់" ប្រហែលម្ភៃឆ្នាំពីជម្ងឺមហារីក "មហារីក" នៅល្វីលវីល នៅខាងស្ដាំលើកំណាត់ត្រាមន្ទីរពេទ្យបាបទីស្ទ។ នាងកំពុងសំរាកព្យាបាលនៅ—ជេហ្វីសាន់វីលក្នុងមន្ទីរពេទ្យឥឡូវនេះ។ នាងបាននៅទីនោះអស់រយៈពេលជា ច្រើនឆ្នាំមកហើយ ពីព្រោះព្រះមានបន្ទូលថា "នាងនឹងរស់"

271 ហើយ ដូច្នេះ មេដាស្រឡាញ់នាង ហើយនាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់ឲ្យម៉ាគីមកជាមួយខ្ញុំ ប៊ីលលី ខ្ញុំមិនមានអារម្មណ៍ចង់ទៅមន្ទីរពេទ្យទេ។"

272 ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំធ្វើ...យើងស្រឡាញ់ម៉ាហ្គី ប៉ុន្តែម៉ាហ្គីមិនមែនជាព្រះរបស់យើងទេ គេជាបងស្រីរបស់យើង" ហើយខ្ញុំបានឡើងទៅរោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវហ្គ្រីន។ នាងបានទទួលខ្ញុំ។ ពីព្រោះខ្ញុំស្រឡាញ់នាង។ ខ្ញុំបានឡើងទៅរោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវហ្គ្រីន។

273 ហើយនាងបាននិយាយថា "ប៊ីលលីតើអ្នកគិតថាខ្ញុំនឹងត្រូវស្លាប់ឬទេ?"

274 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែទារកនឹងកើតមកទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ អ្នកនឹងមានយ៉ូសែបមួយ។

275 នាងនិយាយថា "តើគាត់នេះឬ?"

276 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងទេ អូនសម្លាញ់។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ ប៉ុន្តែព្រះមានបន្ទូលថាគាត់នឹងមានយ៉ូសែប ហើយយើងនឹងមានយ៉ូសែប។ ខ្ញុំមិន ខ្វល់ពីអ្វីៗដែលគេនិយាយនោះទេ យើងនឹងមានយ៉ូសែប។ ដ្បិត ជាព្រះ តែមួយ ដែលបានប្រាប់ខ្ញុំពីរការបើកសម្ដែងទាំងអស់ ទ្រង់ប្រាប់ខ្ញុំ*អញ្ចឹង* ទ្រង់មិន ដែល បរាជ័យលើអ្វីឡើយហើយទ្រង់នឹងមិនបរាជ័យឡើយ។"

277 ខ្ញុំបានឡើងទៅរោងម៉ាស៊ីនដើម្បីអធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំបានចាប់ផ្ដើមនៅទីនោះ។ មានពន្លឺបានឈរនៅទីនោះ ពន្លឺព្យួរនៅចន្លោះដើមឈើពីរ បាននិយាយថា "ចូរត្រឡប់ទៅវិញ គឺរកសៀវភៅ" ខ្ញុំបានត្រលប់ទៅរក ព្រះគម្ពីរវិញ ហើយនៅពេលនោះខ្ញុំកំពុងដេកក្នុងឡានរបស់ខ្ញុំ នៅពេលវាកើតឡើង ខ្យល់បានបក់ទៅកន្លែងដែលណាថាន់អង្គុយនិយាយ ទៅដាវីឌ និយាយថា៖ "ចូរទៅប្រាប់

ដាវីឌជាអ្នកបម្រើរបស់យើង ខ្ញុំយកគាត់ពីហ្វូងចៀមនោះ ពីអ្នកផ្តល់ចំណីដល់ចៀមពីរបីក្បាលរបស់ឪពុកវា ហើយខ្ញុំបានធ្វើឱ្យគាត់មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះដូចជាបុរសអស្ចារ្យ។" (មិនមែនទាំងអស់ទេ—គឺឈ្មោះអស្ចារ្យបំផុត) ប៉ុន្តែគ្រាន់តែ*ដូចជា*បុរសអស្ចារ្យ។ មិនដែលធ្វើឱ្យគាត់ដូចប៊ីលីក្រាហាំ ប៉ុន្តែ...ដាក់ឈ្មោះឱ្យគាត់ថា អ្នកដឹងទេ) បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានធ្វើវា ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចអនុញ្ញាតឱ្យគាត់សាងសង់ព្រះវិហារបានទេ ប៉ុន្តែកូនប្រុសរបស់គាត់..."

278 ហើយដូចដែលបាននិយាយចប់ហើយថា "កូនប្រុសរបស់គាត់" អូខ្ញុំអើយ គឺវានៅទីនោះ។

279 ខ្ញុំបាននិយាយថា "យ៉ូសែប?" ត្រឹមត្រូវហើយ។

280 នៅខាងក្រោមផ្ទះដែលខ្ញុំបានទៅ។ ហើយនៅទីនោះ ក្មេងតូចហើយថ្លោសណាស់នាង—...(ក្មេងប្រុសតូច) នាងមិនអាចដើរនៅទីវាលបានទេ។ ខ្ញុំរត់បោះដៃឱបនាងហើយនិយាយថា "អូន! យ៉ូសែបកំពុងមកហើយ។ យ៉ូសែបកំពុងនៅតាមផ្លូវរបស់គាត់។"

281 អ្នកណាម្នាក់ដឹងហើយដោយការវះកាត់ អ្នកមិនអាចអោយទារកធ្លាក់បានទេ។ នោះយប់នោះទារកបានកើតមក បែកទឹកភ្លោះ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។

282 ព្រឹកបន្ទាប់នៅម៉ោង៧ព្រឹក យើងបានទៅដល់មន្ទីរពេទ្យ វេជ្ជបណ្ឌិតបាននិយាយថា "អូ! សេចក្តីមេត្តាករុណា សេចក្តីល្អ"

283 ខ្ញុំបានថើបលានាងហើយនិយាយថា "អូនសម្លាញ់ វាមិនយូរទេយ៉ូសែប នឹងបាននៅទីនេះ។ នាងបោះជំហានទៅ នៅលើតុប្រតិបត្តិការវះកាត់។

284 ពីរបីនាទីក្រោយ គិលានុប្បដ្ឋាយិកាបានចុះមកនិយាយថា "អ្នកជាបងប្រុសប្រាណហាំមែនឬ?"

285 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ"

286 នាងបាននិយាយថា "អ្នកទទួលបានក្មេងប្រុសស្រស់ស្អាតទំងន់៧ ផោន៣អោន"

287 ខ្ញុំបាននិយាយថា "យ៉ូសែបកូនប្រុសប៉ា សូមស្វាគមន៍" បាទ! ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វី? តើវាគឺជាអ្វី? វាមិនត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរថានឹងកើតឡើងនោះទេប៉ុន្តែគឺជាព្រះតែមួយ ព្រះគម្ពីរដែលបានបង្ហាញវាដល់អ័ប្រាហាំ យើង

មិនបានគិតពីការស្លាប់នៃស្បូនរបស់នាងទេ វាមិនអាចទៅរួចតាមវិធីនោះ។ អ្នកមិនរង្គោះរង្គើចំពោះការសន្យារបស់ព្រះតាមរយៈការមិនជឿទេ ប៉ុន្តែអ្នកផ្តល់ ការសរសើរដល់ព្រះថាវាត្រូវតែកើតឡើង! ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលវេជ្ជបណ្ឌិត និយាយអ្វីៗផ្សេងទៀតទេនឹងមកតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ប៉ុន្តែកុំជឿវា ជាជាការភូតកុហករបស់អារក្ស។ បាទលោកពិត។ សេចក្តីជំនឿកើតឡើង រួមជាមួយការប្រព្រឹត្តដើម្បីបង្កើតការសន្យា។ (សូមប្រញាប់។)

288 គ្រាន់តែដូចអ្វីដែលវាបាននិយាយថា "វ៉ាហាបជាស្រីសំផឹង" បានរាប់ជាសុចរិតដោយសារការប្រព្រឹត្ត។ តែហេតុអ្វី? គឺជំនឿរបស់នាង!

289 នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឮថាព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នក" នាងមិនចង់ឃើញទេរបៀបដែលយ៉ូស្វេពាក់សក់របស់គាត់ឬរបៀបដែលគាត់ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់។ នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំយល់ថាព្រះនៅជាមួយអ្នក" អ្វីដែលសំខាន់ នាងត្រៀមខ្លួនរួចរាល់។

290 ដូចគ្នានឹងនិមិត្តពិតនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ (ខ្ញុំនឹងបញ្ចប់បន្តិចទៀតនេះ) និមិត្តពិតពីព្រះថ្ងៃនេះវាជាព្រះបន្ទូលសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។ និយាយថា "និមិត្តទាំងនេះបងប្រុសប្រាណហាំ តើអ្នកយកវាពីណាមក?" មនុស្សជំពប់ដួលនៅទីនោះ។ តើកិច្ចការ២:១៧បាននិយាយថាម៉េច "វានឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយដែលមនុស្សនឹងឃើញការនិមិត្ត មនុស្សចាស់នឹងយល់សប្តិឃើញការជាក់ស្តែង។" ត្រូវឬមិនត្រូវ? នោះជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែង។

291 មែនហើយឥឡូវនេះបើដូច្នោះមែនឃើញទេម៉ាឡាគីជំពូកទី៤និងស្វែង យល់ថាតើវាមិនត្រូវបានសន្យានៅថ្ងៃនេះទេឬ។ តើអ្នកអាចមានជំនឿលើវាដោយ របៀបណា? នេះព្រះគម្ពីរបាននិយាយយ៉ាង ដូច្នេះ!

292 ឥឡូវនេះអ្នកមើលក្នុងលូកា១៧:៣០ហើយអានវា។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ដូចជានៅក្នុងថ្ងៃនៃក្រុងសូដុមនឹងមកដល់ នៅពេលដែលកូនមនុស្សមក។ គឺដូចជានៅក្រុងសូដុំមដែរ។ ឥឡូវនេះ សូមក្រឡេកមើលទីតាំងរបស់ លោកិយថ្ងៃនេះក្រុងសូដុម។ សូមក្រឡេកមើលលោកប៊ីលលីក្រាហាំនិង អូរ៉ាលរ៉ូប៊ឺត សាក្សីពីរនាក់នៅទីនោះធ្វើបន្ទាល់ដល់វិហារនិកាយ។ មួយទៅមេតូឌីស បាទីស្ទនិង ព្រីសប៊ីធីរៀន មួយទៀតទៅពេនទីកុស្ត។ *មួយនេះ*ហើយ*មួយនោះ*។

293 ប៉ុន្តែចាំថា អ័ប្រាហាំមិនបាននៅក្រុងសូដុំមទេ គាត់ត្រូវបានហៅចេញរួចហើយ។ ហើយមានម្នាក់បានស្នាក់នៅហើយនិយាយជាមួយគាត់! ហើយម្នាក់ដែលបានស្នាក់នៅហើយនិយាយជាមួយគាត់ ព្រមទាំងបានបង្ហាញសញ្ញាដល់គាត់។ ពីក្រោយខ្នងរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មានបន្ទូលថាសារ៉ានឹងមានកូន ជាកូនដែលគាត់បានរង់ចាំ។ អាម៉ែន។ ងាកបែរខ្នង។ ហើយគាត់បានហៅទ្រង់ថា "ព្រះអេឡូហ៊ីម"

294 ឥឡូវនេះ ការនេះកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ ពីព្រោះយើងមានសេចក្ដីជំនឿ។ ហើយខ្ញុំដឹងនេះគឺជាព្រះ គឺដោយសារតែបទគម្ពីរផ្សេងទៀតចង្អុលទៅសម័យកាល នេះ។ វិវរណៈ១០ បាននិយាយថា "នៅសម័យកាលនៃសាររបស់ទេវតាទី៧ នៅពេលដែលគាត់ចាប់ផ្ដើមបន្លឺសម្លេងសាររបស់គាត់" មិនមែននៅក្នុងកម្មវិធី ប្រោសឲ្យជាទេ ប៉ុន្តែសារដែលតាមកម្មវិធីប្រោសឲ្យជា។

295 ព្រះយេស៊ូវបានចេញទៅហើយផ្សព្វផ្សាយ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "គាត់បានព្យាបាលមនុស្សឈឺហើយធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ អូ គ្រូវ័យក្មេងនោះ ដែលជាហោរា គាត់គឺជាសមាជិកដ៏អស្ចារ្យ។ យើងចង់បានទ្រង់មកនៅក្នុងពួកជំនុំរបស់យើង"

296 ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃមួយទ្រង់បានក្រោកឈរឡើង ហើយមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនិងបិតារបស់ខ្ញុំគឺតែមួយ" អូខ្ញុំអើយ។ ពួកគេមិនចង់បានទ្រង់ទៀតទេ។ មែនហើយ។ អូ!

297 "លើកលែងតែអ្នកបរិភោគសាច់របស់កូនមនុស្សហើយផឹកព្រះឈាមរបស់ទ្រង់!" ទ្រង់មិនបានពន្យល់ទេ។ បានចែងថា "លើកលែងតែអ្នកបរិភោគសាច់របស់កូនមនុស្សហើយផឹកឈាមរបស់ទ្រង់មិនដូច្នេះទេអ្នកគ្មានជីវិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នកទេ។"

298 ហេតុអ្វី ខ្ញុំស្រមៃថា គ្រូពេទ្យនិងគិលានុប្បដ្ឋាយិកាមួយចំនួនបាននិយាយថា "មិត្តតូចនេះជាបិសាច គាត់ព្យាយាមឱ្យយើងផឹកឈាមរបស់គាត់។" ឃើញទេ ពួកគេមិនបានយល់ទេ។ គាត់បានជ្រាបហើយ។

299 ប៉ុន្តែពួកគេដែលជាសិស្ស ពួកគេប្រហែលជាមិនអាចពន្យល់ពីវាបានទេ ប៉ុន្តែពួកគេបានកំណត់នៅទីនោះហើយជឿថាវាទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អាម៉ែន ដ្បិតវាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យពួកគេដឹង។ បាទមែនហើយ។ ពួកគេបានស្គាល់វា ព្រះគម្ពីរបានប្រកាសអំពីវា។

300 វាអាចសួរខ្ញុំអំពីរឿងនេះ បើអ្នកអាចនិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមានជំនឿជឿជាក់លើនិមិត្តទាំងនេះ នៅពេលដែលមានរឿងមិនពិតជាច្រើនក្លែងបន្លំ?

301 ខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងតូចមួយ ដែលខ្លាំង មួយភ្លែតឥឡូវនេះ។ នៅពេលដែលអ្នកក្លែងបន្លំជាច្រើននៅជុំវិញ សូមចាំបងប្អូនអើយ ពួកគេក៏និយាយផងដែរថាពួកគេគួរតែនៅទីនេះជាមួយគ្នា។ ពិតហើយ ដូចគ្នានឹងគ្រារបស់លោកម៉ូសេដែរ។ លោកម៉ូសេបានចុះដើម្បីអនុវត្តកិច្ចការរបស់ព្រះនៅចំពោះមុខមនុស្ស ហើយមានយ៉ាមប្រេសនិងយ៉ាណេសឈរនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែតើនរណាជាអ្នកដំបូងដែលធ្វើវា? បន្ទាប់មក មានអ្នកផ្សេងទៀតទាំងនេះដែលជាអ្នកក្លែងបន្លំ ពីព្រោះវាត្រូវតែមាន របស់ពិតសម្រាប់ពួកគេក្លែងបន្លំ។ បើពួកគេជាវត្ថុដើម...អាហ្វា។ អត់ទេ បើអញ្ចឹងនោះយើងមិន—មិនបាត់បង់ទេ។ យើងដឹងពីកន្លែងដែលយើងនៅ ឃើញទេ ឃើញទេ ដោយបទគម្ពីរនិងតាមរយៈការបើកសម្តែងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកនៅតែឈរមាំ។

302 "ហេតុអ្វី*បុរសនេះ* គាត់មើលឃើញការជាក់ស្តែងជាដើម។ គាត់ធ្វើ*បែបនេះ* ហើយគាត់រត់ជុំវិញជាមួយប្រពន្ធគាត់។ គាត់ជឿលើព្រះទាំងបីនិងអ្វីៗទាំងអស់នេះ។" វាមិនគួរឱ្យងឿងឆ្ងល់ទេ។ ហើយនេះជារឿងមួយដែលពួកគេមិនអាចក្លែងធ្វើបានគឺៈ ព្រះបន្ទូលទេ! សូមកត់សម្គាល់។ ពួកគេអាចមានរបស់ទាំងអស់នេះ ពួកគេអាចនិយាយភាសាដទៃ ពួកគេអាចស្រែកច្រៀង រាំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ បានដេញអារក្ស។ អ៊ូ—ហ៊ូ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលបានថ្លឹងថ្លែងពួកគេ។ ឃើញទេ? ពិតជាត្រឹមត្រូវ។ នេះជាកន្លែងដែលវាមកដល់។ ដូចលោកម៉ូសេនិងយ៉ាមប្រេស...

ហើយចងចាំថាទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដូចជាយ៉ាមប្រេសនិងយ៉ាណេសបានប្រឆាំងនឹងម៉ូសេ នៅថ្ងៃចុងក្រោយនឹងមានអ្នកក្លែងបន្លំទាំងនេះ រស់ឡើងវិញ នៅលើផែនដីម្តងទៀត" តើទ្រង់មានបន្ទូលអញ្ចឹងមែនអត់? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា អាម៉ែន] មែនហើយ យើងនឹងមានពួកគេ។

303 ប៉ុន្តែការនោះមិនបានធ្វើឲ្យលោកម៉ូសេរង្គើឡើយ។ នៅពេលដែលលោកម៉ូសេបានងាកហើយបានធ្វើការអស្ចារ្យនៅក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នកក្លែងបន្លំឈរនៅទីនេះធ្វើអ្វីៗដូចគ្នា។ នោះក៏មិនអាចបញ្ឈប់គាត់បានឡើយ ក្រែងថា "មែនហើយ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំគួរតែឈប់ប្រសើរជាង ហើយចេញទៅវាលរហោស្ថាន

វិញ។″ គាត់ស្នាក់នៅទីនោះ។ ដើម្បីអ្វី? វាត្រូវបានគេបង្ហាញឱ្យគាត់ដឹង។ ហាលេលូយ៉ា! គាត់បានស្គាល់ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ គាត់បានដឹងថានៅ ទីបំផុតព្រះបន្ទូលនឹងតាមទាន់ពួកគេ។ គាត់បានដឹងថានឹងមានពេលដែល ព្រះបន្ទូលនឹងបង្ហាញខ្លួនវា ហើយពួកគេមិនអាចទៅណាបានទេ។

304 ដូច្នេះខ្ញុំបានដឹងអំពីរឿងនេះ ប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះ ឃើញទេ ថាត្រឹមត្រូវនៅពេលនោះនឹងមក។ នៅពេលដែលការអស្ចារ្យណាមួយដែលព្រះចាត់មកជាការអស្ចារ្យដ៏ពិតប្រាកដ តែងតែជាការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងប្រព័ន្ធទាំងមូល។ បើព្រះជាម្ចាស់ចាត់អ្វីមួយចូលទៅក្នុងក្រុមជំនុំ ហើយប្រព័ន្ធចាស់មិនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទេ ទ្រង់បានបញ្ជូនវាមកដោយឥតប្រយោជន៍ទេ។ ពេលរាជ្យសារចេញទៅ ជាមួយទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យ នោះហើយជារាជ្យសារពិត ចូរធ្វើតាមចុះ។ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានចេញទៅព្យាបាលអ្នកជំងឺ បន្ទាប់មកបានផ្សាយ រាជ្យសាររបស់ទ្រង់ ‶ខ្ញុំនិងព្រះបិតារបស់ខ្ញុំគឺតែមួយ ខ្ញុំជាទ្រង់។″ ឃើញទេ? ឃើញទេ ពួកគេ—ពួកគេមិនជឿទេ។ ពួកគេជឿការអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ‶បើអ្នកមិនអាចជឿខ្ញុំទេ ចូរជឿការអស្ចារ្យទាំងនោះ ដ្បិតពួកគេធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំជានរណា។″ អូខ្ញុំអើយ។ ថ្វាយសិរីល្អ! នរណាជាអ្នកដំបូង? លោកម៉ូសេ! បន្ទាប់មកមានពួកគេជាអ្នកក្លែងបន្លំ។ ប៉ុន្តែការពិតដ៏អស្ចារ្យនៅតែមានដដែលរវាងអ្វីដែលត្រូវនិងអ្វីដែលខុស ពួកគេមិនអាចទទួលរាជ្យសារបានទេ! ពួកគេមិនអាចទទួលយករាជ្យសារ ដែលមិនផិតក្បត់ ដែលមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានទេ។

305 ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ យូដាសអាចធ្វើទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យគ្រប់យ៉ាង។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់បានមកទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ គាត់បានបង្ហាញពណ៌របស់គាត់។ នោះជាអារក្សអាចមកហើយក្លែងធ្វើជាត្រឹមត្រូវរហូតដល់វាមកដល់ព្រះបន្ទូលនេះ ប៉ុន្តែវាមិនអាចទទួលយកព្រះបន្ទូលទាំងអស់បានទេ។ វាអាចនាំយកទាំងអស់ប្រហែលជាដល់ពាក្យមួយដូចជាអេវ៉ាបានធ្វើ ដូចអារក្សបានធ្វើចំពោះអេវ៉ា ប៉ុន្តែវាមិនអាចឆ្លងកាត់ទាំងអស់បានទេ។ ដោយសារតែ...រឿងមួយគត់គឺជារូបកាយទាំងមូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ ព្រះបន្ទូលឥឡូវនេះ។ ក៏មិនអាច...ពួកគេមិនអាចទទួលយករាជ្យសារឥឡូវនេះ ហើយក៏មិនអាចដូចចាមប្រេសនិងយ៉ាណេសដែលយកសាររបស់លោកម៉ូសេ។ ពួកគេមិនអាចធ្វើបានទេ។ ការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេពីការក្លែងបន្លំត្រូវបានបង្ហាញ ឱ្យ

គេស្គាល់ ពីព្រោះពួកគេមិនអាចធ្វើបានតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលបាន បង្ហាញ អោយឃើញថាត្រឹមត្រូវដោយសារពួកហោរាដែលបានចាក់ប្រេងតាំង ឃើញទេ?

306 ពួកគេមិនអាចដើរតាមអ៊ីស្រាអែលបានទេ។ ហេតុអ្វី? ពួកគេជានិកាយ ជាទារកអេហ្ស៊ីប! ពួកគេមិនអាចដើរតាមព្រះបន្ទូលនោះបានទេ។ បើពួកគេធ្វើតាម ពួកគេត្រូវតែចាកចេញពីស្រុកអេស៊ីប។ ទន្លេរនីល អ្វីទាំងអស់ គឺល្អសម្រាប់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនអាចធ្វើតាមបានទេ។ ទោះបីពួកគេអាចក្លែងធ្វើអ្វីដែលលោកម៉ូសេបានធ្វើក៏ដោយ ប៉ុន្តែភាពល្ងីល្ងើរបស់ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ នៅពេលវេលាមកដល់។ បន្ទាប់មក ព្រះជាម្ចាស់ពិតជាបានចាក់បង្ហូរវាមកលើពួកគេ។

307 ដូចគ្នាឥឡូវនេះ! ពួកគេអាចធ្វើការក្លែងបន្លំរឿងគ្រប់យ៉ាង ដែលគ្មានប្រយោជន៍ ក្រៅពីបំផ្លាញអ្វីដែលត្រូវ ហើយកូនដែលជឿគឺដឹងថាជាការពិត។ អ៊ូ—ហ៊ូ។ នៅទីនេះអ្នកឃើញច្បាស់ បន្ទាប់មក ការងារនៃភាពល្ងីល្ងើនៃការក្លែងបន្លំរបស់ពួកគេ។ បើកិច្ចការរបស់អ្នក—បើកិច្ចការរបស់អ្នកគឺជាព្រះបន្ទូលដ៏ពិតហើយបានបើកសម្តែងភាពត្រឹមត្រូវ ដោយជំនឿរបស់អ្នក វានឹងបង្ហាញ ហើយដូចជាការសន្យារបស់ព្រះ នៅក្នុងព្រះបន្ទូលដើមដែលបានសរសេរ។

308 ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "បើខ្ញុំមិនធ្វើការ..." ចូរស្តាប់ដោយយកចិត្តទុក ដាក់ចុះ! "បើខ្ញុំមិនធ្វើ..."សូមឱ្យខ្ញុំបន្ថែមពាក្យនេះទៅក្នុងវា។ "នោះគឺបើខ្ញុំមិនធ្វើការដែលបទគម្ពីរប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំនឹងធ្វើដូច្នេះ...នៅអាយុខ្ញុំ នៅពេលខ្ញុំមក ជាអ្វីដែលព្រះមេស្ស៊ីបានសន្យាថានឹងធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់ យាងមក។ បើអ្វីដែលខ្ញុំធ្វើ បើព្រះជាម្ចាស់មិនបង្ហាញថាព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់បាន មានបន្ទូលថានឹងកើតឡើងទេ បើជីវិតរបស់ខ្ញុំមិនធ្វើអោយព្រះបន្ទូលនោះរស់នៅ ដូចអ្វីដែលបានចែងថានឹងកើតឡើង..." កុំខកខានចំណុចនេះឲ្យសោះ! ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកដឹងពីអ្វីដែលព្រះមេស្ស៊ីបានសន្យាថាត្រូវធ្វើ។ បន្ទាប់មក បើព្រះបន្ទូលដែលបានចែងនោះ វាមិនបើកសម្តែងតាមរយៈខ្ញុំទេ នោះខ្ញុំមិនមែនជាទ្រង់ទេ។" អាម៉ែន! "បន្ទាប់មក សម័យកាលដែលខ្ញុំនិយាយ គឺខុស អ្វីដែលយ៉ូហានបាននិយាយអំពីខ្ញុំគឺមិនពិតទេ។ ហើយបើខ្ញុំមិនមែនជាព្រះ មេស្ស៊ីនោះទេ បើកិច្ចការដែលព្រះមេស្ស៊ីសន្យាថាធ្វើទ្រង់—ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើ 'ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកនឹងលើកពួកហោរាម្នាក់ដូចខ្ញុំដែរ' ហើយមើល អ្នកមិនមានហោរារាប់រយឆ្នាំហើយ បើពួកគេធ្វើការដែលខ្ញុំបានធ្វើដែលព្រះបានសន្យា បើពួកគេមិនបានបង្ហាញនៅក្នុង

ជីវិតបច្ចុប្បន្នរបស់ខ្ញុំ បន្ទាប់មកខ្ញុំមិនមែន ទ្រង់ទេ។ តែបើព្រះបន្ទូលបានសន្យា នៃយុគសម័យនេះ ត្រូវបានបើកសម្ដែងនៅ ក្នុងខ្ញុំ បន្ទាប់មកខ្ញុំគឺជាទ្រង់ហើយ ការសន្យាគឺមក រកអ្នក។” អូខ្ញុំអើយ មិនបានឃើញថាតើវាអាចមានចំនួនប៉ុន្មាន! “បើការសន្យាមិន...” អូ!

309 “បើសិនជាសេចក្ដីសន្យានៅថ្ងៃនោះត្រូវបានសម្ដែងនៅក្នុងពន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំ” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំគឺជាទ្រង់។ ដូច្នេះបើអ្នកពិបាកជឿថាខ្ញុំជានរណា នោះចូរមើលការប្រព្រឹត្តដែលបានសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃនេះចុះ។” អាម៉ែន! “មើលទៅ កាន់ការប្រព្រឹត្តដែលបានសន្យា។ បើការណាមួយមិនត្រូវបានបំពេញ នៅក្នុងខ្ញុំទេ នោះសូមកុំជឿខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកខុស។ អ្នកមិនអាចជឿខ្ញុំបានទេ គ្រាន់តែ មើលទៅអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែងថានឹងកើតឡើងនៅសព្វថ្ងៃនេះ។ បើវាមិនកើត ឡើងទេ នោះវាមិនត្រឹមត្រូវទេ។ បើរឿងមិនពិតទាំងនេះមិននៅទីនេះ នោះរឿង ទាំងអស់នេះនិងអ្វីដែលត្រូវបានរំពឹងថានឹងកើតឡើង។ បើវាមិននៅទីនេះ ទេនោះ គឺខ្ញុំខុស។ ប៉ុន្តែបើកើតដូច្នោះមែន” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “នោះខ្ញុំគឺជាទ្រង់ ហើយ។” អាម៉ែន! “ខ្ញុំគឺជាទ្រង់ដែលត្រូវបានសន្យាថានឹងមក”

អូ ខ្ញុំអើយ កិច្ចការដដែលដែលត្រូវបានសន្យានៅក្នុងសម័យកាលរបស់ទ្រង់ បានបង្ហាញការពិតថាទ្រង់គឺជាព្រះមេស៊ី។ តើអ្នកមិនជឿទេឬ? [ក្រុមជំនុំនិយាយ ថាអាម៉ែន—Ed]

310 មែនហើយ ឥឡូវនេះបងប្អូនអើយ បើការប្រព្រឹត្តរបស់លូកាជំពូក១៧ និង គម្ពីរខ៣០ គឺជាការសន្យារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មុនពេលការយាងមក ម្ដងទៀត លោកិយនេះនឹងត្រលប់ដូចជាក្រុងសូដុំម ហើយអ្នកនាំសារនឹងចេញទៅ ហើយអ្វី ៗនឹងត្រូវបានធ្វើយ៉ាងពិតប្រាកដ។ បើវាមិនកើតឡើងទេ នោះសុំកុំជឿខ្ញុំ ថាខ្ញុំបាន ប្រាប់អ្នកពីសេចក្ដីពិត។ ប៉ុន្តែបើវាកំពុងកើតឡើង នោះចូរជឿថាវាគឺ ជាទ្រង់ “នៅ ថ្ងៃនោះកូនមនុស្សនឹងលេចមក” អាម៉ែន! កូនមនុស្សនឹងលេចមក ក្នុងរូបកាយ ជាសាច់ឈាម អ្នកទាំងអស់គ្នាដែលជាក្រុមជំនុំ គឺដូចកាលពីមុន នៅថ្ងៃនៃក្រុង សូដុមដែលជាក្រុមមួយដែលឃ្លាតឆ្ងាយពីពួកគេទាំងអស់ ដោយបានជឿសេចក្ដី សន្យានៃព្រះ។ សូមថ្វាយសិរីល្អ!

311 បន្ទាប់មក កិច្ចការដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងតែធ្វើនៅសព្វថ្ងៃនេះ តាមរយៈនិមិត្តមិនដែលបរាជ័យ ការសន្យាមិនដែលបរាជ័យ រាល់ទីសំគាល់របស់

ពួកសាវកដែលបានសន្យាព្រះគម្ពីរ នៃគម្ពីរម៉ាឡាគី៤ ហើយ អូ វិវរណៈ១០:៧ ទាំងអស់កំពុងតែត្រូវបានកើតឡើង បានបំពេញ ហើយត្រូវបានបង្ហាញដោយ វិទ្យាសាស្ត្រគ្រប់វិធីទាំងអស់។ ហើយបើខ្ញុំមិនបានប្រាប់អ្នកពីការពិតទេ នោះរឿង ទាំងនេះនឹងមិនកើតឡើងទេ។ ប៉ុន្តែបើខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីសេចក្តីពិត នោះវានឹង បញ្ជាក់ថាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីសេចក្តីពិត។ ទ្រង់នៅតែដូចគ្នាកាលពីម្សិល មិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត ហើយការលេចចេញពីព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ កំពុងចាប់ កូនក្រមុំ។ សូមឱ្យសេចក្តីជំនឿ និងការបើកសម្តែងបានធ្លាក់ចូលក្នុង ចិត្តរបស់អ្នក ថា "*នេះជា*ពេលវេលា"

ឥឡូវសូមយើងអធិស្ឋាន។

312 ព្រះអង្គជាទីស្រលាញ់ ដែលបានបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងសាច់ឈាមជា មនុស្សក្នុងអង្គព្រះយេស៊ូព្រះគ្រីស្ទ ដែលបានរស់ពីសុគតឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី យោងទៅតាមបទគម្ពីរ ហើយបានឡើងទៅស្ថានខ្ពស់ ហើយចាត់ពួកសិស្ស អោយទៅឯលោកិយទាំងមូល ហើយបានមានបន្ទូលថា "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹង តាមដល់អស់អ្នកដែលជឿ"

313 ព្រះជាម្ចាស់អើយ ចំពោះពួកជំនុំពេនទីកុស្តនៃសព្វថ្ងៃនេះ ការស្តារឡើងវិញ នៃអំណោយទាន សូមឲ្យបុរសទាំងនោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រហែលជាពួកគេ ខ្លះ មានវត្តមាននៅទីនេះ ឯអ្នកខ្លះក្នុងចំណោមពួកគេបានស្តាប់កាសែតនៅ ជុំវិញ លោកិយទាំងមូល សូមឱ្យពួកគេដឹងថានេះគឺជាការហៅចេញរបស់កូនក្រមុំ មិនមែនជាសាររបស់ពេនទីកុស្តទេ។ សាររបស់ពួកពេនទីកុស្ត គឺដើម្បីស្តារ អំណោយទានត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ប៉ុន្តែនេះគឺជាការហៅចេញនៃកូន ក្រមុំ ជាសារមួយផ្សេងទៀតដែលត្រូវមកមុនពេលក្រុងសូដុមត្រូវដុតម្តងទៀត។ សូមឱ្យពួកគេយល់ ព្រះជាទីស្រឡាញ់អើយ។ ជំនឿខ្ញុំជឿរឿងនេះពីព្រោះវាត្រូវ បាន បង្ហាញឱ្យឃើញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់តាមរយៈព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ ហើយបានសម្តែងភាពត្រឹមត្រូវហើយបង្ហាញដល់លោកិយទាំងមូល។ ពិតប្រាកដ ណាស់ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងមនុស្សភាគតិចតែងតែជាក្រុមរបស់ ទ្រង់។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា "កុំខ្លាចអី ក្រុមតូចអើយ វាជាព្រះហឫទ័យ ព្រះវបិតារបស់ អ្នក ដែលបានប្រទានអាណាចក្រនេះដល់អ្នក។"

314 ដូច្នេះ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា មនុស្សនឹងមើលឆ្ងាយពីបញ្ហារបស់ពួកគេ ហើយសម្លឹងពីអ្វីដែលពួកគេអាចគិតថាត្រឹមត្រូវ ហើយមើលទៅបទគម្ពីរ។ ហើយដូចបាននិយាយកាលពីយប់មិញ សូមឱ្យមនុស្សនៅទីនេះគិតដូច មហាក្សត្រិយានីបានធ្វើនៅក្នុងថ្ងៃនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំនៃបាប៊ីឡូន នាងបាន និយាយថា "មានបុរសម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលមានឈ្មោះថា 'ដានីយ៉ែល' គឺស្ថិតនៅក្នុងនគររបស់បិតាអ្នក។ (ឪពុករបស់ពួកពេនទីកុស្ត គឺនៅក្នុងនគរ របស់ទ្រង់។) ហើយគាត់គឺជាអ្នកបើកសម្តែងរាល់ការសង្ស័យ។"

315 ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលមាននៅក្នុងពួកពេនទីកុស្ត ជានគរដែលលោកម៉ាទីនលូធើនៅ របស់ចនវេសលីហើយនិង—ហើយទៅដល់ចនស៊ីធនិង អាលីសាន់ឌើខាមបែល និងតាមសម័យកាលនីមួយៗ។ ទ្រង់ជាអ្នករំលាយ ជាអ្នកបើកសម្តែងគំនិតមនុស្សនៅថ្ងៃ របស់លូធើរ ក្នុងបុរសម្នាក់នោះថា "មនុស្សសុចរិតរស់នៅដោយជំនឿ។" ពួកមេតូឌីសទ្រង់បានរំលាយរាល់ការសង្ស័យទាំងអស់គឺថា "ពួកគេគួរតែ—ពួកគេគួរតែត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធ។" ហើយទៅសម័យកាលពួកពេនទីកុស្ត ពួកគេបាននិយាយភាសាដទៃ បានបើកសម្តែងពីព្រះវិញ្ញាណតាមរយៈព្រះការ ប្រោសឲ្យជា និងអ្វីៗផ្សេងទៀតវាបានរំលាយរាល់ការសង្ស័យទាំងអស់ នៅក្នុងចិត្តនៃពួកពេនទីកុស្ត។ ប៉ុន្តែ ឱព្រះអង្គអើយ ពួកគេជានិកាយ។ ពួកគេបានចេញទៅក្រៅដើម្បីទទួលយកគំនិតរបស់មនុស្ស។ ដូច្នេះ ឥឡូវនេះនៅពេលដែលកូនក្រមុំត្រូវបានត្រាស់ហៅ ដូចជាទ្រង់បានសន្យា វានៅទីនេះក្នុងបទគម្ពីរ បាបអានវាចំពោះលោកិយ ពីមួយយប់ទៅមួយយប់ ហើយយើងមើលវាដោយភ្នែករបស់យើង។ ព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យវាអាចរំលាយ ការសង្ស័យនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស។ សូមឱ្យពួកគេរត់គេចទៅរកបុត្រាដែល បើកចំហ ដែលទុំ ដែលត្រូវនាំយកទៅធ្វើជាពូជមិនត្រូវដូចជាសំបក ដែលទុកចោលហើយត្រូវបានដុតបំផ្លាញឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេអាចក្លាយជាពូជល្អ នៅយប់នេះ។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

សូមអរគុណចំពោះការយកចិត្តទុកដាក់របស់លោកអ្នក។ សូមឱ្យព្រះដោះស្រាយជាមួយដួងចិត្តរបស់អ្នក។

316 ឥឡូវនេះ តើអ្នក...យើងមានប័ណ្ណអធិស្ឋាន។ ឥឡូវយើងចែកទៅហើយត្រូវចំណាយពេលប្រហែលជា២០នាទីសម្រាប់អធិស្ឋាន។ យើងចង់តម្រង់ជួរ សូម

ប្រញាប់ឡើងហើយឆ្លងកាត់វេទិកាហើយអធិស្ឋាន។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដឹងពីចំនួនកាតប៉ុន្មានទេដែលត្រូវបានចែកអោយ។ ខ្ញុំមិនដែលសួរប៊ីលលី សោះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយថា "តើអ្នកបានផ្តល់កាតឱ្យ...ចូរចុះទៅទីនោះ ហើយចែកកាតអធិស្ឋានចុះ។" ហើយគាត់បានត្រឡប់មកវិញហើយនាំយកម្តាយរបស់គាត់និងខ្ញុំហើយនិងពួកគេ។ មុននេះមួយភ្លែត។ ឥឡូវខ្ញុំ—ខ្ញុំបានធ្វើ...

317 តើអ្នកចាប់ផ្តើមពី១០០ចុះមក១ឬពី១ឡើងទៅ១០០ឬក៏យ៉ាងម៉េច? ប្រងប្រុសប៊ីលលីប៉ូលនិយាយថា "ពី១ទៅ១០០"—។]មួយទៅមួយរយត្រឹមត្រូវហើយ។

318 សូមលើកប័ណ្ណអធិស្ឋានលេខ១។ បើអ្នកមានសូមលើកដៃឡើងដូច្នេះ ខ្ញុំអាចមើលឃើញអ្នក។ បើអ្នកមិនអាច...បើអ្នកអាចក្រោកឈរឡើងបាន... បើអ្នកមិនអាចឈរបានយើងនឹងគ្រាអ្នក។ កាតអធិស្ឋានលេខមួយសូមប្រញាប់។ អ្នកណាមានកាតនោះ? តើនិយាយថាម៉េច? កាតអេលេខមួយ។ (សូមអភ័យទោស) លេខ...ស្ត្រីនៅទីនេះតើអ្នកមានកាតនោះឬ? សូមមកទីនេះ ស្ត្រីអើយតើអាចមកបានទេ? កាតអេលេខពីរ។ តើអ្នកមានវាទេ តើនរណាម្នាក់មាន? លើកដៃរបស់អ្នកអោយលឿន។ ស្ត្រីនៅទីនេះសូមមក។ លេខបី។ មានកាតទេ? តើអ្នកមានប័ណ្ណទេ? អ្នកទាំងអស់គ្នាគ្មានកាតណាមួយ ទេឬ? អូ? មិនអីទេ អ្នកមិនចាំបាច់មានទេវា។ កាតអេបី បួន ប្រាំ។ មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ។ ឃើញទេមានមួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ។ មួយ...ពួកគេនៅទីនេះ... ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់។ មិនអីទេ គ្រាន់តែតម្រង់ជួរ គ្រាន់តែចាប់ផ្តើមតម្រង់ជួរ។

319 ឥឡូវនេះ បើអ្នកមិនអាចមកបានទេ សូមគ្រវីដៃរបស់អ្នក ដូច្នេះពួកគេអាចគ្រាអ្នកបាន។ ខ្ញុំបានសួរមនុស្សទាំងនេះនៅទីនេះដែលមិនមានកាត...មិនចាំបាច់មានវាទេខ្ញុំគ្រាន់តែសួរអ្នកប៉ុណ្ណោះ។ ឥឡូវនេះមើល អ្នក—អ្នកពិការនៅទីនេះ ខ្ញុំស្មានថាគាត់ត្រូវតែមកមុនគេ" ពីព្រោះគ្រាន់ ខ្ញុំទើបតែប្រាប់គាត់ថា "មកប្រញាប់។" ឥឡូវនេះ អ្នកមិនចាំបាច់មានកាតទេបើអ្នកមានជំនឿដូចខ្ញុំ បានបង្រៀន។ ឃើញទេ បើវាត្រូវបានបើកសម្តែងដល់អ្នក។ តែបើវាមិនត្រូវបាន បើកសម្តែងទេ មិនថាអ្នកនៅក្នុងជួរនៃការអធិស្ឋានរាប់សិបដង វានឹងមិនជួយអ្វី បន្តិចសោះដល់អ្នក។ អ្នកដឹងទេ? តើអ្នកជឿទេ? ឃើញទេ? ខ្ញុំអាចអធិស្ឋាន ខ្ញុំខំអស់ពីសមត្ថភាពដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ទាំងលុតជង្គង់ហើយដាក់ដៃលើអ្នក ចាក់ប្រេងលើអ្នកឬអ្វីដែល

អ្នកចង់បាន ហើយអធិស្ឋាន។ ដរាបណាព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារ...ព្រះគុណ បង្ហាញថានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកថា "វាចប់ហើយ" បន្ទាប់មកវានឹងរួចរាល់។ អ្នកមិនចាំបាច់នៅក្នុងជួរអធិស្ឋាន ឬកន្លែងណាក៏ដោយ ទោះជាយ៉ាងណាវារួចរាល់ហើយ។

320 ត្រូវហើយ បួន...មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់ ដប់មួយ ដប់ពីរ ដប់បី ដប់បួន ដប់ប្រាំ។ មិនអីទេ ដប់ប្រាំមួយ ដប់ប្រាំពីរ ដប់ប្រាំបី ដប់ប្រាំបួន ដប់ប្រាំពីរ ម្ភៃ។ តើមាននរណាម្នាក់ដែលខ្ញុំហៅ ហើយមានកាត់តែមិនអាចក្រោកឈររួចឬទេ? លើកដៃរបស់អ្នកឡើង មានកាតតែមិនអាចក្រោកឈរឡើងបាន។ មិនអីទេ។

...គ្រាន់តែជឿតាម

ខ្ញុំអាចមើលឃើញក្មេងកំសត់អាណាយ៉ានណេកំពុងអង្គុយលេងរាល់យប់នោះជិតដល់ពេលមួយ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានភាពស្ងប់ស្ងាត់និងការគោរពដូចអ្នកដឹងហើយ។

...គ្រាន់តែជឿតាម

ឥឡូវនេះ កាតអធិស្ឋានពីមួយទៅដប់ប្រាំ ខ្ញុំជឿថាវាអញ្ចឹង។

...គ្រាន់តែជឿតាម

ពួកគេមានមនុស្សច្រើននៅទីនេះ ដូច្នេះសូម—សូមចាប់ផ្តើម។ តើអ្នកនិយាយថាម៉េច?

...អាចទៅបាន...

321 មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់...ឥឡូវ អ្នកកំពុងមានគ្នាច្រើនពេក។ លើសពីអ្វីដែលយើងបានហៅទៅទៀត។ វាមិនអីទេ។ ឈរនៅកន្លែងរបស់អ្នកចុះ។ កុំឲ្យនរណាម្នាក់គ្រាន់តែ...អ្នកនឹង ទទួលបាន...អ្នកនឹងបានអធិស្ឋានឲ្យ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែ...ឃើញទេ សូមរង់ចាំរហូត ដល់ពួកគេហៅលេខរបស់អ្នក។ បន្ទាប់មក អ្នកដឹងទេយើង—យើងមិនអាច ឈរច្រើនពេកទេនៅទីនេះ។ បើព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើអ្វីមួយ អ្នកបានបិទពីមនុស្ស ហើយពួកគេអ្នកមិនអាចមើលឃើញវាបានទេ អ្នកឃើញទេ។ សូមព្រះប្រទានពរ។

ឥឡូវសូមអធិស្ឋានសម្រាប់កន្សែងដៃទាំងនេះ នៅពេលពួកគេបានត្រៀមរួចរាល់។

322 ព្រះអង្គជាទីស្រលាញ់ កន្សែងដៃដាក់នៅទីនេះដែលបានមកពីអ្នកជំងឺ និងអ្នករងទុក្ខ។ ជំនឿដែលយើងទើបនឹងនិយាយអំបាញ់មិញនេះ ព្រះអង្គអើយ! ទូលបង្គំចាំថា ទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរយូដាស "មានជំនឿដោយស្មោះត្រង់តស៊ូដើម្បីប្រគល់ទៅពួកបរិសុទ្ធ។" ហើយពីរាងកាយរបស់ពួកបរិសុទ្ធពួកគេបានយកកន្សែងដៃ មិនមែនដោយសារពួកគេជាមនុស្សពិសេសទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែពួកគេជាមនុស្សដែលជឿ។ ពួកគេជាមនុស្សមានចិត្តរាបទាប ដូចជាយើងដែរ។ ពួកគេនិយាយថា "អេលីយ៉ាគឺដូច្នោះដែរ គាត់បានអធិស្ឋាន ដោយស្មោះថានឹងគ្មានភ្លៀង។" ហើយ ព្រះជាម្ចាស់អើយ គាត់បានអធិស្ឋាន *បែបនោះ*ក៏ដោយសារតែចង់ឲ្យមនុស្សប្រែចិត្ត។ ទ្រង់បានបង្ហាញឱ្យគាត់អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ តាមរបៀបនោះ ដើម្បីបំពេញនូវព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ គ្មានការសង្ស័យទេដែលទ្រង់បានបង្ហាញនិមិត្តដល់ហោរា។ ហើយនៅយប់នេះ ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សទាំងនេះ ដើម្បីឱ្យបានជាសះស្បើយ។ ទូលបង្គំមិនមែនជាអេលីយ៉ាទេ គាត់ត្រូវបាននាំយកទៅស្ថានសួគ៌ តែជីវិតរបស់គាត់ហើយព្រះវិញ្ញាណនៅតែមាន។ ដូច្នេះយើងអធិស្ឋាន ថាទ្រង់នឹងសព្វព្រះទ័យនិងការអធិស្ឋានរបស់រាស្ត្រទ្រង់។ ហើយសព្វព្រះទ័យដល់យើងទាំងអស់គ្នានៅពេលដែលយើងអធិស្ឋាន ចំពោះកន្សែងដៃនេះ នៅពេលវាបានដាក់លើអ្នកជំងឺនោះនឹងបានជាសះស្បើយ។

323 យើងដឹងថា ព្រះវរបិតាអើយ យើងគឺជាជំនាន់—មនុស្សស្លាប់។ យើងកំពុងធ្វើដំណើរ...ប្រឈមមុខ—នឹងភាពអស់កល្ប។ លោកិយបានទៅដូចជាឆ្កួត។ ឃាតកម្ម ក្មេងស្រីតូចៗត្រូវគេកាប់ជាបំណែកៗ និងត្រូវគេបំផ្លាញ។ បុរសទុកសក់វែងដូចជាស្ត្រី ស្ត្រីដូចជាបុរសដែរ ពួកគេធ្វើឱ្យខូចអាក្រក់។ កំណើនកំពុងស្លាប់។ លោកិយកំពុងស្លាប់។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគួរអោយគោរព។ ព្រះវិហារកំពុងស្លាប់។

324 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមនាំមកនូវជីវិត។ នាំមកនូវជីវិត ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ជីវិតនៃសេចក្តីជំនឿ។ សូមបង្ហាញដល់មនុស្សទាំងនេះព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំអាចត្រឹមតែអធិស្ឋានហើយដាក់ដៃលើពួកគេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់តែមួយដែលអាច ព្យាបាល

ពួកគេបាន ហើយមានតែព្រះអង្គទេដែលអាចប្រោសពួកគេបាន។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងឆ្លើយតប ព្រះវរបិតាអើយ ដល់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ សូមទ្រង់ប្រទានមក ដោយដៃទូលបង្គំបានដាក់លើពួកគេ ទូលបង្គំសូមដោយ អស់ពីចិត្ត។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមទ្រង់ប្រោសមនុស្សទាំងនេះ ឲ្យជាសះស្បើយ។ អាម៉ែន។

325 ឥឡូវនេះ តើមេក្រូនេះនៅឮឬទេបងប្អូន? ឥឡូវអ្នកលឺហើយមែនទេ? អ្នករាល់គ្នាស្តាប់ឮទេ? សូមលើកដៃឡើង។ មិនអីទេ។ ឥឡូវនេះ ដូចម្តេចឬមួយផ្សេងទៀត បេះដូងរបស់ខ្ញុំមានទៅកាន់មនុស្សទាំងនេះនៅទីនេះ ដែលអង្គុយនៅទីនេះក្នុងកៅអី និងរទេះរុញទាំងនេះ...ពួកគេថែមទាំងមិនបាន ទទួលកាតអធិស្ឋានទៀតផង។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ មើលបងប្រុសអើយ ឃើញមនុស្សទាំងនេះទទួលបានប័ណ្ណអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែនោះមិនមានន័យថាពួកគេ ត្រូវបានប្រោសឲ្យជានោះទេ។ មនុស្សដែលកំពុងអង្គុយនៅក្នុងទស្សនិកជននេះ ប្រហែល—នោះ—មិនមានន័យថាពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេនឹងត្រូវបានជាសះ ស្បើយនោះទេ។ នោះ—មិនបាននិយាយថា—ថាពួកគេនឹងឬនឹងមិនជានោះទេ។ វាអាស្រ័យលើជំនឿរបស់ពួកគេលើព្រះ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដឹងថាវា ជាការពិតទេ? ទាំងអស់នោះ គ្រាន់តែជាជំនឿរបស់ពួកគេលើព្រះប៉ុណ្ណោះ។ មែនហើយ តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដឹងថាវាជាការពិត? មិនថាអ្នកកាន់ភ្ជាប់បែប ណាក៏ដោយឬតើអ្នកល្អឬអាក្រក់ប៉ុណ្ណា លើកលែងតែព្រះគុណរបស់ព្រះធ្លាក់ ចូលក្នុងបេះដូងអ្នក មិនដូច្នោះទេអ្នកនឹងមិនជាឡើយ។ ឥឡូវនេះ តើមានមនុស្សប៉ុន្មានដឹងថាព្រះបានធ្វើវា បានធ្វើវារហូតមក ទាំងការអស្ចារ្យ និងសេចក្តីសញ្ញានិងភាពអស្ចារ្យ? ហើយឥឡូវនេះ អ្នកបានមកនៅយប់នេះ ដោយឈរនៅក្នុងជួរនេះ មិនមែនដោយសារព្រះបានជ្រើសរើសអ្នកឱ្យឈរនៅ ក្នុងបន្ទាត់នេះទេ។ អ្នកទើបតែទទួលបានប័ណ្ណអធិស្ឋាន គ្រាន់តែបានកើតឡើង នៅកន្លែងរបស់អ្នកនៅ [បាត់សម្លេង កាសែត—Ed។]

326 នីតិវិធីគឺពិតជាដូចបងប្រុសដ៏គួរឲ្យគោរពរបស់ ខ្ញុំឈ្មោះគើហ្វលស៊ើរនៅទីនេះគាត់បានចាប់ផ្តើមព័ន្ធកិច្ចរបស់គាត់ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។ [ចំណុច ទទេ នៅ លើ ខ្សែអាត់—Ed] ...ដោយជំនឿលើព្រះ ជឿព្រះ ជឿថាព្រះបាន ប្រោសអ្នក ជម្ងឺដោយ ជំនឿ។ ហើយទ្រង់មិនដែលផ្លាស់ប្តូរទេ ប៉ុន្តែព្រះបានបន្ថែមនៅ

ថ្ងៃចុង ក្រោយនេះ គឺអំណោយដែលទ្រង់បានសន្យា។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើវា...មិនមែន ទ្រង់ ត្រូវតែធ្វើនោះទេ ប៉ុន្តែដោយសារទ្រង់បានសន្យា។ ហើយបើទ្រង់ បានសន្យា បន្ទាប់មកទ្រង់ត្រូវតែធ្វើវា។ ពីព្រោះទ្រង់ត្រូវតែរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ ទ្រង់។

327 ហើយទ្រង់បានសន្យានឹងអ្នកដូចគ្នានោះគឺ "បើអ្នកជឿនោះវានឹងកើតឡើង" បើអ្នកមិនជឿវាទេ វានឹងមិនកើតឡើងទេ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើឱ្យអ្នកជឿទេ ហើយអ្នកក៏មិនអាចធ្វើឱ្យខ្លួនអ្នកជឿបានដែរ។ ព្រះត្រូវតែប្រគល់វាអោយអ្នក។ វាជាអំណោយរបស់ព្រះដែលអ្នកជឿ។ មិនមែនជំនឿរបស់អ្នកទេ ជានឿរបស់ ព្រះ។ ជំនឿបញ្ញារបស់អ្នកអាចជឿថាវាល្អ ប៉ុន្តែលើកលែងតែសេចក្ដីជំនឿរបស់ព្រះ បានធ្លាក់ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក...ឃើញទេ សេចក្ដីជំនឿបញ្ញារបស់អ្នកអាចធ្វើទៅបាន ធ្វើវាទៅ។ ហើយគ្រាន់តែជឿវាដោយអស់ពីដួងចិត្តរបស់អ្នករហូតដល់ព្រះ ជាម្ចាស់បានបើកសម្ដែងវាដល់អ្នកហើយ។ ឃើញទេ? ចូរបន្តជឿរហូតដល់ព្រះ បង្ហាញវា។ ប៉ុន្តែរហូតដល់ទ្រង់បានបង្ហាញវា...

328 អ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ តើអ្នកនិយាយអ្វីនៅទីនោះ?"

329 "មែនហើយ!" ព្រះបានបញ្ជូនហោរាម្នាក់ទៅឯហេសេគាហើយប្រាប់គាត់ថា "'អ្នកនឹងមិនងើបពីគ្រែនោះបានទេ' **នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**។ 'អ្នកនឹងស្លាប់នៅលើគ្រែនោះ។'" ហ្នឹងហើយ?

330 ប៉ុន្តែហោរានោះបានបែរមក...ឬស្ដេចនោះបែរមុខទៅជញ្ជាំង គាត់ស្រែក អួលទាំងទឹកភ្នែកថា "ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំត្រូវការពេលដប់ប្រាំឆ្នាំទៀត។ ឱព្រះ អម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ព្រះសណ្ដាប់ទូលបង្គំផង" ឥឡូវនេះ ស្ដេចគឺអស្ចារ្យ ជាងមនុស្សទាំងអស់នៅលើលោកិយនៅក្នុងនយោបាយ ប៉ុន្តែហោរាបានធំនៅក្នុង ព្រះនេត្ររបស់ព្រះ។ នោះគឺជាស្ដេចរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ប៉ុន្តែវាជាហោរារបស់ព្រះ។ ដូច្នេះ ព្រះបានបង្ហាញឱ្យហោរាយក...ស្ងោរ... [បាត់សម្លេង—ការសែត] អ្នកដឹងទេ អ្នកយល់ទេ?

331 ឥឡូវនេះ អ្នកប្រហែលជាយល់ហើយ ពីព្រោះខ្ញុំបានអធិប្បាយព្រះគម្ពីរ នៅទីនេះ "ដូចនៅក្នុងថ្ងៃនៃក្រុងសូដុមដែរ នោះកូនមនុស្សនឹងយាងមកម្ដងទៀត" នៅក្នុងថ្ងៃដែលក្រុមជំនុំកំពុងត្រូវបានបើកសម្ដែងឱ្យស្គាល់? អត់ទេ! "នៅថ្ងៃដែលកូនមនុស្សលេចមក" អ្វីដែលត្រូវបាន*លេចមក*? បើកសម្ដែងឱ្យគេស្គាល់! ត្រូវ

ហើយបើកសម្តែង! ថ្ងៃដែលកូនមនុស្សបានបើកសម្តែង វានឹងជាថ្ងៃ ដូចជា ក្រុងសូដុមនិងកូម៉ូរ៉ាដែរ។ តើវាត្រូវទេ?

332 ឃើញទេ តើមានអ្វីកើតឡើង។ ពួកគេមានអ្នកនាំសារសំខាន់ពីរចុះនៅទីនោះនៅក្រុងសូដុំមនិងកូម៉ូរ៉ា ពីព្រោះមានក្រុមមួយជាពួកគ្រីស្ទានមិនក្តៅមិនត្រជាក់នៅទីនោះ។ តើវាត្រូវទេ? ហើយពួកគេមានអ្នកនាំសារសំខាន់ៗពីរ (ឥឡូវស្តាប់អោយបានច្បាស់) នៅក្រុងសូដុមនិងកូម៉ូរ៉ា បានផ្សព្វផ្សាយ ព្រះបន្ទូល។ ប៉ុន្តែម្នាក់ក្នុងចំនោមពួកគេដែលឈរនៅទីនេះជាមួយក្រុមអ័ប្រាហាំ ត្រូវហើយ?

333 ឥឡូវនេះមើល! យើងមិនដែលមាននៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ក្រុមជំនុំឡើយមានអ្នកនាំសារជាសកលដល់ក្រុមជំនុំដែលឈ្មោះរបស់គាត់បានបញ្ចប់ដោយ ហ—ា—ំរហូតមកដល់ពេលនេះ:ក្រ—ា—ហ—ា—ំដែលមានអក្សរ ចំនួន៦គឺ ក្រ—ា—ហ—ាំ។ ប៉ុន្តែ អ័ប្រាហាំឈ្មោះត្រូវបានសរសេរ អ—័—ប្រ—ា—ហ—ាំអក្សរ៧។ ឃើញទេ? ដូច្នេះក្រុមជំនុំជាសកលតែងមានឈ្មោះរបស់មនុស្សប្រាំមួយអក្ស ជាអង្គការដែលមនុស្សបង្កើត តែបានទទួលអ្នកនាំសាររបស់ពួកគេ។ ពួកគេមាន សាន់ហ្គីរ ម៉ូឌី ហ្វីននី ណុក កាល់វិន ជាដើម ប៉ុន្តែមិនដែលមាន "ហ—ា—ំ" ឡើយ។ តើវាត្រូវទេ? ប៉ុន្តែពួកគេបានទទួលវាហើយគាត់គឺជាអ្នកនាំសារដែលត្រូវបានបញ្ជូនមកពីព្រះ ហើយគាត់កំពុងតែធ្វើឱ្យពួកគេមានកំផែងជញ្ជាំងដូចដែលគាត់អាចធ្វើបាន "ចេញពីទីនេះ! ចង់ប្រែចិត្តឬក៏ចង់វិនាសទៅ!

334 ប៉ុន្តែសូមចាំថា អ្នកដែលបានរើសតាំងដែលបានតំរូវទុកជាមុននិងមាន កិច្ចព្រមព្រៀងមុន។ ជាអ័ប្រាហាំនិងក្រុមរបស់គាត់ក៏មានអ្នកនាំសារផងដែរ។ អ៊ូ—ហ៊ូ។ មើលអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ។ ទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវសញ្ញាថា ពេលវេលាជិតដល់ហើយដែលភ្លើងនឹងឆេះ។ ឥឡូវនេះ យើងកំពុងរកមើលភ្លើង អាតូមិកគឺជាកំហឹងរបស់ព្រះ។

335 ឥឡូវនេះ អ្នកនាំសារនោះបានធ្វើអ្វីមួយ។ ទ្រង់មានបន្ទូលពីស្ត្រីម្នាក់ដែលទ្រង់បានបែរខ្នងដាក់ ហើយបានប្រាប់នាង—ហើយបានប្រាប់នាងពីអ្វីដែលនាងនៅសង្ស័យពីអ្វីដែលទ្រង់កំពុងមានបន្ទូលប្រាប់ពីស្ថានភាពរបស់នាងនិងអ្វីដែលបានកើតឡើងថានឹងកើតឡើង។ តើវាត្រូវទេ? តើទ្រង់បាននិយាយថាកូនមនុស្ស

នឹងបង្ហាញអង្គទ្រង់តាមរបៀបដូចគ្នានៅថ្ងៃនោះ? អញ្ចឹង តើអ្នកជឿថានោះ ជាការពិតទេ?

មែនហើយ ស្ត្រីម្នាក់ឈរនៅទីនេះ...

336 ហើយនៅក្នុងសហជីពដែលមើលមិនឃើញ នៃក្រុមជំនុំកូនក្រមុំព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនាំសារគឺនៅទីនេះ ដែលជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។

337 ឥឡូវនេះ ទ្រង់គ្រាន់តែនិយាយតាមរយៈហោរារបស់ទ្រង់។ ព្រះគម្ពីរបានចែងយ៉ាងដូច្នេះ! "ទ្រង់មិនធ្វើអ្វីសោះឡើយ លើកលែងតែទ្រង់បាន បង្ហាញដល់ហោរារបស់ទ្រង់ជាមុនសិន" អេម៉ុស៣:៧។ ទ្រង់តែងតែធ្វើវា។ ទ្រង់មិនដែលផ្លាស់ប្តូរគំរូរបស់ទ្រង់ទេ។ ឃើញទេ? ហើយហោរាអាចនិយាយបាន លុះត្រាតែគាត់ និយាយអ្វីដែលព្រះប្រាប់គាត់។ គឺត្រូវហើយ? វាជាការពិត។

338 ឥឡូវនេះ តើអ្នកជឿថាទ្រង់អាចប្រាប់ខ្ញុំពីបញ្ហារបស់ស្ត្រីម្នាក់នេះមុនពេលដែលខ្ញុំមើលទៅមុខនាងផងឬទេ? តើអ្នកជឿទេ? ហេតុអ្វី នាងបានទទួល រងនូវជំងឺមហារីក។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ វាស្ថិតនៅលើសុដន់របស់នាង។ នាងមានកូនប្រុសម្នាក់ នៅក្នុងគំនិតរបស់នាង គាត់បានទទួលរងជាមួយនឹង ប្រភេទនៃស្ថានភាពផ្លូវចិត្តមួយ ភ័យខ្លាចនិងផលវិបាក។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ តើអ្នកជឿទេ? ហើយនោះជាការពិត មែនទេ? តើអ្នកជឿថាសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក ដោយនិយាយបែបនេះដែលបានបោះយុថ្កាថាអ្នកបានទទួលវា អ្នកនឹងមានវាទេ? បន្ទាប់មក ចូរចេញទៅ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូនឹងប្រោសអោយអ្នកបានជា។ ឃើញទេ? មែនហើយ។ ឃើញទេ? តើអ្នកជឿទេ? ជឿអស់ពីចិត្ត?

339 ឥឡូវនេះ តើអ្នកជឿទេ ដោយមិនចាំបាច់មើលមុខស្ត្រីម្នាក់នេះទេ តែព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវអាចប្រាប់ខ្ញុំថានាងមានបញ្ហាអ្វី? តើមានប៉ុន្មាននាក់ជឿ? ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេ...ហើយខ្ញុំមិនដែលសូម្បីតែ...ខ្ញុំ...រឿងតែមួយគត់ ខ្ញុំបានឃើញតែសំពត់។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់បានទេថាតើវាជាបុរស ឬស្ត្រី។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែឈរនៅទីនោះ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យនាងជឿ។ តើអ្នកជឿទេលោកស្រី? នៅទីនេះ អ្នកជំងឺ តើអ្នកជឿទេ? លើកដៃរបស់អ្នកឡើងបើអ្នកជឿ។ បើអ្នកជឿអស់ពីចិត្តអ្នកអាចមានកូននោះដែលអ្នកកំពុងស្នើសុំព្រះ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? អ្នកជឿទេ? តើអ្នកមានជំនឿលើព្រះទេ? ឥឡូវ វាមិនអាចជាសះស្បើយទេ តែត្រូវបង្ហាញពីជំនឿ។

នោះគឺជាកិច្ចការដែលបញ្ជាក់ពី ជំនឿរបស់វត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បើកសម្តែងឲ្យឃើញ។

340 ស្ត្រីនេះក៏ចង់បានរបស់ដ៏អស្ចារ្យដែរ។ នោះមិនមែនជាកូនទេ នាងចង់បានបុណ្យជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើៈ បើអ្នកនឹងឈប់ពីការជក់បារី ព្រះជាម្ចាស់នឹងអោយអ្នកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ចូរទៅចុះ ហើយជឿវាឃើញទេ។ តើអ្នកជឿទេ? តើអ្នកមានជំនឿលើព្រះទេ?

341 បុរសម្នាក់ដែលឈរនៅទីនេះ គឺជាបុរសដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានឃើញនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំឡើយ។ ខ្ញុំអត់ទេស្គាល់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់កំពុងរងទុក្ខជាមួយនឹងបញ្ហានៅក្នុងទ្រូងរបស់គាត់។ គាត់ធ្លាប់ដួលដែលបានធ្វើឲ្យគាត់ក្លាយជាអញ្ជឹង មិនជាយូរប៉ុន្មានទេ។ គាត់មិនមែនមកពីទីនេះទេ គាត់មកពីរដ្ឋអាកាន់សាស។ គាត់គឺជាគ្រូអធិប្បាយ។ ចូរទៅផ្ទះ ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនដែលឃើញមុខគាត់ទេ។

342 មានស្ត្រីម្នាក់ឈរនៅទីនេះ ខ្ញុំមិនស្គាល់ស្ត្រីនោះទេក៏មិនដែលបានឃើញ មុខនាងក្នុងមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំសោះ។ ព្រះជាម្ចាស់ស្គាល់នាង។

343 បើទ្រង់អាចបង្ហាញពីអ្វីដែលជាបញ្ហារបស់នាងឬអ្វីមួយអំពីវា តើអ្នកជឿទេ? អ្នករាល់គ្នាជឿទេ? នេះគ្រាន់តែជាការងារមួយដែលបញ្ជាក់ពីជំនឿខ្ញុំត្រូវតែផ្សព្វផ្សាយអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកនៅយប់នេះ។ នោះជាអ្វីដែលព្រះបានបង្ហាញឱ្យដឹងហើយនេះគឺជាការងារដែលបង្ហាញវា។ ឥឡូវនេះ អ្នកត្រូវតែមានជំនឿដើម្បីបានជាសះស្បើយ។

344 ស្ត្រីម្នាក់នៅទីនេះ ខ្ញុំមិន—ខ្ញុំមិនគិតថាខ្ញុំស្គាល់នាងទេ។ បាទខ្ញុំអត់នាងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំស្គាល់អ្នកណាម្នាក់ដែលនាងស្គាល់ពីព្រោះខ្ញុំឃើញគាត់ឈរនៅទីនេះមុនខ្ញុំ។ នាងមានបញ្ហាឈឺក្បាល។ តើមែនទេស្ត្រីអើយ? តើអ្នកជឿថាព្រះ នឹងប្រោសអ្នកទេ? ជាបងស្រីរបស់ភារីគ្រីន។ ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញនាង នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ខ្ញុំបានឃើញភារីគ្រីនឈរនៅទីនេះ សម្លឹងមើលខ្ញុំ បែប*ដូច្នេះ*។ គ្រាន់តែមក។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាភារីគ្រីន នៅកន្លែងណាទេ។ តើអ្នកជឿទេ? តើអ្នកមានជំនឿប៉ុន្មាន? បើអ្នកអាចជឿ អ្វីៗទាំងអស់អាចធ្វើទៅបាន។ បើអ្នកមិនជឿទេ នោះគ្មានអ្វីអាចកើតឡើង បានទេ។

345 ស្ត្រីតូចម្នាក់ដែលមានសក់ពណ៌ប្រផេះ កំពុងអង្គុយសម្លឹងមើលខ្ញុំនៅទីនេះ តើអ្នកជឿព្រះទេ? តើអ្នកជឿថាព្រះអាចបង្ហាញដល់ខ្ញុំពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងគិតទេ? មានដុំសាច់ដុះលើសុដន់។ តើអ្នកជឿថាព្រះអាចយកវាចេញពីអ្នកបានទេ? ត្រូវហើយ។ មានជំនឿនិងជឿចុះ។ ឥឡូវ តើនាងបានប៉ះអ្វី?

346 ស្ត្រីដែលបានប៉ះព្រំព្រះពស្ត្រទ្រង់ គម្ពីរបាននិយាយថា...អ្នកដែលមានព្រះគម្ពីរទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទ្រង់គឺជាសម្តេចសង្ឃ ដែលអាចប៉ះដោយអារម្មណ៍នៃ ភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង។" តើមិនត្រឹមត្រូវទេឬ? ទ្រង់គឺជាសម្តេចសង្ឃហើយទ្រង់កំពុងតែឈរនៅទីនេះ។ ពួកគេជាមនុស្សបានប៉ះទ្រង់។

347 មានស្ត្រីម្នាក់ដែលស្គមស្គាំងបានលើកដៃរបស់នាងឡើងនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញនាងនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែនាងទើបតែប៉ះអ្វីមួយ។ នេះហើយជាអ្វី។ នាងបានអធិស្ឋានដល់ព្រះ។ នាងមានបញ្ហានៅក្នុង ទ្រូងរបស់នាង នាងមានបញ្ហាក្រពះផងដែរ។ ព្រះបានព្យាបាលអ្នក បើអ្នកនឹងជឿ។ អ្នកត្រូវតែជឿ។ "អ្វីទាំងអស់អាចធ្វើបានសម្រាប់អ្នកណា ដែលជឿ។"

348 មានបុរសម្នាក់កំពុងតែអង្គុយនៅខាងក្រោយ មើលតាមនេះ ក្នុងជួរទីពីរ សូមចូលមកនេះ) ដោយមានជម្ងឺហឺត។ តើអ្នកជឿថាព្រះនឹងព្យាបាលអ្នក បានទេលោក? បើអ្នកជឿនោះព្រះនឹងប្រោសឲ្យអ្នកជា។ អ្នកអាចទទួលអ្វីដែល អ្នកបានសុំ

349 មានស្ត្រីម្នាក់កំពុងតែអង្គុយនៅទីនេះ សម្លឹងមើលខ្ញុំ ឆ្លងកាត់ទីនេះ មានសក់ពណ៌ប្រផះ។ បើអ្នកជឿអស់ពីចិត្ត...តើអ្នកជឿទេ? មិនអីទេ បញ្ហាគ្រួសក្នុងថង់ទឹកប្រមាត់នឹងចាកចេញពីអ្នកបើអ្នកជឿ។

350 តើអ្នកគិតយ៉ាងណាអំពីវា ដេកនៅលើគ្រែតូច? តើអ្នកជឿថានឹងព្យាបាលអ្នកឬទេ? បើព្រះនឹងប្រាប់ខ្ញុំពីបញ្ហារបស់អ្នក តើអ្នកនឹងជឿទ្រង់ទេ? បើអ្នកជឿថាមហារីកនោះនឹងចាកចេញពីអ្នកហើយអ្នកនឹងបានជា។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនក្រោកឡើង យកគ្រែរបស់អ្នកហើយត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញទៅ? តើអ្នកជឿទេ? តើអ្នកទាំងអស់គ្នាជឿទេ? មែនហើយ ឥឡូវនេះ ចុះយ៉ាងណាវិញ? តើព្រះជាម្ចាស់បានចាក់សេចក្តីជំនឿនោះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកទេ? អ្នករាល់គ្នានៅទីនេះ សូមលើកដៃឡើង។ បើព្រះជាម្ចាស់ទម្លាក់ជំនឿនេះ មកក្នុងចិត្តរបស់អ្នកសូមដាក់ដៃរបស់អ្នកចុះលើម្នាក់ផ្សេងទៀតនៅខាងស្តាំ ចុះនៅតាមបណ្តោយបន្ទាត់នៅទីនេះ។ ដាក់ដៃ

របស់អ្នកលើ...ឥឡូវនេះ សូមប្រញាប់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងតែធ្វើចលនា សូមដាក់ដៃរបស់អ្នកលើ ម្នាក់ផ្សេងទៀត។ បុរសនោះកំពុងរត់ហើយកំពុងអធិស្ឋានសំរាប់អ្នកដទៃ។

351 ចូរក្រោកឈរឡើងហើយសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់នៃអ្នករាល់គ្នា។ មិនត្រូវការធ្វើដំណើរទៅមុខទៀតទេ។ កំណត់អត្តសញ្ញាណថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។ អ្នក អ្វីដែលអ្នកមានទុក្ខព្រួយអ្វីក៏ដោយ បើអ្នកជឿលើទ្រង់ សូមក្រោកឈរឥឡូវនេះហើយជឿចុះ។

352 ព្រះដែលមានគ្រប់ព្រះចេស្តា ជាព្រះនៃអ័ប្រាហាំ ជាព្រះរបស់អ៊ីសាក ជាព្រះនៃយ៉ាកុបអើយ សូមបញ្ជោញអំណាចរបស់ទ្រង់មក ហើយព្យាបាលមនុស្សមួយក្រុមនេះ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! សូមព្រះប្រទានពរ។

ការប្រព្រឹត្តគឺសម្តែងពីជំនឿ KHM65-1126

(Works Is Faith Expressed)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយនៅល្ងាចថ្ងៃសុក្រ ថ្ងៃទី 26 វិច្ឆិកា1965 នៅរោងឧបោសថជីវិត ក្នុងទីក្រុងស្រើវផត, Louisiana U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG